

๑๒๓ (ต้นฉบับ)

ชุดที่ ๑ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๗

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2537

นกราวประชุม ครั้งที่ ๗ / วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาประชุมครบ
องค์ประชุม ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบผลการพิจารณาดำเนินการตามข้อสังเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
การปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งข้อสังเกตของ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
 การปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . .
 เพื่อให้คณะรัฐมนตรีไปพิจารณาดำเนินการนั้น บัดนี้สำนักเลขาธิการ
 คณะรัฐมนตรีได้นำบันทึกเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่
 คณะกรรมาธิการวิสามัญได้แก้ไขลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติแล้ว จึงแจ้งให้ที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑.๖ รับทราบผลการ
 พิจารณาดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดอำนาจเจริญ พ.ศ. . . . และ
 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. . . .

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นมติให้ส่งข้อสั่งเกิดของ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัด อำนาจเจริญ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีนำไปพิจารณา ดำเนินการนั้น บัดนี้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งสำเนาดังกล่าวให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว จึงแจ้งเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ อดีตท่านนิตยาสาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมไปติดใจ ที่ทางรัฐบาลได้ส่งรายงานมาเพื่อทราบ ผมติดใจอย่างเดียวกับที่ปรึกษา ท่านประธาน ขออนุญาต เนื่องจากผมเสนอร่างพระราชบัญญัติ ทรัพยากรน้ำ ปีนึงเต็ม ๆ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ จนถึง ปัจจุบันนี้ ฝนตก พายุก็ร้อง แดดก็เปรี้ยง น้ำท่าก็ไม่มี รัฐบาลก็ไม่สนใจอะไรเลย เราตั้งกระทรวงขึ้นมาเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา เรื่องน้ำ จะเป็นน้ำท่วม น้ำแล้ง มันก็เป็นส่วนรวมกันหนึ่งอันเดียว รัฐบาลไม่สนใจเลย ผมประท้วงทราบเรียนตามท่านประธานว่าเราจะแก้ไขอย่างไร เพราะว่าตอนนี้รัฐบาลก็นั่งอยู่ที่นี้ ผมเรียนตาม ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ปีนึงแล้วมันจะไปทำอะไร ปีนึงแล้ว นะครับท่านประธาน ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ เดี่ยวก็จะแล้ง ลึกแล้ว เดี่ยวก็กลัวตก เดี่ยวก็ฝนตก ฝนตกแล้วก็น้ำท่วม ถ้าไม่มี กระทรวงนี้เป็นหลัก บ้านเมืองก็อยู่อย่างนี้แหละครับ ผมจึงประท้วง ทราบเรียนด้วยความเคารพว่า ขอให้รัฐบาลสนใจเรื่องกระทรวงนี้ น้อยเถอะครับ อย่าไปสนใจเรื่องนายฉลาดให้มากนัก สนใจเรื่อง ราษฎรตั้ง ๕๐ - ๖๐ ล้านคน กำลังเดือดร้อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผมจะคอยติดตามให้
 นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมถามท่านประธานครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะไปติดตามให้

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ถามรัฐบาลให้ผมหน่อย
ชิดชอบ จะยืนยันว่าจะส่งเข้ามาสภาเมื่อไร หรือท่านจะเขี่ยตกไปก็ให้
ผมรู้ ผมจะได้บอกทราบว่ารัฐบาลนี้เขาไม่สนใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจำได้ว่าได้เคยแจ้ง
เข้ามาว่าอยู่ในระหว่างการพิจารณา

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ตั้งแต่นั้นครับ ท่านประธาน
แจ้งผมวันที่ ๓๒ กรกฎาคม ๒๕๓๗ วันนี่วันที่ ๑ มิถุนายน ๑ ปีเต็ม ๆ ครับ
ท่านประธานในที่เคารพ ผมอยากจะให้ทางรัฐบาลช่วยตอบสักนิดเถอะ
เพราะว่า ท่านรองนายกรัฐมนตรีนั่งอยู่ตรงนี่เองครับ ท่านสนใจไหม
เรื่องนี้เรื่องเก่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านรอง
นายกรัฐมนตรี

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : หรือเรื่องมันเคยอยู่
ตรงไหนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะตอบแล้ว คุณชัย
ฟังหน่อย ใจเย็น ๆ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รองนายกรัฐมนตรี) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม บัญญัติ บรรทัดฐาน รองนายกรัฐมนตรี
 กระผมขอเรียนชี้แจงข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์
 เพื่อความเข้าใจว่า ต้องยอมรับความจริงว่า มีร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการ
 นำเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากสภานี้ไปสู่รัฐบาลมีจำนวนมากมาย
 ร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน
 แล้วมีความสลับซับซ้อนมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก มีปัญหา
 ที่รัฐบาลจะต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบเป็นพิเศษ ว่ามีความ
 เป็นไปได้ในทางปฏิบัติเช่นไร เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องได้รับ
 ฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ดูเป็นเรื่องที่ต้องใช้
 ระยะเวลาอยู่ ปัญหาเรื่องน้ำซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญมากเป็น
 พิเศษนั้น ผมเข้าใจว่าถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์จะได้
 ติดตามข่าวคราวของรัฐบาลตลอดมาก็คงจะปรากฏให้เห็นว่า รัฐบาลนี้
 ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ได้มีการทุ่มเทงบประมาณเพื่อการนี้เป็น
 จำนวนมาก แต่ว่าอย่างไรก็ตามขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติได้เสนอไปนั้นขณะนี้พยายามเร่งรัดที่จะได้รับคำตอบจาก
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยด้วยกัน ก็ยังคาดว่าไม่ช้าคงสามารถ
 จะเสนอกลับมาสู่สภาได้ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัย เชิดชอบ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผม
 ใฝ่จะประทานกราบเรียนขออนุญาตท่านประธาน ขอให้รองนายกรัฐมนตรี
 ๗๗ บัญญัติ บรรทัดฐาน ท่านเป็นคนขยันและทำงานเก่ง และรวดเร็ว
 ลักษณะท่าทางเดินกระฉับกระเฉงเราต้องยอมรับ และงานกระทรวง
 เรื่องแหล่งน้ำนั้นคิดเดียวเท่านั้น ท่านสะกิดขี้เล็บคิดเดียวเท่านั้นโผล่
 ออกมาเลย กระผมอยากจะขอให้ท่านยืนยันสักนิดหน่อยว่า สักกี่วัน
 ก็เดือน ก็ปี หรือว่าสมัยเลือกตั้งปี ๒๕๔๐ โฉนหรืออย่างไรครับ ผม
 อยากจะประทานกราบเรียนขอคำยืนยันจากท่านสักนิด เพื่อผมจะได้
 ออกไปบอกชาวบ้านสักนิดหนึ่งว่า เออ รัฐบาลชุดนี้ ๗๗ ชวน ท่านบัญญัติ
 สนใจในเรื่องการจัดตั้งกระทรวงน้ำให้เป็นสัดส่วน กระผมก็อยากจะ
 ไปบอกกล่าวให้ประชาชนทราบ ก็ขอความกรุณาสักนิดเถอะครับ สักกี่วัน

ที่เดือน ๓ปี ทอดความกรุณาสักนิดหน่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญศรีรับท่านรองนายกฯ
นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รองนายกรัฐมนตรี) :

ท่านประธานที่เคารพ ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาให้กระผม แต่ว่าคงไม่สามารถจะตอบได้แน่นอน ในวันนั้นว่าจะสักกี่วัน ก็สัปดาห์อะไรทำนองนั้น แต่ว่าขอรับว่าจะพยายาม ไปติดตามเร่งรัด ปัญหาสำคัญประการหนึ่งสำหรับร่างพระราชบัญญัติ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ว่านี้ก็คือว่า ผลจากการตั้งกระทรวงใหม่ ขึ้นมามีปัญหามาก ทั้งในเรื่องบุคลากร ทั้งในเรื่องงบประมาณแผ่นดิน แต่ว่าอย่างไรก็ตามด้วยความเห็นความสำคัญของการจัดองค์กรที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องน้ำให้เป็นสัดส่วน มีประสิทธิภาพ มีเอกภาพมากขึ้น ก็ขอ เรียนว่าขณะนี้หน่วยที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยก็พยายามที่จะดูแลเรื่องนี้อยู่ จะพยายามเร่งรัดให้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกที่ทรงเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย ท่านประธาน ต่อเหตุการณ์ X เมื่อตอนปลายสัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งได้มีข่าวแพร่กระจายในทางทีวี/วี.ที.ดี และสื่อมวลชนก็ดี ถึงการทำท่านประธานได้นำคณะสื่อมวลชนเข้าไปถ่ายทำ ในห้องสันทน์ หรือว่าในสโมสรรัฐสภา ซึ่งเป็นเรื่องที่ยืนยันน่าจะกระทำ หรือกรับท่านประธาน ในความเห็นของผม ผมมีความรู้สึก ว่า สโมสรรัฐสภาเป็นที่รโหฐานสำหรับสมาชิกจะเข้าไปพักผ่อนหย่อนใจ ในช่วงของการที่ท่านได้นำสื่อมวลชนเข้าไปทำข่าวนั้น ก็หาใช่เวลา ของการประชุมไม่ เป็นช่วงเวลาที่ผมคิดว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลของสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกของสโมสรรัฐสภาจะเข้าไปทางสันทน์ก็ดี หรือเข้าไปเล่น อื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่การพำนักก็ดี ตามที่กฎหมายจะเปิดช่อง หรือว่าตามที่สโมสร ของเราจะมิไว้เพื่อให้สมาชิกได้เข้าไปพักผ่อนหย่อนใจ กระผมมีความรู้สึก ว่า ท่านประธานพยายามที่จะทำให้เห็นว่า สภาแห่งนี้สมาชิกทุกคนจะต้อง เรียบร้อยเป็นผ้าพับไว้ ก็คงจะต้องขอให้ยกเลิกละครับว่า สโมสรรัฐสภา นี้ ไม่ควรจะมีอีกต่อไปแล้ว ผมเองไม่เคยเข้าไปใช้บริการ -----

และผมเองเป็นคนที่ไม่ชอบเล่นการพนัน แต่ผมเห็นว่ากาแรกที่คน
 จะไปตีสนุกกี โดยที่ทำงานก็ไม่ได้จับได้ว่า เขาเล่นการพนันหรือไม่
 มันเป็นเรื่องส่วนตัวของเขานั่นแหละ และการที่สื่อมวลชนได้ไปทำข่าว
 และในเนื้อข่าวก็ทำให้ผู้ที่ได้อ่านในวันนั้นมีความรู้สึก
 ส.ส. นี้แย่มากเกินไป ความประพฤติแย่มากเกินไป เป็นตัวอย่าง
 ที่ไม่ดีกับเขาว่าชน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีกับสังคม ผมคิดว่าไม่น่าจะทำ
 สิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้น ผมรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งที่ท่านประธานเป็นคน
 นำสื่อมวลชนเข้าไปถ่ายทำในวันนั้นเอง และผมรู้สึกเสียใจต่อ
 สื่อมวลชนด้วยที่พยายามจะเบี่ยงเบนความรู้สึกให้กับพี่น้องประชาชน
 ว่า การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นสิทธิ
 ส่วนตัวของเขาเป็นเรื่องไม่พึงกระทำ เป็นสิ่งที่ไม่สมควร เป็นสิ่งที่ไม่
 เหมาะสม เป็นสิ่งที่ไม่เรียบร้อย เป็นสิ่งที่เป็นอย่างอื่นไม่ดี
 กับเขาว่าชน ไม่สมควรที่จะให้ความเคารพยกย่อง หรือไม่ควรจะให้
 ให้เกียรติสมาชิกกันอีกต่อไปแล้ว เกียรติภูมิของสภาแห่งนี้ในวันจะ
 ลดต่ำลงอย่างรวดเร็วในช่วงสมัยนี้เอง ไม่ว่าจะป็นสมาชิกท่านหนึ่ง
 ท่านใดที่ได้ทำชื่อเสียงที่ไม่ดีต่อสภา แต่นั่นก็เป็นเรื่องของบุคคลที่ได้ทำ
 และได้ลาออกไปแล้วจากสมาชิก แต่ก็สมควรที่เราจะมาเที่ยวรื้อฟื้นกัน
 ว่าบุคคลคนนั้นมีข้อไม่ดีอย่างนั้น บุคคลคนนี้มีข้อไม่ดีอย่างนี้ ท่านแน่ใจหรือ
 ว่าแม้แต่ตัวท่านเองก็ดี หรือท่านที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นก็ดี ทุกคนจะเรียบร้อย
 เป็นผ้าพับไว้ในภาพที่เห็นกันอยู่ในทุกวันนี้ ทุกคนย่อมมีข้อบกพร่อง
 ทุกคนก็ย่อมมีช่วงเวลาของการผ่อนคลายความตึงเครียด ถ้าไม่จะต้อง
 เที่ยวให้โง่หกกันตลอดเวลาว่า ส.ส. ทุกคนเป็นคนดีร้อยเปอร์เซ็นต์
 ไม่มีช่องว่างแม้แต่นิดเดียวที่ ส.ส. จะไปนั่งดูหนังก็ไม่ได้ ส.ส. จะไป
 แทงสนุกกีก็ไม่ได้ ส.ส. จะไปทำอะไรก็ไม่ได้เลยที่ดูแล้วไม่เหมาะสม
 ก็เข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นตัวแทนของปวงชน ฟังที่จะ
 ต้องประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสมต่อสถานภาพของตัวเอง แต่หากการ
 ประพฤติปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานภาพของตัวเองนั้น นั่นคือภาพ
 ภายนอกที่เราพึงกระทำ แต่ในสิทธิส่วนบุคคลในสโมสรอันเป็นที่โรฐาน
 ของสมาชิกที่จะเข้าไปพักผ่อนหย่อนใจ สมมุติว่าสมาชิกนอนหลับอยู่
 ในสโมสร ซึ่งไม่ใช่เวลาประชุมนี้ พี่น้องประชาชนทางบ้านจะคิดอย่างไร
 ก็ต้องคิดว่า ส.ส. ไปประชุมที่สภาที่ไปนอนหลับกันในสโมสรสภา

อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งความจริงแล้วไม่มีการอธิบายชัดเจนว่าช่วงเวลา
ที่เขาไปพักผ่อนหย่อนใจนั้นไม่ใช่เวลาของการประชุม ไม่มีการพูดถึง
พูดแต่ว่าในคุณดู ส.ส. ของคุณสิ เข้ามาทำอะไร เข้ามาแทงสนัก
ซึ่งเหลวไหลเหลือเกิน และพาดพิงไปถึงอดีตสมาชิกซึ่งไม่ใช่
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วนั่งเล่นไพ่อยู่ ๒ ท่าน แล้วก็เอ่ยชื่อ
อีกต่างหากด้วย เป็นการประจานใหม่สิ่งเหล่านี้ จริง ๆ แล้ว
ทั้ง ๒ ท่านไม่ใช่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แต่ท่านก็ยัง
พยายามที่จะยึดโยงให้เห็นว่า เห็นไหมนี่ ส.ส. ของท่านเข้ามา
เล่นไพ่กันอีกแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่เหลวไหล ผมไม่คิดว่าสิ่งเหล่านี้
จะเกิดขึ้นในบุคคลสมัยที่ท่านเป็นประธานสภา ที่จะนำสื่อมวลชน
เข้าไปเที่ยวแจโพย หรือเข้าไปให้ถ่ายสิ่งที่ไม่เหมาะสมให้กับ
เขาชวน หรือว่าพี่น้องประชาชนได้ชม ผมยืนยันว่าการที่ผู้แทนราษฎร
จะไปตีสนักเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมถ้าออกไปภายนอก แต่ไม่สมควร
ที่จะต้องไปเที่ยวทำข่าวกันเฉพาะเรื่องเฉพาะกิจอย่างนี้
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมขอชี้แจง
เพราะนั่งฟังอยู่นาน คือผมต้องปฏิเสธตอนแรกเสียก่อนเดี๋ยวจะ
ว่าอีกที ผมไม่ได้นำสื่อมวลชนไป ผมเดินไปเขาเกิดเห็นเข้า
ก็วิ่งตามมา ข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ มีสื่อมวลชนถามผมอยู่ตลอดเวลา
ว่าที่สโมสรนั้นมีเล่นการพนันหรือเปล่า ผมก็ยืนยันตลอดเวลาว่าไม่มี
เขาบอกก่อนนี่ ผมว่าครึ่งก่อนนี่ผมไม่ทราบแต่เดี๋ยวนี้ไม่มีแน่
ผมก็รับรองอย่างนั้น ทั้งนี้พอในระยะหลังนี้ยังเอิญหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง
ก็ไปลงข่าว ไปถ่ายภาพอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่ง ซึ่งท่าน
เป็นประธานสโมสรอยู่ ท่านกำลังเล่นรัมม็อยู่ ก็เผอิญไปถ่ายในลิ้นชัก
มีเงินอยู่จำนวนหนึ่ง ผมก็ให้มีการสืบหาข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ก็ได้รับ
คำชี้แจงว่า ไม่ได้เล่นการพนันหรอก เงินที่เห็นนั้นเป็นเงินค่ากาแพ
ค่าให้จ่ายอะไรต่ออะไร ไม่เกี่ยวกับการพนัน ผมก็ต้องเชื่อ ผมตั้งแต่เป็น
ผู้แทนราษฎรมาก็่านพอสมควรนี้ ผมไม่เคยขึ้นไปบนสโมสรเลย
ท่านรองถวิลก็มาชวนผมบอกว่า ท่านประธานขึ้นไปดูสักหน่อยจะ
เรียบร้อยไหม ก็ไม่ได้ขึ้นสื่อมวลชนเลย ด้วยเกียรติผมไม่เคยคิดจะ
นำสื่อมวลชนไป ทั้งนี้เมื่อเดินลงไป สื่อมวลชนก็เห็นผมกับรองถวิล

เดินไปที่สโมสรแล้วก็วิ่งตามไปที่เท่านั้น และเข้าไปก็ไม่ได้เล่นพินัน
อะไรเลย ท่านเล่นรั้มมีซึ่งเป็นกีฬาของสโมสร ผมก็ไม่ได้ทำอะไร
สเก็ตเกอร์ก็เล่นกันได้ ไม่ได้มีความคิดที่จะนั้นอะไร ขอประทานโทษ
ถ้ามีการพลาดลงไป ขอเรียนชี้แจงแค่นี้ ก็จะพยายามไม่ให้เรื่อง
บานปลายต่อไป คุณदनัยฤกษ์ครับ

นายคุณัยฤทธิ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม คุณฤทธิ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม ผมขอเรียนถามท่านประธานท่านไปถึง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสักนิดหนึ่ง จากการศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอกันทรลักษ์ และที่มาเป็นระยะ
เวลานานแล้ว และก็ได้ได้รับความเห็นชอบจากทางกระทรวงยุติธรรม
มาตลอด ผมทราบว่าได้มีการนำเรื่องเกี่ยวกับการจัดตั้งศาลจังหวัด

X อำเภอกันทรลักษ์นั้นเข้าสู ๓.๖/ม. แต่ปรากฏว่ามีรัฐมนตรีร่วมคณะ
X มีการตุกติก ขณะนี้ทราบว่าได้ตั้งเรื่องออกจาก ๓.๖/ม. ไปแล้ว
ผมอยากทราบเหตุผลว่าทำไม การที่รัฐบาลบอกว่า จะบริหารประเทศชาติ
ด้วยความถูกต้อง มีอยู่ตรงไหน การเห็นชอบของกระทรวงยุติธรรม
ข้าราชการประจำเขาจะมีความหนักใจอย่างไรในการทำงาน ในเมื่อ
การเมืองเข้าไปเกี่ยวข้อง ความเหมาะสม ความถูกต้อง กับภาระที่จะ
เลากการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องนั้น ประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับ
มีความหมายอะไรหรือ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนท่าน ผมพยายาม
ที่จะเรียนและก็สอบถามในสถานที่หลายครั้งแล้ว ท่านก็พยายามที่จะ
ชี้แจงว่า ขอให้รอให้มีการประชุมร่วมของคณะกรรมการวิสามัญ
ในการที่จะพิจารณาก่อนค่าในการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล เพื่อจะ
เป็นบรรทัดฐานในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอื่น ๆ
อีกต่อไป ขณะนี้สภาแห่งนี้ก็ได้เห็นชอบเกี่ยวกับก่อนค่าในการร่าง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลผ่านสภาไปเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้ศาลจังหวัด
อำเภอกันทรลักษ์ของผม พี่น้องประชาชนกำลังรอคอยการให้บริการ
จากรัฐบาล การให้บริการบนความถูกต้อง ไม่ใช่เลากการเมืองเข้ามา
เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นขอค่าที่แจ้งจากท่านรัฐมนตรีด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรม เชิญครับ

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไสว พัฒโน ส.ส. จังหวัดสงขลา
ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอตอบข้อข้องใจของ
ท่าน ส.ส. ศรีสะเกษ คุณคุณฤทธิ ว่าความจริงเรื่องได้เสนอ

XX เข้า ๓.๖/ม. ไปแล้ว และเมื่อวานนี้เอง ๓.๖/ม. ก็ได้พิจารณาถึง

เรื่องนี้ พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดเถิง ศาลจังหวัด
 รัตนบุรี และศาลจังหวัดลำานารายณ์ และมีศาลจังหวัดกันทรลักษ์
 X เข้าไปด้วย แต่ว่าการพิจารณาใน ค.ค.ม. ก็ต้องพิจารณาถึง
 รายละเอียด ถึงความเหมาะสมหลาย ๆ ประการ สิ่งหนึ่งก็คือ
 การยอมรับของทุกฝ่าย เป็นความจริงที่เราเสนอไปก็คือ ร่างพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลจังหวัดกันทรลักษ์ แต่ว่าเมื่อมีการท้วงติงกันขึ้นอย่าง
 กำนันว่า คงจะไม่ใช่เป็นเรื่องของการตุกติกอะไร แต่เป็นเรื่อง
 กว้างแสดงเจตนาโดยสุจริต ก็ต้องคิดไปไวบนั่น ในที่ประชุมก็เลย
 มอบหมายให้ผมไปปรึกษาหารือ และก็เตรียมข้อมูลมาให้ชัดเจน
 X เพื่อเสนอเข้า ค.ค.ม. อีกครั้งหนึ่งต่อไป เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ย้อน
 X ไปจาก ค.ค.ม. เป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติม และผมก็ได้เรียน
 ให้ ส.ส. ศรีสะเกษบางท่าน รวมทั้งท่านดนิยฤทธิ์ด้วยว่า อากิตย์หน้า
 ผมก็จะลงไปศรีสะเกษ ก็จะสอบถามดูอย่างรอบด้านที่สุด เหมาะสม
 อย่างไรก็จะได้นำมาดำเนินการต่อไป ความจริงศาลจังหวัดกันทรลักษ์
 ก็เป็นความเหมาะสมในความรู้สึกของผม แต่ทั้งหมดก็อยู่ที่มติ
 ความเป็นไปได้ และความพร้อมของทุกฝ่าย ที่สำคัญที่สุดก็คือ
 มิให้เกิดความขัดแย้งกันขึ้น ส่วนอย่างอื่น เหตุผลที่บางท่านเขา
 ตัดสินใจนั้น ก็อยู่ที่เราจะได้คุยกันต่อไป เข้าใจว่าอากิตย์หน้า
 ก็คงจะเรียบร้อย และคงจะยุติกันได้ หวังว่าท่านคงสบายใจ
 ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำนงค์ เชิญทวี

นายจ่านงค์ โภธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม จ่านงค์ โภธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคชาติไทย
ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงในข้อขัดข้องในการ
ตั้งศาลที่อำเภอกันทรลักษ์ ตามที่ ฯพณฯ ได้ชี้แจงว่าเวลานี้ยังจะต้อง
พิจารณาในชั้นตอนอื่น ๆ ถึงข้อเท็จจริงอีกหลายประการ กระผมเอง
ในฐานะผู้หนึ่งที่ได้ยื่นขอตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ
เมื่อท่านรัฐมนตรีได้บอกว่าจะต้องพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าน
จะขึ้นไปดูด้วยตนเองครั้งหนึ่ง ก็รู้สึกที่ใจและขอขอบพระคุณมาก
กระผมใคร่ขอทำความเข้าใจสักนิดหนึ่งว่า อำเภอกันทรลักษ์นั้นเป็น
ศูนย์กลางของหลายอำเภอ อย่างน้อยที่สุดก็ ๕ อำเภอ ๑ กิ่ง ที่เป็น
ส่วนกลางไม่ใช่เหมือนบางอำเภอซึ่งไปอยู่เสียสุดกู่ แต่อยากจะทำ
ศาลจังหวัดไปตั้งที่นั่น ความยุติธรรมมันก็ไม่เกิดขึ้น ประชาชนที่เดินทาง
มาใช้ศาลในโอกาสต่อไปนั้นก็ไม่ใช่สะดวก เพราะฉะนั้นอันนี้ผมใคร่ขอฝาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยว่า ขอได้พิจารณาถึง
ภูมิประเทศ จำนวนพลเมือง แล้วก็จำนวนคดีที่เกิดขึ้นเป็นหลักในการที่
จะพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณล่าพอง พิลาสัมบัติ

นายล่าพอง พิลาสัมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ล่าพอง พิลาสัมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กระผมอยากจะขอกราบเรียนถาม
ท่านประธานใน ๒ เรื่อง

เรื่องแรก กระผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ตั้งศาลพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ได้เสนอไปนานแล้วยังไม่ทราบ ก็ขอให้
 ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กรุณาชี้แจงในเรื่องนี้ด้วยนะครับ
นี่เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ ผมและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ
เป็นเวลานานแล้ว และก็ทราบว่าทางรัฐบาลก็พยายามที่จะเสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ก็ยังไม่ทราบว่าได้ดำเนินการไปถึงไหน ผมอยากจะ
กราบเรียนว่าในเรื่องการศึกษาของชาติ ของบ้านของเมืองนั้นเป็นเรื่องที่
สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งขณะนี้การบริหารของสถาบันราชภัฏก็มีปัญหาอย่างมาก

เกี่ยวกับการรับนักเรียน การที่จะขยายกิจการต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหาร เพราะฉะนั้นจึงขอให้ หน่วยงาน รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้กรุณาที่แจ้งด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรียุติธรรมครับ

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ ทอกราบเรียนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก นครราชสีมา คุณล่ำพอง ความจริงเราก็หารือกันบ่อย ก็ตอบได้เลขว่า X ท่านอดีตรัฐมนตรี ทักษะรังสี ท่านก็ร้อนใจเรื่องนี้ ทางผมได้รวบรวม ข้อมูลทั้งหมดแล้วก็พิจารณาผ่านกรมการประสานงานกระบวนการยุติธรรม แล้วก็เสนอเรื่องไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในขั้นนี้ก็จะมีการสอบถาม หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องก็คงจะได้ดำเนินการต่อไป ทั้งหมดนี้ต้องอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็นปริมาณคดีที่เกิดขึ้นในปีหนึ่ง ๆ จำนวนประชาชน แล้วก็ความลำบากของการคมนาคม ซึ่งจำเป็นกับ ทุก ๆ ฝ่าย ก็ขอตอบไปด้วยเลขอาจจะมีการบางท่านถามถึงศาลที่จังหวัดอื่น โดยเฉพาะศาลจังหวัดเดชอุดม ก็คงเช่นเดียวกัน เป็นเรื่องที่กระทรวง X ยุติธรรมได้เสนอไปหมดแล้ว ก็จะเรียนถามเลขาธิการ ค.ร.ม. ว่า เรื่องจะเร่งรัดได้เพียงไร ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อดิศร เพียงเกษ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอขอบคุณ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมาที่เป็นห่วงเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ผมทอกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติ X สถาบันราชภัฏนั้นได้ผ่านความเห็นชอบของ ค.ร.ม. ไปเรียบร้อยแล้ว ระยะเวลาอยู่ในขั้นตอนของคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบความถูกต้องต่าง ๆ คาดว่าจะเสนอให้สภาให้ทันในสมัยประชุมนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณโสภณก่อน และคุณภูมิินทร์
 นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผม
 ขอประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี ในกรณีที่มีโจร
 เขมรอยู่คว่ำบ้านประชาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับ เอาเรื่องกฎหมาย
 เสียก่อน ชี้แจงเรื่องกฎหมาย

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ก็เกี่ยวข้องกับรัฐบาล
 ออกกฎหมายไปควบคุมดูแล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานนิดเดียว
 เพื่อฝาก ผมฝากท่านประธานช่วยเตือนท่านรัฐมนตรีหน่อย คืออย่างนี้มี
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งท่านประธานคงทราบตั้งแต่ปีก่อนทั้งปล้น ทั้งฆ่ากัน
 ต่าง ๆ เตือนร้อนมาก และเดี๋ยวนี้มันเริ่มที่อำเภอบ้านกุด จังหวัดบุรีรัมย์
 จับไป ๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ออกกฎหมายอะไรว่ามาเลย

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ผมก็อยากจะให้ทาง
 รัฐบาลนั้นได้หามาตรการป้องกันเอาไว้ เพื่อที่ผมจะได้ไม่ต้องมาพูดอีก ทั้งจังหวัด
 สระแก้ว จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ติดต่อกันรวมทั้งศรีสะเกษด้วย ซึ่งผมกราบเรียน
 ว่าเป็นช่วงที่หาหรือ ผมก็ถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลให้
 ทราบว่า วันนี้ผมได้เรียนเตือนรัฐบาลแล้ว ขอให้หาแนวทางป้องกัน แต่ถ้าหากว่า
 ยังไม่ได้ดำเนินการ มีปัญหาเกิดขึ้นอีก ผมก็จะต้องนำเรื่องมากราบเรียนเพื่อเป็น
 การป้องกันเสียให้ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกฎหมายอันไหนจะออกมาเพื่อให้เกิด
 ประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนก็ออกมา อย่าได้ว่าไรกันอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปะกัษกันเรื่องกฎหมายที่เสนอไปแล้ว
 ไม่เสนอ เชิญคุณภูมิินทร์ เรื่องกฎหมายที่ค้างแล้วยังไม่ได้รับพิจารณา

นายภูมิินทร์ ลิขิตระประเสริฐ (ศรีสะเกษ) ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมนายแพทย์ภูมิินทร์ลิขิตระประเสริฐ ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ ผมใคร่จะขอ
 เรียนปรึกษาท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอวก
 กลับมาในประเด็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอกันทรลักษณ์อีก
 ครั้งหนึ่ง คือโดยข้อมูลข้อเท็จจริงแล้ว ก่อนหน้านั้นผมได้ขึ้นชมการทำงานของรัฐมนตรี

แล้วก็ของรัฐบาลมาโดยตลอด เพราะเห็นว่ามีเหตุมีผลในการที่พิจารณาจัดตั้ง
หน่วยงานเพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค และในประเด็นนี้ผมอยากจะเห็น
ความชอบธรรมความมีเหตุมีผล เพราะว่าเมื่อพิจารณาตามหลักภูมิศาสตร์แล้ว
อำเภอกันทรลักษ์เป็นจุดที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาทางด้านคติความแล้วเป็น
อำเภอที่มีคติความมากพอที่จะสามารถจัดตั้งศาลขึ้นมาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ความเห็นของเพื่อนสมาชิก ส.ส. ไม่ว่าจะในเขต ๓ ทั้ง ๓ ท่าน ไม่ว่าจะใน
เขต ๑ อีก ๓ ท่าน ท่าน ส.ส. บุญซ่ง ท่าน ส.ส. มานะ! ท่าน ส.ส. กุเทพ
ก็ได้ร่วมลงความเห็นว่ายเหมาะสมที่จะตั้งที่อำเภอกันทรลักษ์ แม้กระทั่ง ส.ส.
ในเขต ๖ บางท่านเอง ท่านก็มีความเห็นว่าย่าคิดตามหลักเหตุและผล
แล้วก็ก็เป็นจุดที่มีความเหมาะสมที่สุด ดังนั้นผมจึงอยากจะเรียนฝากท่านรัฐมนตรี
อีกครั้งหนึ่ง เพื่อความมีเหตุมีผล เพื่อความชอบธรรม ได้โปรดเร่งพิจารณาใน
จุดนี้ก่อนที่จะช้าเกินไป เพราะว่ากระทรวงยุติธรรมก่อนหน้านี้ได้มีการพิจารณา
งบประมาณให้แล้ว ให้งบประมาณเพื่อจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอกันทรลักษ์แล้ว
ผมเข้าใจว่า ด้วยเหตุด้วยผลที่ได้พิจารณากันก่อนหน้านี้ น่าจะมีเหตุผลที่เพียงพอ
ในการที่จะเร่งผลักดันให้ดำเนินการให้เป็นจริง อย่าให้ประชาชนในเขตพื้นที่
ได้คิดเลยว่าการเมืองมีเหตุผลมากกว่าความชอบธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีรับปากอยู่แล้ว

เชิญครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่าน

ประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ พรรคชาติพัฒนา จังหวัดอุดรธานี
ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสัก ๒ - ๓ เรื่อง
เรื่องแรกก็คือเรื่องการจัดตั้งจังหวัดแต่ละจังหวัดที่จะมีขึ้นในประเทศไทย
ในอนาคตนั้น เรามีตัวอย่างมาหลายจังหวัดแล้ว ก็คือเราเห็นรายงานของ
คณะรัฐมนตรีที่เสนอมา ยังสภาวะทั้งช่วงระหว่างการจัดตั้งจังหวัดและการ
จัดตั้งศาล แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแต่ละจังหวัดนี้ห่างกันพอสมควร
สาเหตุที่ผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลาย ๆ คนต้องการแยกจังหวัด
ในแต่ละจังหวัดออก เพื่อความเจริญ เพื่อความสะดวกสบาย เพื่อลด
ค่าใช้จ่ายของประชาชน ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดนั้นจังหวัด
นี้เข้ามา แต่เมื่อรัฐบาลได้มองเห็นแล้วว่าพื้นที่เหล่านั้นสมควรจะตั้งจังหวัดได้
ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นเข้ามาด้วย แต่ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลไม่ได้
คำนึงถึงเรื่องการจะออกกฎหมายหรือจะจัดตั้งสถานที่ราชการ-----

หรือส่วนราชการที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติผ่านสภา ไม่ได้เสนอมาในเวลาอันไฉไลเสียกัน อันนี้เป็นข้อสังเกตที่เราจะต้องเป็นบรรทัดฐานหรือเป็นอนุทรากรมให้กับรัฐบาลต่อไปว่า เราควรจะดำเนินการให้พร้อมเสียก่อนจึงจัดตั้งจังหวัดหรือเตรียมการจัดตั้งจังหวัดให้พร้อมทุกอย่าง

ประการที่ ๒ ก็คือสถานที่ในการจัดตั้งส่วนราชการต่าง ๆ ก็คือขณะนี้ต้องยอมรับว่าบางจังหวัดมีปัญหาเรื่องสถานที่การสร้างศูนย์ราชการ ผมยกตัวอย่างที่จังหวัดหนองบัวลำภู มีสถานที่อยู่ ๕ - ๕ แห่ง แห่งเดิมเนื้อที่ไม่ถึง ๑๐ ไร่แคบ ๆ แห่งใหม่มีเนื้อที่ ๕๐๐ ไร่ที่หนึ่ง และก็ประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่อีกที่หนึ่ง แต่ว่าขณะนี้ทราบว่าจะลงความเห็นจะสร้างที่เดิมซึ่งคับแคบไม่ถึง ๑๐ ไร่ ด้วยเหตุผลทางการเมืองหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีเด่น โต๊ะมีนา เป็นประธานคณะกรรมการเรื่องนี้ อยู่ อาจจะฝากว่าสถานที่ราชการก็ตาม หรือการออกพระราชบัญญัติจัดตั้งส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องใช้พระราชบัญญัติก็ตาม ผมคิดว่าเราจะต้องดำเนินการให้เป็นรูปธรรมแล้วเป็นขั้นเป็นตอนแล้วอย่างเป็นระบบ ถ้าหากเราไม่ดำเนินการอย่างนี้แล้ว ปัญหาความล่าช้าในการดำเนินการทางอรรถคดีต่าง ๆ นอกจากการคมนาคมไม่สะดวกแล้ว เราต้องใช้เวลาดูต้องเสียเวลามากมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาสรุปย่อชนะครับ

นายวิเชียร ชวนชา (อุดรธานี) : ประการสุดท้ายท่านประธานครับ ชื่อของศาล ศาลต่าง ๆ ขณะนี้ประชาชนสับสนมาก เราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราเห็นว่า คำว่า ศาลจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ถึงแม้จะอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ก็ตาม เรายอมรับว่านั่นเป็นเขตอำนาจศาล แต่ประชาชนผมยกตัวอย่าง อย่างเมื่อก่อนศาลจังหวัดอำนาจเจริญ เดิมไม่มีจังหวัดอำนาจเจริญ แต่ว่าศาลเป็นเขตอำนาจศาลของอำนาจเจริญ อำเภออำนาจเจริญ เราผ่านไปประชาชน อำนาจเจริญเป็นจังหวัดแล้วหรือ มีคำตอบบอกว่า ไม่ใช่ แต่เป็นเขตอำนาจศาล ประชาชน ๙๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ทราบว่า เป็นเขตอำนาจศาล เพราะฉะนั้นผมเรียนเสนอว่า ท่านประธานควรที่จะเสนอแนะรัฐบาลว่า ถ้าจะใช้ชื่อว่าเขตอำนาจศาลให้ใช้เหมือนสถานีตำรวจภูธร จังหวัดอุบลราชธานี เขต ๑ เขต ๒ เขต ๓ ไป สมมติว่าจังหวัดศรีสะเกษ จะตั้งศาลอยู่ ๓ แห่ง เป็นศาลจังหวัดไม่ใช่ศาลแขวง ให้รับทราบว่านี่คือศาลจังหวัด แต่เราก็บอกว่า ศาลจังหวัดศรีสะเกษ เขต ๑ เขต ๒ เขต ๓

อย่างนี้เป็นต้น ผมกราบเรียนท่านประธานท่านนี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชาตรีอีกท่านหนึ่ง เชิญครับ

นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ ผม นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์ ส.ส. อุบลราชธานี
ต้องขอกราบขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ได้ชี้แจงเกี่ยวกับ
เรื่องการขอให้จัดตั้งศาลจังหวัดเดชอุดม ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาหลายสมัย
แล้วผมได้ยื่นขอเรื่องนี้มา แต่ก็ไม่ได้มีการพิจารณา แต่ครั้งนี้ ผมฯ ได้
ยืนยันและได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องปัญหานี้ ผมก็ต้องขอขอบคุณท่านมาก

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องตั้งจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ร่างพระราชบัญญัติจังหวัดเดชอุดมที่ผมได้เสนอผ่านสภาไปหลายครั้งแล้ว
ซึ่งไม่ได้มีการพิจารณานั้น และครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งคงจะเป็นครั้งสุดท้าย
ผมคิดอย่างนั้นนะครับว่า -----

ภา เสนอข้อมติที่พิจารณาแล้วจะเห็นถึงความสำคัญของจังหวัดเดชอุดม
 ซึ่งจะต้องตั้งใหม่ เพราะว่าเขตอุดมนั้น เป็นฝ่ายที่ถือว่า เป็นอำเภอชายแดน
 ซึ่งมีอำเภอภายนอกเป็นอำเภอชายแดนทั้งหมด และมีสหภาพทางเศรษฐกิจ
 สันนิบาต รายได้มาเป็นอันดับ ๒ ของจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดที่ผ่านไปนั้น
 ที่ได้ตั้งมาใหม่มีจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดหนองบัวลำภู ถ้าจะนำมาเปรียบเทียบ
 แล้ว เศรษฐกิจก็ยิ่งสู้จังหวัดเดชอุดมไม่ได้ เพราะฉะนั้นเดิมจึงอยากจะฝาก
 ไปถึงรัฐบาลได้โปรดพิจารณาให้เป็นกรณีพิเศษ เพราะว่าจังหวัดเดชอุดมนั้น
 เป็นพื้นที่กว้างใหญ่ ถ้าจะเปรียบเทียบกับทางภาคกลางแล้ว ๘ จังหวัดที่ยัง
 ไม่เท่ากับเดชอุดม ๑ จังหวัด ประชากรก็มาก ฟ้าไว้ทางด้านเศรษฐกิจก็มาก
 ภาษีเงินได้ก็ เก็บได้มากกว่าเป็นอันดับ ๒ ของจังหวัดอุบลราชธานี เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะขอกราบฝากท่านประธาน ได้ผ่านไปถึงรัฐบาลให้ได้โปรดพิจารณา
 ว่าเป็นกรณีพิเศษด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านมั่น พัดโนทัย เป็นท่าน
 สุกท้าย อันนี้จะได้เริ่ม

นายมั่น พัดโนทัย (สมุทรปราการ) : ขอบพระคุณรับท่านประธาน
 คะคุณ มั่น พัดโนทัย ส.ส. จังหวัดสมุทรปราการ พรรคชาติไทย ในรายการ
 ทวงถามหาร่างกฎหมายที่หายไป พรรคชาติไทยก็อยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ผ่านไปยังรัฐมนตรีมหาดไทย เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติชุมชนแออัด ขึ้นไปตั้งแต่
 สัปดาห์ประชุมที่แล้ว จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่ทราบว่าระเบียบบรรจุเมื่อไร คงจะต้องรอ
 ทางรัฐบาลอยู่ แต่ท่านประธานครับ ที่ไหนมีเมืองที่นั่นแออัดมีสลัม เพราะฉะนั้น
 ทุกวันนี้ชุมชนแออัดขยายขึ้น ชุมชนแออัดก็ยิ่งมีมากขึ้น มีถึง ๒,๐๐๐ ชุมชน และกระทบ
 กับคนถึงเกือบ ๒ ล้านคน รัฐบาลน่าจะรีบเอาใจใส่ในการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้
 เพื่อคุ้มครองคนจน เพราะว่าปัจจุบันนี้เราใช้แต่กฎหมายแพ่งกับกฎหมายอาญาจัดการ
 กับผู้ที่บุกรุกทั้งเอกชน และที่ของราชการเป็นจำนวนมาก ถ้าเราปล่อยทิ้งไว้อย่างนี้
 วันวันจะเห็นตำรวจ โดยอาศัยอำนาจศาลบุกเข้าไปจับไล่ผู้คนและถึงขั้นทุบตีกัน
 มาดเจ็บมีการต่อสู้กันมากมาย ซึ่งเป็นห่วง ฝ่ายบ้านเราก็เป็นห่วงอยากจะให้
 รัฐบาลนั้นได้รับนำ เสนอร่างของรัฐบาลด้วย มาร่วมพิจารณากับร่างของฝ่ายค้าน คือ
 ร่างของพรรคชาติไทยด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี
 นายไสว พัดโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
 ประธานครับ ผม ไสว พัดโน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเรียนท่า

ความเข้าใจกันเพื่อนสมาชิกท่านอภิปรายท่านก่อน ที่เสนอแนะให้มีการตั้งชื่อศาล
 X ต่าง ๆ ในจังหวัดเดียวกัน ขอเรียนว่าการจัดตั้งศาลที่ต้องเป็นไปตาม^{พระ}ธรรมนูญ
 X ศาลยุติธรรม ซึ่งตาม^{พระ}ธรรมนูญศาลยุติธรรมก็จะกำหนดถึงอำนาจศาลแต่ละศาล
 ไป ศาลแขวงที่มีอำนาจในระดับหนึ่ง ศาลจังหวัดก็มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีใน
 ระดับหนึ่ง จะเรียกเหมือนตำรวจไม่ได้ เพราะที่มาและกฎหมายต่างฉบับกัน
 ความจริงประชาชนทั่วไปน่าจะเข้าใจดี ศาลจังหวัดแยกจากพื้นที่ในตัวจังหวัด
 เราก็มีอยู่ไปเนือง เช่น ศาลจังหวัดสงขลา ศาลจังหวัดแม่สะเรียง ศาลจังหวัดปากพนัง
 อยุธยาต่าง ๆ เถล่านั้น นั้นหมายถึงว่าให้มีการพิจารณาพิพากษาได้ทุกด้วยกฎหมาย
 เหมือนกับศาลอุทธรณ์ชั้นต้นทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นจะให้ตั้งชื่อศาลจังหวัด เขต ๑
 เขต ๒ เขต ๓ นั้นกระทำไม่ได้ ถ้ากระทำอย่างนั้นก็คล้าย ๆ กันเป็นศาลสาขา
 ไป สิ่งก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง ไม่จำเป็นจะต้องออกฎเป็นพระราชบัญญัติ ก็ขอกราบเรียน
 ทำความเข้าใจไว้อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการไพบริช ทนสุดท้ายและครับ

นายไพบริช นุสิต (ตนเองบิวล้าภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายไพบริช นุสิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตนเองบิวล้าภู ตามที่จังหวัด
 ทนลงบิวล้าภูได้เป็นจังหวัดตามร่างพระราชบัญญัตินั้น ก็มีราษฎรต้องใจมาถาม
 กับผมว่า หน่วยงานต่าง ๆ ได้ไปลงในพื้นที่แล้ว แต่ยังไม่ศาลจังหวัด ก็เขา
 อยากจะถามว่าทำไมศาลจังหวัดไม่ไปตั้ง เพราะมันเกิดความรู้สึกให้กับชาวบ้าน
 ว่า ทั้ง ๆ ที่ได้จังหวัดแล้ว เขาต้องไปใช้บริการในด้านยุติธรรมที่จังหวัดอุดรธานี
 ซึ่งอันนี้มันเกิดเป็นการเสียความรู้สึก เขาก็อยากถาม ผมก็ให้คำตอบไม่ได้
 ผมก็กราบเรียนท่านประธานผ่านถึงท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า สาเหตุอะไร
 เพราะอะไรทางรัฐบาลจึงไม่ดำเนินการจัดตั้งศาลให้เป็นสัดส่วนตามหน่วยงาน
 ราชการที่ไปลง ตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำหนดไว้ กันนี้ผมก็อยาก
 จะกราบรายละเอียด เพื่อไปตอบให้ราษฎรได้ทราบข้อเท็จจริง กอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีครับ
 นายไสว พัดโน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 ที่ท่านกล่าวถึงนั้น ความจริงทางกระทรวงยุติธรรมก็พยายามเร่ง
 ดำเนินการอยู่ ในขณะที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ตามกฎหมาย
 ก็พิจารณาพิพากษาไปในศาลที่มีเขตอำนาจอยู่แต่เดิม ก็ขอเรียนได้ว่า
 การจัดตั้งศาลแต่ละแห่ง ไม่ใช่กระทำได้เฉพาะกระทรวงยุติธรรม
 กระทรวงเดียว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมมีอยู่หลาย
 หน่วยงาน นอกจากจะมีศาลแล้ว ก็จะต้องมีเรือนจำของกรมราชทัณฑ์
 ก็ต้องมีที่ทำการอัยการของสำนักงานอัยการสูงสุด และต้องมีสถานีตำรวจ
 เพราะฉะนั้นงานทั้งหมดนี้มันเกี่ยวเนื่องกันทั้งหมด ซึ่งความจริงก็ต้องใช้
 เงินงบประมาณแผ่นดินประมาณเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท ซึ่งในส่วนของ
 กระทรวงยุติธรรมก็พยายามเร่งรัดอยู่อย่างมากที่สุด เรื่องนี้ทางเรา
 ก็พยายาม ท่านคงตอบพี่น้องประชาชนได้ว่า ก็ไม่ได้นั่งนอนใจครับ
 พยายามจะทำให้เร็วที่สุด แต่ทั้งหมดก็ยังต้องเป็นไปตามกฎหมาย คือ
 กว่าที่จะมีกฎหมายเปิดให้ทำการศาลที่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งใหม่แล้วก็ให้
 การพิจารณาพิพากษาคดีดำเนินไปในศาลเดิมก่อน ก็ขอเรียนไว้เท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอดำเนินตามวาระนะครับ
 ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
 ๘.๑ ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ เชิญ
 ท่านคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ
 (คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คราวที่แล้วเราค้างอยู่ถึง
 มาตรา ๓๐ วันนี้ก็เริ่มต่อ มาตรา ๓๑ เชิญท่านเลขาธิการ
 นายไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 ส่วนที่ ๖ ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑
 ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุข เชิญครับ
 นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ส่งสุข ภัคเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ ผมได้เสนอ
 ให้มีการแปรญัตติตัดข้อความในมาตรา ๓๑ ออกเล็กน้อย แต่ปรากฏว่า
 ทางคณะกรรมการไม่ยอม ผมก็สงวนคำแปรญัตติ ในมาตรา ๓๑ นั้น

ร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดว่า การกระทำแก่งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ กระผมขอตัดคำว่า เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ กระผมขอกราบเรียนว่า คำว่า เกินสมควร นั้นอยู่ในมาตรา ๓๑ และไปอยู่ในมาตรา ๓๔ กระผมคงจะพิจารณาถึงความที่ใส่ถ้อยคำว่า เกินสมควร นั้นในฐานะที่เป็นคนธรรมดา ๆ เป็นชาวบ้านธรรมดา ๆ เพราะคำว่า เกินสมควร นั้นมันไม่มีการกำหนดออกมาอย่างชัดเจน และเกินสมควรนั้นก็จะมาพิจารณากันเอาว่า เกินสมควรแค่ไหนอย่างไร มันกำหนดไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าใส่ถ้อยคำในเรื่องคำว่า เกินสมควร เข้าไปนั้น ก็มีให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มันจะมาขัดแย้งกับ ขอกฎท่านประธานครับ คือบังเอิญท่านสมาชิกจากจังหวัดเชียงรายท่านกำลังหาหรือกันแต่เสียงดังไปหน่อยก็เลยทำให้ผมสับสนเท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจึงมีความเห็นว่า อยากจะขอให้ตัดคำว่า เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ นั้นะครับเถาออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัต เด็ชว
คุณทรงธรรมต่อที่หลัง

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ท่านประธาน กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๓๑ นี้
และก็สงวนความคิดเห็น กระผมมีเหตุผลที่อยากจะกราบเรียนดังนี้
มาตรา ๓๑ ใน (๑) วิจัยหรือศึกษาหางานนั้น อันมิใช่การกระทำ
เพื่อหากำไร กระผมได้ขอตัดคำว่า วิจัยหรือศึกษา แล้วก็งานนั้น
อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร ออก กระผมมีความคิดเห็น และก็มี
เหตุผลดังนี้ ท่านประธาน การที่จะมาคิดว่าทำกำรานั้นเป็นการยาก
ท่านประธาน เพราะการวิจัยหรือศึกษานั้นจะต้องมีทุน แล้วก็ต้องมี
แหล่งทุนที่จะมาดำเนินการ เราก็ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าจะทำ
หรือไม่ทำไร เพราะฉะนั้นถ้าเราตัดตรงนี้ออก ถ้าเราหาเงินมาได้
อย่างไร มาทำ มาศึกษา มาวิจัย ก็คิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่เราทำกันได้
ผมจึงมีความเห็นว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ก็ตัดออกเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย
พรรคชาติไทย ได้ขอสงวนคำแปรญัตติมาตรา ๓๑ ไว้ ขอมอบอำนาจ
ให้คุณผลิตา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลยครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธาน
พอดีคุณผลิตาไม่พูด ผมจะขอพูดเสียเอง คือที่เราได้ขอแปรญัตติ
มาตรา ๓๑ (๑) เป็นการเพิ่มข้อความเข้าไปเป็น การกระทำแก่งาน
อันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหา
ผลประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่
กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร
มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ อันนี้ก็เป็นการให้ชัดเจนลงไป
ท่านประธาน ที่กฎหมายฉบับนี้เราก็เป็นอันที่รู้จักกันอยู่ว่า เราออกกฎหมาย
มาเพื่อเอาใจมหาอำนาจคือสหรัฐอเมริกา เพื่อที่จะแลกสิทธิในทางการค้า
ที่เราได้ถูกอเมริกากดดันเราอยู่ ซึ่งรัฐบาลได้พยายามอย่างยิ่งที่จะ

ยึดเขียดให้สภาแห่งนี้ โดยครั้งนั้นฝ่ายค้านได้พยายามชี้แจงแล้ว
คัดค้านแล้ว แต่ว่าขอได้ศึกษากันให้ละเอียดถี่ถ้วนแก่ กฎหมายฉบับนี้
มีปัญหาตั้งแต่สมัยรัฐบาล ท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งขณะนั้น
ผมจำได้แน่นอนว่า พรรคประชาธิปัตย์ไม่เอา จำได้เมื่อวันที่ ๒๔
เมษายน ๒๕๓๑ กฎหมายฉบับนี้เข้าสภา แล้วก็เมื่อมาถึงเวลาลงมติ
รับหลักการวาระแรก ก็พรรคประชาธิปัตย์ลี้ภัย เรียกว่ากลุ่ม
๑๐ มกราคม ได้ยกมือล้มพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเหตุให้รัฐมนตรีอีก
๑๖ คน ต้องลาออกจากท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และทำให้ท่าน
พลเอก เปรม ยุบสภาในคืนวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๑ นั้น
ถ้าผมจำไม่ผิด ก็มีการเลือกตั้ง เมื่อเลือกตั้งใหม่แล้ว พลเอกชาติชาย
ชูกะหวัด เป็นนายกฯ พรรคชาติไทยเป็นรัฐบาล เราได้ศึกษาปัญหา
เรื่องนี้กันมานานพอสมควรถึง ๒ ปี ๘ เดือน ขณะนั้นอเมริกาเร่งรัด
เราเต็มที่ที่ต้องการให้เราออกกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่ารัฐบาลตอนนั้น
เราก็เห็นว่าประเทศไทยของเราเป็นเอกราช เราไม่ได้เป็นเมืองขึ้น
ของใคร และโดยเฉพาอย่างยิ่งการบีบบังคับไม่ให้เราออกกฎหมาย
เพื่อที่จะยอมเขาทุกสิ่งทุกอย่าง ขณะนี้เขาเพิ่งเล็งในทางการค้ากับเรา
ในทาง จี. เอส. พี. (GSP) นั้น เขาก็ยังไม่ปล่อยอิสระให้เราเต็มที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พยายามรวบรัดเอาที่แปรญัตติแล้วกัน
 นายทรงธรรม ปัญญาดี (เสียงราย) : เพราะฉะนั้นรัฐบาลชุดนี้
 ก็ได้ออกกฎหมายเข้ามาซึ่งฝ่ายค้านก็อยากจะทำให้ออกให้ถ่วงแก้ก่อน
 โดยพลเลื้อนออกไป ท่านประธานที่เคารพ แต่รัฐบาลก็ไม่ยอม และขณะนี้
 รัฐบาลก็ไปใช้เสียงข้างมากให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านเข้าไปและตั้งกรรมาธิการ
 โดยฝ่ายรัฐบาลทั้งนั้น และเราก็ขอเติมข้อความอันนี้เข้าไปเพื่อให้
 มาตรา ๓๑ (๑) นี้กระจำงัดขึ้นอีก เพราะฉะนั้นพวกผมทั้งหมดที่เสนอ
 คำแปรญัตติไว้ทุกมาตราแล้วก็ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ทุกมาตรานี้ก็ขอให้
 คงไว้ ขอให้มันเป็นไปตามที่พวกกระผมทั้งหลายได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้
 ขอเติมข้อความอันนี้เข้าไป ขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณส่งสุข

นายส่งสุข ภักเกษม (เสียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอ
 กราบเรียนต่อท่านประธานว่าตามที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓๑
 ไว้นั้นก็เนื่องมาจากเหตุผลว่ามาตรา ๓๑ นั้น เป็นส่วนที่ ๖ เป็นร้อยกว่าวัน
 การละเมิดลิขสิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓
 ไม่มีการแก้ไขและไปมีการแก้ไขในมาตรา ๓๕ ซึ่งกระผมได้สงวนคำแปรญัตติ
 ไว้เหมือนกัน แต่การอภิปรายของกระผมนั้นจำเป็นที่จะต้องนำมาโยงและ
 มาเกี่ยวข้องกับ เพราะมาตรา ๓๕ นั้นเป็นมาตราที่ได้มีเงื่อนงำเกี่ยวกับ
 ร้อยกว่าวันการละเมิดลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๓๑ ท่านประธานที่เคารพ
 มาตรา ๓๑ นั้นได้กำหนดการยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์บอกว่า การกระทำ
 งานอันมีลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หากไม่ขัดต่อการแสวงหา
 ประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ตามปกติโดยเจ้าของลิขสิทธิ์และไม่กระทบ
 กระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร มิให้
 ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ แล้วก็มีการละเอียดบอกว่า ภายใต้บทบัญญัติ
 ในวรรคหนึ่งนั้นก็มีข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗
 ไปจนกระทั่งถึงข้อ ๘ ท่านประธานที่เคารพ ทั้ง ๘ ข้อนั้นเมื่อมาพิจารณา
 ในมาตรา ๓๕ ก็ปรากฏว่าการยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์นั้นถ้าหากไม่มี
 วัตถุประสงค์เพื่อการหากำไรและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของ
 ลิขสิทธิ์เกินสมควร ตรงนี้แหละครับท่านประธาน ในขณะนี้ก็จะก่อให้เกิด

ความเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วไป ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นกับประชาชน
 ทั่วไปนั้นจะมีอย่างไร ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า
 ขณะนี้กระผมเองนั้นก็ยังมีห้องบันทึกเสียงเล็ก ๆ ห้องหนึ่งของกระผมเอง
 กระผมขอยกตัวอย่าง ท่านประธาน ห้องบันทึกเสียงของกระผมนั้น
 ว่าที่จริงแล้วก็ เป็นห้องบันทึกเสียงที่ทำเป็นธุรกิจการค้า ห้องบันทึกเสียง
 ดังกล่าวนั้นก็มีอุปกรณ์อะไรต่าง ๆ ทุกอย่างรวมทั้งคอมพิวเตอร์ด้วย
 และคอมพิวเตอร์นั้น เป็นคอมพิวเตอร์ที่กระผมซื้อไว้สำหรับที่จะเอามา
 ใช้งานสำหรับประกอบการเก็บข้อมูลในการเลือกตั้ง แล้วข้อมูลใน
 ทางการเมืองอื่น ๆ ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็มีคอมพิวเตอร์ของ
 กระผมเป็นอยู่อย่างนั้น ถ้าหากว่ากระผมมีคอมพิวเตอร์ของกระผมเป็น
 อย่างนั้นแล้ว ถ้าหากว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้อยู่ในขณะนี้กระผมนำไป
 ดำเนินการในเรื่องการติชมวิจารณ์หรือแนะนำผลงานโดยมีการรับรู้ถึง
 ความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น แล้วนำไปเสนอ
 รายงานข่าวทางสื่อมวลชนโดยมีการรับรู้ถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์
 ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น เรื่องตรงนี้กระผมจำเป็นที่จะต้องไปเสีย
 ค่าลิขสิทธิ์ดังกล่าว ถ้าไม่เสียค่าลิขสิทธิ์กระผมก็ถือว่าเป็นการละเมิด
 ประเด็นตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ ในขณะนี้ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้
 ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่เดินเข้าบ้านใด บ้านไหนที่มีการใช้คอมพิวเตอร์เป็น
 อุปกรณ์แล้วเป็นเครื่องมือหรือเป็นสิ่งที่ช่วยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ภายในบ้าน
 แต่บังเอิญว่าเจ้าของบ้านนั้นได้มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ไปใช้ และ
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ข้อมูลในคอมพิวเตอร์นั้น ซอฟต์แวร์ (Software)
 ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นเอาไปดำเนินการอย่างกระผม เอาไป
 ดำเนินการในการวิเคราะห์ วิจารณ์ในรายการที่กระผมพูดทางสถานีวิทยุ
 ทุกเช้า -----

กระทบก็ได้ดำเนินการทางการค้า คือรายการวิทยุนั้นก็มีการเสี
 ค่าเช่าสถานี และมีการรับอุปถัมภ์รายการจากบริษัทห้างร้านทั้งหลาย
 กระทบก็ได้กำไรจากตรงนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องราวดังกล่าวที่กระทบ
 กราบเรียนท่านประธานนี้ก็จะเป็นทำให้คนที่ เป็นเจ้าของเครื่องคอมพิวเตอร์
 ทั้งหลายจะได้รับความเดือดร้อน เมื่อได้รับความเดือดร้อนตรงนี้แหละครับ
 ซึ่งกระทบเข้าใจว่าอีกสักครู่หนึ่งท่านประธานกรรมการท่านคงจะ
 ลูกขึ้นมาชี้แจง ซึ่งคำชี้แจงของท่านนั้นกระทบเฝ้าดูมาตั้งแต่การพิจารณา
 ในวาระนี้ตั้งแต่ต้นมานั้น ท่านประธานกรรมการคือ ท่านจตุรินทร์
 ลักษณะวิเศษ นั้น ขอประทานโทษที่กล่าวนาม ท่านเป็นผู้ที่มีความสามารถ
 ในการที่จะนำเหตุนำผล ใช้ความนุ่มนวลแล้วก็ชี้แจงรายละเอียดต่าง ๆ
 ได้อย่างชัดเจนชัดค่าและน่าจะรับฟังได้ว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นเป็นเหตุเป็นผล
 กระทบขอกราบเรียนว่า ท่านประธานที่เคารพ กระทบจำเป็นที่จะต้อง
 ย้อนไปถึงกรณีที่ท่านประธานกรรมการขณะนี้ ในขณะที่ท่านมีฐานะเป็น
 ประธานกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
 ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลต่าง ๆ ที่ท่านประธานกรรมการขณะนี้
 ได้พูดพยายามที่จะโน้มน้าว พยายามที่จะชักจูงให้สถานีได้เห็นชัดเจนว่า
 เหตุผลของคณะกรรมการนั้นมีสิ่งที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นเหตุ
 เป็นผล ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอกราบเรียนว่ากระทบนำมา
 เพียงฉบับเดียว หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๗
 บอกว่าโรงพยาบาลนพรัตน์ราชธานีประสบปัญหาเก็บค่ารักษาผู้ประสบภัย
 จากรถยาก กระทบขอกราบเรียน ลองถามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ในที่นี้หลายท่าน เมื่อเข้านี้ผมขึ้นเครื่องบินมาจากจังหวัดเชียงใหม่
 นั่งสนทนากับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงใหม่คือ
 คุณม่อนอินทร์ รินคำ ปรากฏว่ามีราษฎรไปร้องทุกข์ต่อคุณม่อนอินทร์ รินคำ
 หลายคน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องว่าไม่สามารถที่จะไปเรียกร้องเบี้ยประกันได้
 เมื่อมีอุบัติเหตุ เมื่อได้รับความเสียหาย ที่โดยตรงนี้กระทบเพียงจะ
 กราบเรียนท่านประธานว่า ตัวกระทบเองก็เหมือนกัน มีประชาชนที่
 ได้รับผลคุ้มครองซึ่งไปทำประกันเอาไว้แล้วและน่าจะได้รับความคุ้มครอง
 จากการประกันผู้ประสบภัยจากรถนั้น แต่ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจาก
 บริษัทประกันต่าง ๆ เลย ก็จะทำให้เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
 ฉบับนี้ที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ ซึ่งก็ดูแล้วว่าจะจะเป็นเหตุเป็นผลในกรณี

ถ้าหากมีการละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว หรือมีการละเมิดลิขสิทธิ์โดยไม่มี
 ความตั้งใจอย่างที่กระผมยกตัวอย่างมาเมื่อสักครู่นี้ เจ้าหน้าที่เดินเข้า
 บ้านไหน เจ้าหน้าที่เดินเข้าร้านไหนก็ปรากฏว่าจะพบผู้กระทำความผิด
 กระผมก็ไม่เชื่อว่ามาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดที่คณะกรรมการได้
 พิจารณาแล้วหรืออ้างว่าได้มีการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบนั้น
 จะให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนหรือจะสร้างความเดือดร้อนกับประชาชน
 ส่วนใหญ่หรือส่วนหนึ่ง เหมือนกับผู้ที่เอาประกันไว้ในกรณีประกัน
 ผู้ประสบภัยจากรถนั้นได้รับความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ และบังเอิญว่า
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เปลี่ยนตำแหน่งท่านประธาน
 กรรมการผู้วิเทศวิสัย ไม่ให้ไปดูแลงานทางด้านกองประกันภัยเลย
 ในขณะนี้ท่านจะไม่ทราบก็ได้ว่า ขณะนี้คนที่ต้องได้รับผล ได้รับกรรมจาก
 การที่เราออกกฎหมายประกันผู้ประสบภัยจากรถนั้นได้รับความเดือดร้อน
 แค่ไหน กระผมต้องนำ ๒ เรื่องนี้ขึ้นมาเปรียบเทียบกัน ท่านประธานที่เคารพ
 เพื่อจะเปรียบเทียบให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้เห็น ว่า จากการที่
 สภาแห่งนี้ได้มอบหมายให้คณะกรรมการชุดหนึ่งไปทำหน้าที่ในการดูแล
 กฎหมายนี้ เพื่อก่อให้เกิดความถูกต้องและคุ้มครองประโยชน์ของคน
 ส่วนใหญ่ไว้ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้จึงน่าจะ เป็นกฎหมายที่จะให้
 ความคุ้มครองผลประโยชน์ของมหาอำนาจมากกว่าที่จะเป็นกฎหมายที่
 จะให้ความคุ้มครองต่อประชาชนคนไทย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ
 เรื่องนี้จึง เป็นประเด็นสำคัญที่ผมใคร่ที่จะขอร้องให้สภาผู้แทนราษฎร
 แห่งนี้ได้พิจารณา และได้ยื่นถ้อยหลังไปทบทวนถึงงานที่ท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการท่านผู้นี้ ในสมัยที่ท่านไปเป็นประธานกรรมาธิการ
 วิสามัญในการแก้ไขกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ผลที่จะได้รับ
 มาจนถึงวันนี้ ก็กับผลที่ประชาชนจะได้รับเมื่อกฎหมายฉบับนี้ประกาศ
 ออกไปใช้ผ่านวาระที่ ๓ ผ่านการดำเนินการในขั้นตอนของวุฒิสภาไปแล้ว
 เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงใคร่ที่จะขอให้ท่านประธาน
 โปรดให้โอกาสแก่สภาได้พิจารณาประเด็นนี้และกฎหมายฉบับนี้ให้มาก ๆ
 สักหน่อยหนึ่ง เพราะว่าจะเป็นการคุ้มครองประชาชนคนไทยจริง ๆ
 ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ปรารถนาจะอภิปราย
 ไหมครับ ไม่มี เชิญกรรมาธิการครับ

นายชรรยง พวงราช (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ชรรยง พวงราช กรรมาธิการ ใคร่ขอกราบเรียน
 ชี้แจงในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายโดยสรุป

ประเด็นแรก เกี่ยวกับข้อความทั่วไปในมาตรา ๓๑
 วรรคแรกนั้น ผมขอกราบเรียนว่า ที่ได้มีการปรับปรุงมาตรา ๓๑ นี้
 ก็เพราะว่าต้องการที่จะให้สอดคล้องกับพันธกรณีของประเทศไทยที่มี
 อยู่ภายใต้อนุสัญญากรุงเบอร์น แล้วก็ต้องการที่จะปรับระดับให้สอดคล้อง
 กับมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยกำลังจะ เข้าเป็นภาคีของข้อตกลงใน
 รอบอุรุกวัยที่เกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญานี้ เพราะฉะนั้นหลักการ
 ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๑ วรรคแรก ซึ่งพูดถึงเป็นข้อยกเว้นของการ
 ละเมิดลิขสิทธิ์นั้น เป็นไปตามหลักสากลอย่างที่เราได้พูดถึงแล้ว
 อันนี้ใคร่ขอให้ข้อสังเกตแก่ท่านว่า ตั้งแต่มาตรา ๓๑ ไปจนกระทั่งถึง
 มาตรา ๔๒ นั้น เป็นเรื่องของข้อยกเว้นของการละเมิดลิขสิทธิ์ ที่ผม
 อยากจะเรียนให้ข้อสังเกตเป็นพิเศษก็คือว่า บทบัญญัติที่เกี่ยวกับข้อยกเว้น
 ลิขสิทธิ์มีถึง ๑๒ มาตรา หมายความว่า การกระทำต่องานลิขสิทธิ์นั้นมี
 ข้อยกเว้นเป็นจำนวนมาก ในขณะที่บทบัญญัติที่เกี่ยวกับส่วนที่ระบุว่าจะอะไรบ้าง

การกระทำอย่างไรบ้างเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น มีเพียง ๕ มาตรา คือตั้งแต่มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๓๐ เพราะฉะนั้นโดยภาพรวมแล้ว กระทบใคร่ขอกราบเรียนสรุปในประเด็นนี้ว่า ส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้น การละเมิดลิขสิทธิ์นั้น เป็นส่วนที่จะปกป้องผลประโยชน์ของผู้ใช้ลิขสิทธิ์ ก็คือประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีจำนวนมากกว่าส่วนที่กฎหมายกำหนด เพื่อที่จะให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ ถ้าหากว่าจะตัดข้อความ ตามที่ท่านส่งสุข ภัคเกษม ได้ยกขึ้นก็คือว่า ให้ตัดข้อความที่ว่า และไม่ กระทบกระเทือนถึงสิทธิอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควร อันนี้ถ้าตัดออก แทนที่จะเป็นผลดีต่อประชาชนทั่วไป แต่ว่าการที่เขียน ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เพียงกว้าง ๆ ว่ากระทำแก่งานเป็น ลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น หากไม่ขัดต่อการแสวงหาประโยชน์จากงานอันมี ลิขสิทธิ์ตามปกติของเจ้าของลิขสิทธิ์ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ แทนที่จะเป็นผลดี ก็จะเป็นการจำกัดข้อยกเว้นอันนี้ไป

ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องของการที่จะให้ ตัดข้อความใน (๑) ของวรรคสองในมาตรา ๓๑ นี้ ก็คือใน (๑) นั้น ระบุว่า วิจัยหรือศึกษานั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อการแสวงหากำไร กระทบใคร่ขอกราบเรียนว่าความจำเป็นที่ต้องระบุข้อความอันนี้ลงไป ก็เพราะว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับการละเมิดลิขสิทธิ์นั้น จำเป็น ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของเจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย ในขณะที่ตัวบุคคล ที่จะแสวงหาประโยชน์จากงานลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น ถ้าหากเขาได้กระทำ เพื่อแสวงหากำไร เจ้าของลิขสิทธิ์ก็ควรจะได้รับคุ้มครองจากรัฐด้วย

ผมขอยกตัวอย่างอย่างเช่นถ้าหากมีคนตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อที่จะทำเป็น
ธุรกิจ ไม่ว่าจะ เป็นโรงเรียนของวิทยาลัยเอกชนหรือว่าโรงเรียน
สอนหลักสูตรต่าง ๆ นั้น ถ้าหากโรงเรียนดังกล่าวได้นำเอาตำรา
ของบุคคลอื่นไปจัดพิมพ์เพื่อแสวงหากำไรจากการพิมพ์ตำรานั้นด้วย
ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะศึกษาส่วนหนึ่ง แต่ว่า
วัตถุประสงค์หลักก็ต้องการแสวงหากำไร อย่างนั้นก็ไม่อยู่ในวิสัยที่
จะได้รับข้อยกเว้น คือหมายความว่าถ้าหากเป็นการแสวงหากำไร
แล้วก็ควรจะจ่ายค่าลิขสิทธิ์ให้แก่เจ้าของลิขสิทธิ์ด้วย กระผมขอกราบเรียน
เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : เมื่อสักครู่นี้ท่าน
กรรมาธิการระบุชื่อกระผม กระผมขอกราบเรียนนิดเดียว ต้องขอ
ประทานอภัยท่านสมาชิก คือประเด็นแรกในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อความ
ที่กระผมได้พูดไปตอนต้น ครั้งแรกที่มีเหตุขัดข้องทางเทคนิคเกิดขึ้น
ถ้านี้ เมื่อสักครู่นี้กระผมไม่ตั้งใจ กระผมขอกราบเรียนว่ากระผม
ไม่ตั้งใจในเรื่องที่มีถ้อยคำ คำว่า เกินสมควร มิให้ถือว่าเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์ นั้น กระผมไม่ตั้งใจแล้วก็ไม่มีความเห็นคัดค้านหรือ
ขัดแย้งต่อท่านกรรมาธิการแต่ประการใด แต่กระผมได้อภิปราย
เมื่อสักครู่นี้ในส่วนที่เกี่ยวกับความขัดแย้งของส่วนที่ ๖ ในเรื่องข้อ
ยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ คือมาตรา ๓๑ ซึ่งอีกสักครู่หนึ่งคงจะไป
ถึงมาตรา ๓๕ คงจะได้มีการอภิปรายกัน กระผมเพียงแต่กล่าวเปิด
ออกมาว่า ผลดีผลเสียและสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของ
เครื่องคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายดาชด้นในขณะนี้จะกระทบ
กระเทือนมาก เพราะฉะนั้นตามที่ท่านกรรมาธิการได้พูดบอกว่า คงจะ
กระทบกระเทือนต่อคนส่วนน้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่
และคนส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์มากกว่านั้น กระผมอยากจะทราบ
จากท่านกรรมาธิการเหมือนกัน ด้วยความเคารพว่าคนส่วนน้อยที่ว่า
จะกระทบกระเทือนและคนส่วนใหญ่จะได้ประโยชน์มากกว่าตรงนี้
กระผมขอให้ทางกรรมาธิการได้ชี้แจงตัวเลขที่ชัดเจนออกมาให้กระผม
และให้สภาแห่งนี้ได้รับทราบด้วยว่า ที่น้อยและมากนั้น มากเท่าไร
น้อยเท่าไร ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
 พรรคชาติไทย ท่านประธาน ความจริงในมาตรา ๓๐ ซึ่งจริง ๆ แล้ว
 ก็ได้ระบุไว้ชัดเจน ท่านประธาน ผมอยากอ่านให้ท่านประธานฟังว่า
 ผู้ใดได้อยู่แล้วหรือมีเหตุอันควรรู้อ่างานใดได้ทำขึ้นโดยละเมิดลิขสิทธิ์
 ของผู้อื่น กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้แก่งานนั้นเพื่อหากำไร
 ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการละเมิดลิขสิทธิ์ มาตรา ๓๐ ก็ระบุไว้ชัดเจน
 ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องมาระบุไว้ในมาตรา ๓๑ (๑) วิจัยหรือศึกษา
 และก็อยากเรียนถามว่า การศึกษาหรือวิจัยเป็นการค้าหรือไม่ ท่านประธาน
 ศึกษาวิจัยไม่ใช่การค้า เพราะฉะนั้นก็ไม่เกี่ยวโยงกับกำไรเลย
 แม้แต่น้อย ทำไมต้องไปใส่ไว้ พอมาพูดถึงเรื่องนี้อย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติหลายท่านพูดไป ท่านส่งสุขก็พูดไปแล้ว ท่านประธานคุณ
 รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาหาทางแก้ไขการตอบโต้
 ทางการค้าของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่แล้วสภานี้ก็ได้
 พิจารณาเห็นชอบไปแล้ว ปรากฏว่า ท่านประธานคุณว่ากฎหมายลิขสิทธิ์
 ของเราจะออกมาเพื่ออะไร เพื่อสนองตอบให้กับสหรัฐอเมริกาโดยตรง
 ชัดเจน อย่างหน้า ๘ ท่านประธาน (๑) สหรัฐอเมริกาขอให้
 ประเทศไทยดำเนินการปราบปรามการละเมิดลิขสิทธิ์และการ
 ปลอมแปลงเครื่องหมายการค้า (๒) สหรัฐอเมริกาต้องการให้
 ประเทศไทยดำเนินการแก้ไขปรับปรุง พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๒๑
 โดยร่างกฎหมายดังกล่าวต้องสอดคล้องกับร่างความตกลงรอบ
 อูรุกวัยและอนุสัญญากรุงเบอร์นฉบับแก้ไข ณ กรุงปารีส และยัง
 ต้องการให้รัฐบาลไทยเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวต่อสภาในสมัย
 ประชุมนี้ ท่านประธานคุณ -----

(๓) สหรัฐอเมริกาต้องการให้ประเทศไทยแก้กฎหมายสิทธิบัตรโดยเร็ว หลังการเจรจารอบอุรุกวัย หรืออย่างช้าไม่ควรเกินปี ๒๕๓๗ นี้ครับ บังคับทั้งหมด เราออกกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ต้องการที่จะรองรับอเมริกา โดยแท้จริง แล้วก็มาอ้างบอกว่าเพื่อคนไทย ๆ ผมไม่เห็นอยู่ตรงไหนเลย ผมไม่เข้าใจว่าที่ท่านประธานกิติ คณะกรรมาธิการชุดนี้ก็ตีบอกว่าเป็นประโยชน์ต่อคนไทยนั้น กระผมมองไม่เห็น แล้วยิ่งไปกว่านั้นผมได้ฟังวิทยุ เมื่อเช้านี้ ท่านรองอำนวยการ วิวัฒพร ประธานโทษต้องเอชนามท่าน เขาบอกอย่างนี้ว่าขณะนี้อเมริกาเข้ามาอีกแล้ว แทรกแซงเข้ามาที่จะมาถึง แรงงานไทยอีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่เราออกกฎหมายลิขสิทธิ์ให้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมาธิการชุดนี้พูดมาไม่ตรงต่อข้อเท็จจริง ผมไม่เห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยตรงไหนเลยแม้แต่น้อย แต่เป็นการรองรับให้กับอเมริกาโดยแท้จริง อย่างมาพูดว่าเป็นประโยชน์ต่อคนไทย ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครจะอภิปรายอีกไหมครับ
เชิญคุณประเทือง ต่อจากคุณประเทืองแล้วคุณทรงธรรม

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ในมาตรา ๓๑ ที่ได้ขอแปรญัตติข้อความใน (๑) ที่ให้ตัดข้อความว่า งานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร ตรงนี้ เราต้องการให้กฎหมายฉบับนี้ได้เข้ามาคุ้มครองในงานวิจัย และงาน การศึกษา ซึ่งเมื่อสักครู่ที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ลุกขึ้นมาชี้แจง แล้วก็ตรงกับจุดที่กระผมเป็นห่วง นั่นก็คือในการศึกษาของสถาบัน การศึกษาดำรับตำราบางประการเราต้องยอมรับว่า มีความจำเป็น ต้องแปลมาจากตำราภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการศึกษา แต่ตรงนี้จะมองกันว่าเป็นการกระทำเพื่อหากำไรหรือไม่ มันคงเป็นเรื่องยาก ที่จะมองกันว่าเป็นกำไรหรือไม่เป็นกำไร ทั้งนี้ถ้ากฎหมายเขียนไว้เป็น ช่องทางอย่างนี้อาจจะทำให้มีการตีความแตกต่างกันไปบอกว่าการ แปลตำรับตำราออกมาเพื่อการศึกษาใช้ในการศึกษาดังนี้ เป็นการหากำไรเพื่อใช้เป็นตำราเรียนก็กระทำไม่ได้อีก ต้องไปซื้อ ลิขสิทธิ์เขามาอีก ซึ่งในปัจจุบันนี้เราได้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงใน

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลผ่านมาหลายสมัยพอสมควร ท่านประธาน
ตั้งแต่สมัย พลเอก เกอริ่งศักดิ์ ต่อเนื่องมาท่าน พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ มาจนถึงท่าน พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มาถึงคุณอาวันที่
บั้นขารชุน เราพยายามหลีกเลี่ยงที่จะออกกฎหมายฉบับนี้มา โดยมอบหมาย
ให้เป็นหน้าที่ของสภา ให้เป็นเรื่องของสภาที่จะวินิจฉัยกันในเรื่องนี้
ไม่ผูกพันกับที่รัฐบาลจะต้องไปร่างข้อตกลงหรือจะต้องไปอนุวัติให้เป็นไป
ตามกฎหมายของแกตต์ เรื่องของฝ่ายบริหารเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร
เรื่องของนิติบัญญัติเป็นเรื่องของนิติบัญญัติ การที่จะออกกฎหมายไปแล้ว
ให้รัฐบาลไปใช้อ่านาตามกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่การเห็นชอบของสภานิติบัญญัติ
หรือไม่ เพราะฉะนั้นในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็น
คนหนึ่งในการพิจารณาแล้วก็กลับรองกฎหมายฉบับนี้ว่าสมควรที่จะให้มี
การใช้บังคับ แล้วถ้าใช้บังคับไปแล้วส่งผลกระทบต่อความเสียหายของ
ประชาชนในชาติ ไม่ควรจะให้กฎหมายฉบับนี้ออกไป กระผมฟังคำชี้แจง
ทุกท่านที่ลุกขึ้นมาขึ้นยืนอยู่ในหลักการเดียวกันว่า เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตาม
กฎหมายของแกตต์ที่เราได้ไปประชุมกันในรอบอุรุกวัยที่ผ่านมา ซึ่งได้ตกลงกันไปแล้ว

แต่ว่าในฐานะที่กฎหมายของสภานี้จะบัญญัติออกไปอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ควรจะไปผูกพันกับข้อตกลงที่รัฐบาลได้กระทำ มิฉะนั้นจะกลายเป็นว่ารัฐบาลนี้มีการชี้นำสภานี้ให้ทำอย่างไรก็ได้ ตรงนี้จะเป็นผลเสียหายต่อสภาแล้วยังกฎหมายที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนในชาติด้วยแล้ว ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะไปชี้นำในลักษณะนั้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอย่างที่ได้กราบเรียนมานี้ว่า การวิจัยก็ดี การศึกษาก็ดีที่เขียนไว้ แล้วก็ไม่ได้มุ่งเน้นลงไปถึงคอมพิวเตอร์อย่างเดี๋ยวนี้ออกครับ เรามุ่งมองมาในทางวรรณกรรม ในด้านของตำรับตำราที่จะใช้ในการศึกษาตัวนี้ ก็ไม่อยากจะให้เกิดปัญหาที่ว่า เราทำเพื่อการศึกษาของเราเพื่อให้ทันกับโลกภายนอกเขาได้ แล้วหลาย ๆ ประเทศเขาก็กระทำ คราวก่อนนี้กระผมก็เคยกราบเรียนกับสภานี้ไว้แล้วว่า อย่างตัวอย่างแต่ก่อนนี้ในไต้หวัน เขาก็ทำกันมา จนกระทั่งเดี๋ยวนี้อะไรก็มีความเจริญก้าวหน้ามากกว่าคนไทย ทางด้านการค้าเขาก็ไม่เกิดการเสียเปรียบ เงินดอลลาร์ คงคลังอะไรเขาก็มีมากมายมหาศาลอยู่ทุกวันนี้ เพราะอะไร ก็เพราะจากการลอกเลียนตัวนี้ออกมา แล้วก็ใช้ในประเทศของเขา เราขอไว้ว่าอย่ากระทำเพื่อการส่งออก เพื่อแสวงหากำไรจากการส่งออกไปในต่างประเทศ แต่เราใช้ทำเพื่อใช้ในประเศของเราให้เกิดประโยชน์ เพื่อระเทืองสติปัญญาของคนในประเทศเรา นี้ น่าจะเขียนกฎหมายให้คนไทยได้กระทำได้ กระผมมีเหตุผลอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องไปตัดข้อความดังกล่าวนี้ออก เพื่อเปิดให้กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้ได้กว้างยิ่งขึ้นในงานวิจัย แล้วก็ในงานเพื่อการศึกษาอันไม่จำเป็นจะต้องถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์กัน ท่านประธานครับ ขอเรียนด้วยเหตุผลอย่างนี้ที่กราบเรียนนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรม ครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย กรรมมาธิการตอบเมื่อคืนก็ยังไม่เคลียร์เท่าไร แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมก็ได้สงวนคำแปรญัตติไว้มากมายหลายมาตรา แต่เนื่องจากว่าผมมีภารกิจอยู่ที่ห้องของท่านประธานกรรมมาธิการการสาธารณสุข เพราะฉะนั้นผมขอมอบหมายให้คุณลลิตา ฤกษ์สำราญ หรือคุณวีระกร คำประกอบ คนใดคนหนึ่งเป็นผู้อภิปรายแทน กระผมเมื่อผมไม่อยู่ในห้องประชุม เว้นแต่ผมกลับมา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสดิฉัน รวมทั้งท่านทรงธรรม
ปัญญาดี ที่ให้โอกาส เนื่องจากว่าไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ และมาตรา ๓๑ นี้
ไม่มีการแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ ตัวดิฉันเองนั้นรู้สึกอัดอัดใจมาโดยตลอด
ตั้งแต่พูดกันถึงเรื่องของการวิจัยหรือการศึกษา โดยลักษณะของการออกกฎหมาย
ซึ่งคณะกรรมการมาธิการได้เขียนเอาไว้ในนี้ ตัวดิฉันเองอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานว่า ในฐานะที่เคยเป็นอาจารย์สอนหนังสือมหาวิทยาลัยรามคำแหง
มาถึง ๑๘ ปี ตัวดิฉันก็เขียนหลายเล่ม งานวิจัยก็ทำหลายเรื่อง เป็นอาจารย์
ทั้งตรวจงานวิจัยของคนอื่นก็หลายเรื่อง อยากจะกราบเรียนว่า การที่คณะผู้ขอ
แปรญัตติตั้งมีรายนามที่กล่าวอยู่ในเล่มนี้ ได้ข้อตัด (๑) วิจัย หรือศึกษางานนั้น
อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร ซึ่งผู้ขอแปรญัตติได้ขอตัดข้อความที่ว่า งานนั้น
อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร -----

ดิฉันอยากจะสนับสนุนตรงนี้ เนื่องจากว่าได้เป็นผู้ที่เคยวิจัยแล้วก็ได้เคยศึกษาและเขียนตำราว่า ไม่ทราบว่าคุณคณะกรรมการจะได้คิดว่าจะได้ทราบว่า การวิจัยจริง ๆ นั้นคนที่ทำงานวิจัย งานวิจัยจะมีอยู่ ๒ ลักษณะ อันแรกเป็นการวิจัยเพื่อหาข้อเท็จจริง กับอันที่ ๒ เป็นการวิจัยประดิษฐ์ ที่ภาษาอังกฤษเขาใช้คำว่า ดิสคัฟเวอรี รีเสิร์ช (Discovery research) กับอินเวนชัน รีเสิร์ช (Invention research) ดิฉันปกติไม่ค่อยชอบใช้ภาษาอังกฤษ แต่เห็นว่างานนี้จำเป็นที่จะต้องพูดถึง มิฉะนั้นแล้วจะมีข้อความที่ใส่ลงไปแล้วจะเป็นผลกระทบเสียหายอย่างรุนแรงต่อวงการการศึกษาของเรา ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ออกไปแล้ว ไม่มีการแก้ไข ท่านประธานที่เคารพ งานวิจัยหรืองานศึกษานั้นดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า การวิจัยนั้นไม่มีใครวิจัยเพื่อหากำไร มีงานวิจัยมากมายเลยที่นักวิจัย นักวิชาการในประเทศไทยเราได้ทำการวิจัยมา ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเพื่อที่จะพัฒนาตนเอง แล้วก็ต้องการอาศัยงานต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นงานของต่างประเทศแล้วก็เอามาใช้ อันนี้มีความจำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้นทำไมเราคนไทยด้วยกันเอง เราก็ต้องการที่จะสนับสนุนนักวิชาการของเราให้ได้พัฒนาตนเอง เมื่อเขาค้นคว้าหาความรู้โดยการที่ไปเอาตำราของเขา อาจจะต้องเอามาบางส่วน เขาเอามาเพื่อศึกษา เราทำไมจะต้องไปเขียนว่า การวิจัยนั้นต้องไม่ใช่การกระทำเพื่อหากำไร ถ้าเราจะตีความว่าการที่นักวิชาการคนหนึ่งจะทำการวิจัยแล้วก็ได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นเป็นรองศาสตราจารย์ แล้วเงินเดือนได้ปรับขึ้นเป็นการหากำไร ไม่ทราบว่า จะเข้าในร่างพระราชบัญญัติอันนี้หรือไม่ เพราะว่าเป็นการที่วิจัยเพื่อตัวเองนั้นจะได้เลื่อนฐานะทางวิชาการขึ้น แล้วก็ตีว่าหากำไรหรือเปล่า เพราะเงินเดือนนั้นตามระเบียบ ซี. ก็ได้ปรับ ตำแหน่งก็ได้เลื่อน อย่างนี้จะเป็นการตีความตามกฎหมายอย่างนี้หรือไม่

ประการที่ ๒ นั้นก็คือว่า ในเรื่องของการเขียนตำรา นี้คืองานวิจัยณะคะ งานวิจัยนั้นอาจจำเป็นที่จะต้องไปเอาของต่างประเทศ เอามาบ้าง เอามาอ้างอิง เอามาค้นคว้าอะไร มีความจำเป็นอยู่ ซึ่งแน่นอนไม่ใช่เป็นเรื่องของการค้ากำไร ไม่มีใครเอางานวิจัยไปขายดิฉันกล้ายืนยัน ไม่มีใครทำการวิจัย ท่านประธานลองตรวจสอบได้เลยว่า ไม่มีใครทำการวิจัยแล้วสามารถเอางานวิจัยที่นั่นออกมาขายสู่ตามท้องตลาดได้ ไม่มี

ถ้าเป็นการวิจัยแบบที่เรียกว่าการวิจัยประดิษฐ์ ที่เรียกว่า อินเวนชัน รีเสิร์ช ก็จะดัดแปลงงานนั้นออกมาเป็นงานชิ้นใหม่ ซึ่งจะมีรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนอันเดิม เมื่อไม่เหมือนอันเดิมก็คืออันใหม่ เขาก็เอาไปขายได้ แต่ว่าเขาไปดัดแปลงมาจากอันนั้น ซึ่งอาจจะมีเทคนิคอะไรเพิ่มมากขึ้น ก็ไม่ใช่เป็นการลอกเลียน เพราะฉะนั้นอันนี้ดิฉันยืนยันว่า การวิจัยนั้น ไม่มีใครวิจัยเพื่อที่จะเอามาผลิตตำราเพื่อการขาย แต่เป็นการวิจัยเพื่อที่จะศึกษา ถ้าพูดถึงงานศึกษาหรือการเขียนตำรา ดิฉันอยากจะยืนยันว่า ให้ท่านประธานลองไปตรวจดูตำราทุกเล่มเลยในประเทศไทยเรา ดูได้เลยว่า มีตำราเล่มไหนบ้างที่คนไทยเขียนขึ้นมาเองทั้งเล่ม ดิฉันกล้ายืนยันลอกเขามาที่นั่น ลอกบ้าง บทหนึ่งหรือ ๒ บท หรือว่าแปลมา ถ้าเราจะมาเขียนสะกัดกันตรงนี้ ดิฉันคิดว่าเราคงไม่จำเป็นต้องไปทำอะไรให้ตรงไปตรงมามากกระมัง เราอาจจะเห็นแก่ประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าของคนในประเทศของเรามากกว่าผลประโยชน์อันอื่น ในเมื่อเขาเป็นการศึกษาเพื่อที่จะให้คนที่ได้อ่านตำรานั้นได้มีความฉลาดขึ้น เราก็เอาหูไปนาเอาตาไปไร่เสียบ้าง ไม่จำเป็นจะต้องมาเขียนอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นดิฉันยืนยันว่าตำราทุกเล่มเลยที่อยู่ในห้องสมุด ไม่มีใครแต่งขึ้นมาเอง ลอกกันไปก็ลอกกันมา แปลของเขาบ้างบางบท อะไรต่ออะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ต้องมี แต่ประโยชน์ที่ได้รับดิฉันอยากจะให้ท่านประธานมองตรงนี้ ว่าประโยชน์ที่ได้รับคืออะไร อย่างน้อยคนที่ไปอ่านตำราอันนั้นฉลาดขึ้น เก่งขึ้น เราก็หน้าที่จะพึงพอใจในส่วนนี้ ดิฉันไม่อยากจะให้ออกกฎหมายที่เป็นการบีบรัดคนไทยเรากันเอง ทั้ง ๆ ที่งานบางอย่างนั้นเราต้องยอมรับว่า ถ้าเราชินออกกฎหมายอย่างนี้ไป คนที่จะรับภาระหนักก็คือผู้ที่อยู่ในวงการศึกษา ดิฉันไม่ตั้งใจในงานที่เกี่ยวกับดนตรี ภาพยนตร์ มิวสิค วิดีโอ (Music video) อะไรทั้งหลาย ดิฉันไม่ตั้งใจ แต่ดิฉันตั้งใจอย่างเดียวในฐานะที่เป็นอาจารย์ซึ่งเคยอยู่ในวงการการศึกษา แล้วดิฉันยืนยันกับท่านประธานว่า ในงานของตำรานั้นมีความจำเป็น ถ้าเราไปเขียนออกไปอย่างนี้เท่ากับว่า เราคนไทยแล้วก็ออกกฎหมายเพื่อที่จะกีดกันคนไทยด้วยกันเอง แล้วก็ไปให้ประโยชน์แก่คนอื่น ดิฉันอยากจะยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น เพราะว่าเคยมีโอกาสดูได้ไปคุยกับเขา เขาเล่าให้ฟังว่า ตอนแรก ๆ ที่ประเทศเขาแพ้สงครามโลก ครั้งที่ ๒ เขาต้องฟื้นฟูประเทศ เขาคั้งใหญ่ -----

ประเทศญี่ปุ่นนี่ลอกหนังสือต่างประเทศหน้าตาเฉย ภาษาเยอรมันก็แปล เป็นภาษาญี่ปุ่น รัสเซียก็แปล จีนก็แปล แปลหมดทุกภาษา เขาอ่าน เป็นภาษาญี่ปุ่นหมด เด็กญี่ปุ่นเขาถึงฉลาดมาทุกวันนี้ แล้วทำไมของเรา คนไทยถ้าเราจะมีคนไทยด้วยกัน ไปเอาตำราจากต่างประเทศจะมา แปลเพื่อให้คนไทยอ่าน แล้วจะต้องมากัดกันในลักษณะอย่างนี้ ดิฉัน อยากจะให้คณะกรรมการได้ตัดข้อความที่อภิปรายมาทั้งหมด คือ อยากจะให้ตัดข้อความด้านหลังที่บอกว่า วิจัยหรือศึกษา และตรงข้างหลัง งานนั้น อันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร ดิฉันอยากจะให้มองถึงประโยชน์ สูงสุดของคนในชาติ โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาและการวิจัย อยากจะขูประเด็นนี้ เพราะดิฉันเองกล้ายืนยันว่า งานวิจัยนั้นไม่มีใคร วิจัยและเอาออกมาขาย ขายไม่ได้หรอกนะ งานศึกษานั้นตำราเรา ต้องยอมรับ ลอกเขามาทั้งนั้น ตัวดิฉันเองก็เขียนตำรา ก็กล้าที่จะพูดว่า ลอกเล่มนั้นมาบ้าง ลอกเล่มนั้นมาบ้าง อันนี้ก็ ๒ - ๓ บรรทัด อันนี้ก็ ๕ - ๖ บรรทัด อันนี้ก็พารากราฟ (Paragraph) หนึ่ง แต่ว่าเราก็ เอามาผลิตรวบรวมแล้วก็เป็นตำราเล่มใหม่ เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ ตัดข้อความตรงประเด็นนี้ออก ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปราย เชิญท่าน
ประธานกรรมการ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา
ประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาตเริ่มต้นด้วยการขอเรียน
ทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเล็กนัยว่า ความจริงท่าน
กับคณะกรรมการเห็นตรงกันหมด ไม่มีอะไรที่เป็นความเห็นที่ขัดแย้ง
กันเลย นั่นก็คือเราต่างก็มีความเห็นด้วยกันว่า ถ้าเป็นการดำเนินการ
เพื่อการศึกษาวิจัยโดยไม่หากำไรนั้น ควรที่จะกระทำได้ ไม่ให้ถือ
เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ เห็นตรงกัน ซึ่งด้วยเหตุนี้เองจึงได้บัญญัติไว้
ในมาตรา ๓๑ ว่า ข้อยกเว้นต่อไปนี้เป็นข้อยกเว้นที่ไม่ให้ถือ
เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ นั่นคือ

ประการที่ ๑ หากดำเนินการวิจัยหรือศึกษางานนั้น อันมิใช่
การกระทำเพื่อหากำไร ถ้าทำอย่างนี้ให้ถือว่ามีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งแปลว่า
หากวิจัยหรือศึกษางานนั้นเพื่อหากำไร นั้นจึงจะเรียกว่า ละเมิดลิขสิทธิ์

แต่ที่เพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่ท่านกรุณาอภิปรายท่านบอกว่า ในปัจจุบันนี้
 ในสถานศึกษานั้น ไม่มีใครกระทำการวิจัยเพื่อหากำไร ถ้าเป็นเช่นนั้น
 ก็ไม่ถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์อยู่แล้ว สามารถทำการวิจัยได้ สามารถทำ
 การศึกษาได้ เพียงแต่ไม่กระทำให้เพื่อแสวงหาผลกำไรเท่านั้นเอง
 ท่านก็ไม่ละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์นี้ตรงกัน กรรมการ
 จึงได้บัญญัติไว้อย่างนี้ เพื่อให้ได้ตามเจตนารมณ์ที่ท่านสมาชิกกลิตา
 ได้ดำเนินการอภิปรายเมื่อสักครู่ อันนี้คือประการแรกที่ขออนุญาตเรียน
 ทำความเข้าใจ

ประการที่ ๒ กระทบต้องขออนุญาตเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง
 หลังจากที่ได้เรียนกับท่านประธานเมื่อสัปดาห์ที่แล้วไปแล้วครั้งหนึ่งว่า
 กฎหมายนี้ไม่ได้เป็นประโยชน์กับคนไทย แต่แก้เพื่อรองรับประเทศ
 สหรัฐอเมริกาตั้งที่เพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้กรุณาอภิปรายไว้ กระทบ
 ขออนุญาตเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เป็น
 ประโยชน์กับคนไทย นั่นคือสิ่งที่ขออนุญาตเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง นั่นก็คือว่า
 ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานที่เป็นคนไทยนั้นได้รับการคุ้มครองไม่ให้ถูก
 คนไทยด้วยกันลอกเลียน และปัจจุบันนี้ถึงขั้นที่เราต้องการคุ้มครอง
 เพื่อไม่ให้ต่างชาติมาลอกเลียนผลงานสร้างสรรค์ของคนไทย ไม่ว่าจะ
 เป็นเรื่องเพลง เรื่องเทปวิดีโอ หรือเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาอย่างอื่น
 ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ โดยข้อเท็จจริงก็คือว่า ขณะนี้ได้มีต่างชาติ
 โดยเฉพาะประเทศใกล้เคียงของเรา เข้ามาลอกเลียนงานของคนไทย
 จำนวนมาก ถึงขั้นที่กรมและกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดเป็นนโยบาย
 ชัดเจนขณะนี้ว่า เราต้องการที่จะไปทำความร่วมมือตกลงในเรื่องทรัพย์สิน
 ทางปัญญากับประเทศในแถบอินโดจีน ตามโครงการที่ต้องการให้ประเทศไทยนั้น
 เป็นศูนย์กลางทรัพย์สินทางปัญญาในภูมิภาคอินโดจีนซึ่งได้เริ่มดำเนินการแล้ว
 และประสบความสำเร็จไปแล้วประเทศหนึ่ง นั่นก็คือว่าผมเพิ่งเดินทางไป
 ลงนามในเรื่องความร่วมมือทางด้านทรัพย์สินทางปัญญากับประเทศเวียดนาม
 แล้วก็กำลังดำเนินการที่จะลงนามความร่วมมือด้านทรัพย์สินทางปัญญา
 กับประเทศลาว และประเทศพม่ารวมทั้งกัมพูชา และประเทศจีนต่อไป
 ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการเตรียมการที่จะปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา

สผ. ๗/๒๔๓๗ (ส. ๒)

พทชชาติ ๑๘/๓

ของเราในประเทศเหล่านั้น ไม่ให้งานอันมีลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย
ของผู้สร้างสรรค์ผลงานไทย ถูกประเทศหนึ่งประเทศใดลอกเลียน
ผลงานออกไป เพราะฉะนั้นเหล่านี้กระผมจึงกราบเรียนว่า กฎหมาย
ลิขสิทธิ์ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์กับคนไทย และจะมีประโยชน์
ข้างเคียงติดตามเพิ่มเติมมาอีกประการหนึ่งก็คือว่า ช่วยเพิ่มอำนาจคุ้มครอง
ให้กับประเทศไทยในเวทีการค้าโลก-----

- ๑๘/๑

เพราะต้องยอมรับความจริงว่า ในปัจจุบันนี้ทรัพย์สินทางปัญญากับ การต่อรองทางการค้า นั้นเราปฏิเสธความจริงไม่ได้แล้วว่าแยกกันไม่ออก ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศทั่วโลกและมีอำนาจต่อรองสูงกว่า มักจะใช้เรื่องทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นเครื่องมือต่อรองในทางการค้า และถ้าดูราวใบที่กฎหมายของเราในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญานั้น ยังเป็น กฎหมายที่ล้าหลังไม่เดินไปสู่ความเป็นหลักสากล จุดด้อยข้อนี้ของเราก็จะ ถูกคู่ค้าสำคัญ ๆ ของเราที่เราต้องพึ่งพาดตลาดของเขา ไม่ว่าจะเป็น ตลาดประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในปี ๒๕๓๗ นี้เราตั้งเป้าหมายที่จะ ส่งออกไปถึง ๒๒๘,๐๐๐ ล้านบาท ไม่ว่าจะเป็นประเทศประชาคมยุโรป ซึ่งตั้งเป้าหมายไว้ในปีนี้ถึง ๑๘๗,๐๐๐ ล้านบาท เหล่านี้ล้วนแต่หยิบยก ข้อด้อยของเราในการที่กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของเรายังไม่เดินไป สู่ความเป็นสากล หาหนทางในการกีดกันการส่งออกสินค้าของเราไปยัง ตลาดใหญ่ ๆ เหล่านั้นได้ตลอดระยะเวลา แต่ถ้าดูราวใบที่กฎหมาย ของเราสามารถแก้ไขไปสู่ความเป็นสากลได้ ต่อไปนี้อำนาจต่อรอง ของเราในเวทีทางการค้าโลก เราจะสามารถกระทำได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และสามารถที่จะยึดออกพุดจากกับเขาได้อย่างเต็มที่ เหล่านี้ คือประโยชน์ที่จะได้รับเพื่อประโยชน์ของการส่งออกของเรา ซึ่งแน่นอนว่า การส่งออกนั้นความร่ำรวยไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะพ่อค้านักธุรกิจแต่ส่งผล ในที่สุดไปถึงเกษตรกรคนยากจนด้วย เพราะผลผลิตการส่งออกของเรา ส่วนหนึ่งต้องอาศัยผลผลิตทางการเกษตรแปรรูปแล้วทำเป็นสินค้า อุตสาหกรรมแล้วส่งไปขายยังประเทศตลาดเหล่านั้น เพราะฉะนั้น ด้วยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนนี้ กระผมยืนยันกับเพื่อนสมาชิกซ้ำอีกครั้งหนึ่ง ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์นี้เป็นประโยชน์กับคนไทยโดยรวม นี่ก็คือข้อเท็จจริง อีกประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง นิดเดียวศรีรับท่านประธาน จำเป็นต้องชี้แจง เพื่อทำความเข้าใจเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งคือ คุณทรงธรรมได้กรุณาเรียน ต่อท่านประธานว่า ในอดีตนั้นพรรคประชาธิปัตย์เคยคัดค้านกฎหมาย ลิขสิทธิ์ฉบับนี้ในสมัยท่านนายกฯ เปรม ติณสูลานนท์ กระผมขอเรียน ทำความเข้าใจว่าในยุคนั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้มีมติสนับสนุนการแก้ไข กฎหมายลิขสิทธิ์ในครั้งนั้น แต่เพียงว่าให้เกิดปัญหาทางการเมือง บางประการ ทำให้สมาชิกส่วนหนึ่งคือกลุ่ม ๑๐ มกราคม ยกมือคัดค้าน

มติของพรรคประชาธิปัตย์ จึงทำให้เพื่อนสมาชิกอาจจะเข้าใจว่า
พรรคประชาธิปัตย์คัดค้าน ที่จริงพรรคประชาธิปัตย์ได้มีมติให้สนับสนุน
ร่างกฎหมายแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในยุคนี่ที่ท่านนายกฯ เปรม
ได้เป็นนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เพราะฉะนั้นขอทำความเข้าใจกับ
เพื่อนสมาชิกเพิ่มเติมด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณลลิตา ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานคณะกรรมการธิการที่ดีความที่ดิฉันพูดนั้น
เข้าใจไปในทางที่ดี แต่ความจริงแล้วไม่ใช่ คือที่ท่านบอกว่าเข้าใจตรงกัน
กับความเห็นของคณะกรรมการนั้นส่วนเดียวคือเรื่องของการวิจัย
แต่ที่ความเห็นของดิฉันนั้นคือเรื่องตำรา มันเป็นเรื่องการแสวงหาผลกำไร
คือลอกมาแล้วเอามาขาย ซึ่งความเห็นของดิฉันนั้นดิฉันเห็นว่ายอมไปเถอะ
ถึงแม้ว่าเขาจะเอาไปขายเขาได้ประโยชน์ก็จริง แต่ว่าเขาไปค้นคว้ามา
และทำให้เด็ก ๆ ได้อ่าน ได้ประเทืองสติปัญญาให้ฉลาดขึ้น เราก็ยอมไปเถอะ
เพราะว่าเดี๋ยวนี้ที่ท่านบอกว่า ไม่ได้จะไปออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อที่จะไป
ปกป้องสหรัฐอเมริกา นั้น ดิฉันเข้าใจ แต่ว่ามันกระทบถึงการเขียนตำราของ
คนไทยกันเองดิฉันก็พูดอยู่แล้วว่าลอกกันไปลอกกันมา ที่นี้วิธีการเขียนเดี๋ยวนี้
เขาใช้วิธีการอ้างอิงแหล่งที่มาแล้ว เช่นเขาจะต้องเขียนเลยว่าถ้าคนนี้
กล่าว สมมุติบอกว่าท่านรัฐมนตรีจุรินทร์กล่าว ต้องเขียนไว้เลยว่ากล่าวที่ไหน
เขาจะต้องอ้างอิงหน้า อ้างเล่ม อ้างอะไรมาเสร็จหมด นี่คือหลักการเขียน
ที่ดิฉันกล่าวพูดเพราะดิฉันเขียนตำรามานานแล้ว เขาจะต้องอ้างอิง เช่น
หนังสือเล่มนี้ท่านประธานมารู้ได้ เขียนไว้ในหนังสือกฎหมายเล่มนี้ ก็ต้อง
อ้างอิง มารูต บุณนาค หนังสือกฎหมายไทย ปีเท่าไร หน้าเท่าไร
อย่างนี้เขาเรียกว่าอ้างอิงหรือเรฟเฟอเรนซ์ (Reference) แหล่งที่มา

เพราะฉะนั้นที่ดิฉันต้องการให้ตัดคือว่า เขาเขียนตำราแล้วเอาไปขาย
 ไปให้สำนักพิมพ์พิมพ์ขายได้กำไรได้เงิน แต่ว่าตัดออกเถอะ อย่าไปเอาเรื่อง
 เอาราวอะไรกันเลย เพราะเป็นเรื่องของงานเขียน ดิฉันกลัวไปเมื่อกันว่า
 ถ้าเป็นมิวสิก วิดีโอ หรือภาพยนตร์หรืออะไรดิฉันเห็นใจ แต่ว่าถ้าเป็นงาน
 เกี่ยวกับการศึกษาขอเถอะถึงจะเป็นของพวกเราตัวเอง เพราะดิฉัน
 กล้ายืนยันว่าคนที่เขียนตำราเล่มแรกก็ไม่ได้ เขียนเองก็ลอกเขามาแล้วก็
 ลอกกันต่อไปต่อมา แต่ว่าประโยชน์ที่ดิฉันมองนั้นก็ก็คือว่าเด็กไทยเราได้อ่าน
 เขาได้มีส่วนหนึ่ง คือการขอลงานถ้ามีเงินนั้นแล้วครูประถม
 ครูมัธยม อาจารย์ในวิทยาลัยครู อาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งจะต้องพัฒนาตัวเอง
 ก็จะต้องมาทูลิชลิตซ์ผิดกันหมดเลย เพราะขณะนี้ระเบียบที่ออกมานั้น
 คนที่จะก้าวขึ้นสู่ตำแหน่ง เขาจะต้องมีงานตำรา ก็ต้องมีว่าละเมิดลิขสิทธิ์
 กันหมด เพราะไม่มีใครสามารถจะแต่งตำราขึ้นมาได้เอง ส่วนหนึ่งเอาไป
 ขอลงาน แต่อีกส่วนหนึ่งอาจจะมีส่วนที่เอาออกไปพิมพ์ขาย ที่ดิฉัน
 กราบขอร้องก็คือว่าในเรื่องของงานวิจัยหรือศึกษานั้นขออย่าให้ตัดค่าว่า
 งานนั้นอันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไร ออก เพราะถึงแม้ว่าเขาจะไป
 เขียนขายอะไรเราก็นึกเถอะว่าขายแล้วก็ให้เด็กอ่าน อาจจะมองในแง่
 ว่าอย่างไรเราก็คนไทยด้วยกัน แต่ว่าให้เกิดริเว้าของเขาบ้าง
 ลอกเขามาแล้วไม่ใช่ว่าทำเฉยเลย ไม่บอกไปลอกเขามา ทำหน้าทำตาเฉย
 เหมือนอย่างที่มีเรื่องมีราวกัน ไปลอกเขามาเสร็จแล้วก็มาพิมพ์ชื่อตัวเองใหม่
 อย่างนี้ลึคนำเอาเรื่อง แต่เขาอ้างอิงมาอย่างนี้ว่าพิมพ์ที่ไหน เล่มไหน
 ให้ตามไปอ่านและเขาก็ลอกมาพารากราฟหนึ่งอย่างนี้ ดิฉันว่าน่าจะให้
 ในฐานะที่คนเขียนหนังสือแล้วก็เคยเขียนหนังสือให้คนอ่าน แล้วก็ขายด้วย
 เพราะฉะนั้นอยากจะกราบขอร้องเลขดิฉันเองนั้นปกติถ้าไม่ใช่เรื่องราวอะไร
 ท่านประธานก็ทราบดิฉันไม่ค่อยจะพูดหรอก แต่อันนี้เห็นว่าเกินไปจริง ๆ
 ในเรื่องของการงานวิจัยและการศึกษา อาจจะขอให้เห็นแก่คนไทยของเรา
 กันเอง ครูประถมยังจะต้องเขียนเป็นครู ๓ ครู ๔ ครูอะไรต่ออะไร
 ครูประถมก็งานหนักยังไม่หมดแล้วยังต้องมานั่งรอลิขสิทธิ์อย่างนี้อยู่
 ดิฉันว่าแทนที่ เราจะพัฒนางานการศึกษาของเราให้ไปได้เร็ว เรากลับจะ
 ยั้งทำให้ช้า ดิฉันอยากจะขอแก้ตรงนี้เท่านั้นเอง ส่วนอื่นดิฉันไม่ได้คิดใจเลย
 อาจจะเลยว่างานการศึกษานั้นก็ต้องมีบ้าง ลอกมาแบบทดสอบความถนัด

ลูกท่านคณะกรรมการมาธิการก็คงจะได้ไปซื้อแบบสอบถามนัดให้ลูกอ่าน
ก็ลอกเขามาทั้งนั้นที่ท่านไปซื้ออ่าน เพราะฉะนั้นอยากจะขอว่าตัดออกเถอะค่ะ
เห็นด้วยกับที่ผู้ขอแปรญัตติว่า วิจัยหรือศึกษาคืออะไรก็ตามที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
การวิจัยหรือศึกษาแล้วละก็ไม่ต้องไปต้องไปคิดว่ากำไรหรือไม่กำไร ขอให้
มองดูประโยชน์ของคนในชาติสูงสุด ขอบพระคุณค่ะ

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมการ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระทบ รองพล เจริญพันธุ์
กรรมการ กระทบใคร่ขออนุญาตผ่านท่านประธานตอบปัญหาของท่าน
ส.ส. ลลิตา ปกติที่จริงแล้วเป็นความเข้าใจของมวลชนและของท่านสมาชิก
หลายท่าน ณ ที่นี้ว่ากรรมการหลายท่านหรือคณะกรรมการก็พยายาม
ปฏิบัติตามพันธกรณีของแกกต์ที่เขียนช้อยกเว้นต่าง ๆ ให้เป็นไปตามพันธกรณี
ของแกกต์หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ในความเป็นจริงแล้วช้อยกเว้นเหล่านี้
เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ แท้ที่จริงแล้วเป็นความพยายามของ
นักร่างกฎหมายของรัฐบาลที่จะพยายามให้ประโยชน์คนไทยมากที่สุดเลย
ด้วยการเขียนช้อยกเว้นต่าง ๆ อันนี้ไว้ เพราะในขณะนั้นแนวโน้มหรือเทรนด์ (Trend)
ของประเทศมีส่วนหนึ่งที่อยากจะถอนตัวออกจากสหภาพเบอร์น ในการร่าง
เมื่อปี ๒๕๒๑ นี้เราจึงเขียนช้อยกเว้นดังนี้ไว้หมด โดยถือตามหลัก
แฟร์ ยูส (Fair use) ที่เป็นหลักสากล หลักที่เราเรียกว่า แฟร์ ยูส
แนวทางของนักร่างกฎหมายของรัฐบาลในขณะนั้น โดยเฉพาะของกฤษฎีกา
ก็พยายามที่จะปฏิบัติตามแนวทางของสากลตามกรมศาลกรุงปารีสในระบบเบอร์น
ก็เขียนช้อยกเว้นเอาไว้ต่าง ๆ ที่จริงร่างของรัฐบาลที่เข้ามาสู่สภาในวาระที่ ๑
และวาระที่ ๒ นั้นก็มีหลักการทำนองเดียวกันกับกฎหมายปัจจุบันที่ใช้บังคับอยู่
เพียงแต่เขียนหลักต่าง ๆ ออกมาให้ชัดเจนขึ้น เพราะว่า ๑๐ กว่าปีที่
ผ่านมามีคำวิจารณ์ทั้งภายในและนอกประเทศว่าร่างเดิมของรัฐบาลหรือ
กฎหมายปัจจุบันของรัฐบาลเขียนอย่างไม่ชัด เพราะฉะนั้นร่างที่เสนอ
เข้าสู่การพิจารณาของสภานี้เป็นเพียง แคลริไฟ พอยท์ ต่าง ๆ ให้
เป็นไปตามแนวทางการพัฒนากฎหมายของรัฐบาลในอดีตจนถึงปัจจุบัน
และก็ไม่ผิดไปสอดคล้องกับแกกต์ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าไม่มี
ปัญหาเลขในร่างปัจจุบัน และที่ท่าน ส.ส. ลลิตาสกตัวอย่างต่าง ๆ นั้น

กระผมขอกราบเรียนว่าไม่เป็นความผิดทั้งนั้น อยู่ในข้อยกเว้นทั้งนี้ที่ท่านเป็นห่วง
เรื่องการทำสำเนาเพื่อการศึกษา แม้จะมีการขายเป็นการค้าซื้อมาขายไป

- ๒๑/๑

ก็ไม่ใช้เรื่องกำไรเพราะกำไร หรือโปรฟิต เมคกิง (Profit making) คำว่า กำไร หมายความว่ามิวัดถูประสงค์เพื่อจะเก็งกำไร อันนี้อยู่ใน ตันร่างของกฤษฎีกาตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ เลย ที่ท่านต้องการจะขายเพื่อเป็น การศึกษา เช่น ขายผลงานหรือขายอะไรต่าง ๆ นี้ เป็นการแจกจ่ายไป ไม่เป็นความผิด และที่จริงแล้วขอให้ท่านกรุณาดู (๖) ของมาตรา ๓๑ (๗) และที่ร่างมาตรา ๓๒ ก็มีบัญญัติเอาไว้สอดคล้องกัน คือการทำซ้ำ เพื่อประโยชน์ในการสอนของครู อาจารย์ ถ้าไม่ได้เก็งกำไรแล้ว ไม่เป็นความผิด อย่างอาจารย์ขายเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการวิเคราะห์ วิจัย แม้จะมีการขายเอาเงิน แต่ถ้าไม่ได้ เก็งกำไร ไม่ผิด มันจะอยู่ใน (๖) (๗) มันจะเรียงมาเลย มาตรา ๓๒ เพราะฉะนั้นร่างของรัฐบาลชุดใหม่ที่เสนอเข้ามา ณ ที่นี้ เป็นเพียง การ แคลริไฟ พอยท์ (Clarify point) ต่าง ๆ ของกฎหมายปัจจุบัน ไม่ใช้ไปสอดคล้องกับที่สหรัฐอเมริกาสั่งการมาแต่อย่างใดเลย อันนี้ กระผมขอกราบเรียนว่าเพื่อยุติมันมาตรงกันเข้า กระผมขอกราบเรียน ไว้ ณ ที่นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอีกครึ่งนะครับ เชิญ อาจารย์ลลิตา

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ที่เคารพ ดิฉันไม่เข้าใจตรงที่บอกว่า นี่ก็ภาษาไทยเหมือนกันว่าตัดแปลงมา ไม่ใช้เพื่อเก็งกำไร แล้วก็การขายต้นทุนลงไป ๑๐,๐๐๐ บาท ดิฉันได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๙๐,๐๐๐ บาท ไม่เป็นกำไรหรือ คืออยากจะ เรียนถามท่านเพราะว่าท่านก็บอกว่าไม่ผิด อย่างน้อยท่านจะต้องอธิบาย ออกไปเลยว่า อาจารย์อะไรก็ตาม ไปลอกอะไรมา ไปตัดแปลงอะไรมา เอาไปให้โรงพิมพ์ขาย ได้กำไรส่วนตัว ไม่ผิดนะ เพราะว่าไม่เก็งกำไร ดิฉันไม่เข้าใจเหมือนกันเพราะว่าไม่ได้จบเศรษฐศาสตร์ไม่รู้ว่ากำไรนี้ แปลว่าอะไร ลงทุนไป ๑๐,๐๐๐ บาท ขายไปได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ๙๐,๐๐๐ บาท ไม่ทราบว่าเป็นอย่างนี้ ก็อยากจะเรียนถามท่าน เพราะว่าถ้าไม่ผิดจริงตามกฎหมายฉบับนี้ ดิฉันไม่ติดใจเลย จะใส่ลงไป อย่างนี้ได้ คือถ้าเอาไปขายแล้วได้เงินออกมา แล้วพิมพ์ซ้ำอีกก็ได้อีก ก็ลอกของเขามาอะไรอย่างนี้แล้วก็อ้างอะไรอย่างที่ว่านี้ เอามาพิมพ์ แล้วก็ได้กำไร แล้วก็บอกไม่ผิดเพราะไม่เก็งกำไร ตรงนี้เพราะว่า

อย่างนี้ออกกฎหมายอันนี้ออกไปต้องชัดเจน ประชาชนต้องเข้าใจว่า
ตอนนี้เราจะทำอย่างนี้ เราจะผิดหรือเปล่า อยากจะกราบเรียน
ถามท่านเท่านั้นเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายรองพล เจริญพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม รองพล เจริญพันธ์
กรรมาธิการ ขออนุญาตตอบปัญหาของท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ คือที่ท่าน
กล่าวถึงว่าท่านต้นทุน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วท่านไปขายถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มันอาจจะสื่อให้เห็นถึงเจตนาว่าท่านเก็งกำไร ท่านประสงค์ที่จะได้กำไร
แต่ถ้าท่านขายด้วยความสุจริตใจเพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ความรู้
หรือเพื่อเป็นตำรับตำราในการสอน ท่านไม่ผิด และจะสังเกตว่า
เราไม่ได้ใช้คำว่า เพื่อประโยชน์ในทางการค้า อันนี้คณะกรรมการ
กฤษฎีกาได้ดูอย่างรอบคอบในเรื่องนี้แล้ว เพราะฉะนั้นตัวอย่างที่ท่านได้
กราบยกขึ้นมาแต่ก่อน ๆ ยกวันเรื่องที่ท่านบอกว่าต้นทุน ๑๐,๐๐๐ บาท
แล้วขาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ท่านยกตัวอย่างมาตลอดเลย กระผมเห็นว่า
ไม่ผิด กระผมยืนยัน แต่ว่าถ้าบอกว่าต้นทุนท่าน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
แล้วท่านขายด้วยราคาที่สูงมากเกินไป อย่างที่เรียกว่า เอกซ์เซสซีฟ ไพร์ส
(Excessive price) กระผมเห็นว่าอย่างนี้ ศาลเขาอาจจะพิจารณาว่า
เป็นการค้ากำไร แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีการนำสืบข้อเท็จจริงอื่น ๆ ประกอบกัน
เข้าด้วย เพราะว่าผู้ที่วินิจฉัยชี้ขาดว่าผิดหรือไม่ผิด อยู่ในข้อยกวัน
หรือไม่ ก็คือศาล อย่างไรก็ตามก็ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาถึงความเป็นธรรม
และหลักสากลอันถูกต้องที่ว่าทุกคนไม่มีเจตนาจะลอกเขา ทุกคนไม่มี
เจตนาที่จะเอาเปรียบผู้ประพันธ์หรือผู้สร้างสรรค์งาน เราต้องการ
ส่งเสริมผู้ประพันธ์ อันนี้กระผมพูดหมายความว่าผู้ประพันธ์และ
ผู้สร้างสรรค์งานที่เป็นคนไทยด้วย ไม่จำเป็นต้องเป็นคนต่างชาติ
แต่อย่างใด กระผมขอกราบเรียนท่านว่า ตัวอย่างก่อน ๆ ที่ท่านยกมา
กระผมกล่าวยืนยันว่าไม่ผิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อาจารย์ลลิตาอีกครั้งหนึ่ง

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉันต้องขอคำยืนยันเพื่อความแน่ใจ มิเช่นนั้นหนังสือพิมพ์
ขายอยู่ตามสำนักพิมพ์หรือร้านค้าต่าง ๆ มันจะต้องมาตีความตามที่

ท่านกรรมการได้กล่าวไปเมื่อกันี้ ดิฉันอาจจะยกตัวเลขมากเกินไปว่า
ต้นทุน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วไปขาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าจริง ๆ นั้น
การเขียนของผู้เขียน เขาจะไปแล้วก็สำนักพิมพ์จะบวกจากต้นทุน อันนี้
เป็นของหลักธรรมดา ไม่มีใครเขียนต้นทุน ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ขายได้
๕๐,๐๐๐ บาท ไม่เอาค่าอะไรและเพื่อประโยชน์ อันนี้เราต้องยอมรับกัน
ตามความจริงว่าไม่มีใครทำ ไม่มีนักวิชาการคนไหนหรือนักเขียนตำรา
คนไหน เขียนออกไปแล้ว ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ได้ ๕๐,๐๐๐ บาท และ
เพื่อประโยชน์ ไม่มี มันต้องมีส่วนหนึ่งเป็นงานค่าเขียน และเราก็คงจะต้อง
ยอมรับอย่างนี้ที่ท่านบอกว่าเราต้องยอมรับข้อสมมุติฐานเบื้องต้นว่า ไม่มี
นักเขียนคนใดอยากเจตนาจะไปลอกเขียนเขา อันนี้เราก็ต้องยอมรับ

เพราะจริง ๆ นั้น ไม่มีปัญหาจะเขียน เราต้องยอมรับประเด็นนี้มากกว่า
 ลุง ๆ ๗ นี้เขียนแต่ราชนิเวศน์มาแล้วหนึ่งให้ท่านเขียน ท่านไม่มีปัญหาจะเขียน
 เพราะฉะนั้นเจตนาที่อยู่ตรงว่าไม่มีปัญหาจะเขียน ดิฉันอยากจะกราบเรียน
 ว่ามีใครบ้างที่สามารถจะเขียนอะไรที่เป็นของตัวเองได้แล้ว อยากจะไป
 ลอกของคนอื่นเข้ามา เพราะฉะนั้นที่เรามองกันในประเด็นนี้ ก็คือว่าเป็น
 ความพยายามของนักวิชาการที่อยากจะไปเอาตำราต่าง ๆ หรืออาจจะเป็น
 ตำราของคนไทยด้วยกันเอง เอามาดังอิงบางส่วน เพราะฉะนั้นที่มองตรงนี้
 ก็คือว่าถ้าเขาจะตีความตรงที่ว่าและถ้าเขาเกิดได้บ้างบางส่วนอาจจะเกินมาก
 คือว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าไร ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ค่าไร
 บ้างบางส่วนจะผิดตามเจตนารมณ์ของมันนี่หรือไหม สอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณ เรวัต

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม เรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
 พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ กระผมเองก็ยังไม่เข้าใจว่าในเมื่อ
 คณะกรรมาธิการว่าสิ่งที่เราพูดกันอยู่ วิจัยหรือศึกษางานนั้น
 กันมิใช่การกระทำเพื่อหากำไรแล้ว มิใช่เป็นการหากำไร เราก็ยกเว้น
 ๗ นี้ ที่นี้เมื่อเป็นการยกเว้นตรงนี้ เราก็ไม่ต้องใส่ก็ได้ตัดออกเสียแต่เนิ่นก็จบ
 ที่นี้ท่านประธานครับ เมื่อก่อนท่านประธานกรรมาธิการก็บอกว่ากฎหมายฉบับนี้
 จะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องคนไทยในอนาคต ซึ่งเราก็ต้องเฝ้าดูกันต่อไป
 กระผมเองก็ไม่แน่ใจ เพราะว่าอย่างร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
 จากรถนั้นเราผ่านไปแล้ว เราใช้ไปแล้ว แต่ปรากฏว่าปัญหาที่มาก แล้วก็ใช้
 กันมีปัญหาตลอดเวลา เราก็ต้องมาแก้ไขกันใหม่ จะเป็นอย่างนั้นหรือไหมก็ต้องดู
 กันต่อไปท่านประธาน แต่ถ้าหากว่าเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องคนไทย กระผมคิดว่า
 ผมเองก็ไม่ขัดข้อง

การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต มุนาเณ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ คุณโสภณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผม
 ขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการสักคำถามเดียวว่า ที่ทางกรรมาธิการ

ซึ่งผมเองก็มีส่วนด้วยผู้หนึ่งที่ตัดออกให้เหลือแต่ว่า วิจัยและศึกษา
ถามท่านว่าถ้าใส่เต็มแล้วเสียหายตรงไหน ประเทศชาติจะบวกลบอย่างไร
ประชาชนจะเสียหายตรงไหน ถ้าใส่ ถ้าไปแก้ตามนี้ รัฐบาลจะได้อะไร
ประชาชนจะได้อะไร ท่านช่วยตอบผมให้ชัดเจนหน่อย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียน
คณะกรรมการการครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระทบ รองพล เจริญพันธุ์
กรรมวิธีการ กระทบใคร่ขออนุญาตตอบคำถามของท่าน ส.ส. ลลิตา
ที่ท่านเปลี่ยนตัวเลขอย่างว่าท่าน ๔๐,๐๐๐ บาท แล้วก็เผชิญเกิดมาร์จินอล
(Marginal) ขึ้นว่าท่านได้กำไรมาเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีเหตุการณ์
ที่ทำให้ท่านขายได้รับประโยชน์ขึ้นมา อันนั้นกระผมคิดว่าศาลเขาน่าจะ
ตีความว่าอยู่ในข้อยกเว้นแล้ว ไม่ถือว่าเป็นการหากำไร หลักก็คือจะต้อง
ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้ากำไร ก็อยู่ที่วิธีการตั้งราคา ถ้าท่านตั้งลักษณะนี้
ก็ไม่ผิด อันนี้ผมยืนยัน ส่วนที่ท่าน ส.ส. ทวีปราชเมื่อสักครู่นี้ถามผมว่า
ถ้าเขียนไปแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนว่า
ข้อยกเว้นเหล่านี้ นักกฎหมายของรัฐบาลตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ตั้งใจจะให้เป็น
ประโยชน์ต่อคนไทย และที่เราต้องมาเขียนขยายความเอาหลักกฎหมาย
มาเขียนเสียละเอียด แต่ก่อนนี้เราไม่ขยายจรรยาบรรณละเอียด เพราะเรา
นึกว่ามีหลักกฎหมายอยู่แล้ว แต่เมื่อมีปัญหากันมากขึ้นและไม่ตรงกับที่เรา
ต้องการความประสงค์ เราจึงมาเขียน แคลริไฟ ให้ความกระจ่าง
ให้ชัดเจน-----

การที่เขียนก็เพื่อเป็นการยืนยันหลักศีลธรรมอันถูกต้องที่ว่าผู้ที่ลอกเลียนเขา หรือเอามาศึกษาวิจัยที่จะอยู่ในข้อช้อยกเว้นจะต้องไม่มุ่งกำไร ซึ่งอันนี้ ก็เหมือนกับกฎหมายปัจจุบัน ถ้าตีความตามหลักวิชาของกฎหมายปัจจุบันแล้ว ก็จะเป็นไปตามหลัก แพร์ ยูส แต่ว่าเมื่อถ้อยคำยังไม่กระจ่างจึงได้เขียนยืนยัน หลักกฎหมายข้อนี้ให้ชัดแจ้งยิ่งขึ้น และขอยืนยันว่าช้อยกเว้นเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ ต่อคนไทย โดยเฉพาะผู้ประพันธ์หรือผู้สร้างสรรค์งานของคนไทยไม่ว่าจะเป็น งานศิลปกรรมที่เราจะต้องคุ้มครองอย่างยิ่งยวด ที่จริงแล้วมันเป็นงานหลัก ที่ทำให้ประเทศไทยต้องเข้าเป็นภาคีสัญญากรุงเบอร์ลินฉบับแก้ไข ณ กรุงเบอร์ลิน เรื่อยมาและเราก็พยายามปรับมาตรฐานให้เข้ากับกรรมสารกรุงปารีส ไม่ใช่ เพิ่งจะมาเป็นเมื่อสมัยนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ เป็นต้นมา โดยการเคลื่อนไหวหรือ มูฟเมนต์ (Movement) ของกรมศิลปกรที่จะต้องปรับมาตรฐานขึ้นมา ไม่ใช่เพราะมาถูกใครบีบแต่อย่างใด กระผมมีหลักฐานต่าง ๆ ที่จะแสดง ให้ท่านดูได้ว่าประเทศไทยได้คำนึงถึงกรรมสารกรุงปารีสนี้มานานแล้ว อันนี้ขอยืนยันว่าเป็นประโยชน์ต่อคนไทยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๑ นี้ ไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นผมจึงจะถามมติจาก ที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับร่างเดิม หรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิม กรุณาขมมือด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับคำสงวนแปรญัตติของผู้แปรญัตติไว้ กรุณาขมมือด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงน้อยกว่า แะครับ เพราะฉะนั้นเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างเดิม ต่อไปมาตรา ๓๒ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มีสมาชิกขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณเนวิน ชิดชอบ ครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ จากกา
 สภาแห่งนี้ได้พิจารณาร่างที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วเสร็จในส่วน
 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ท่านประธานที่เคารพ ผมเฝ้าฟังการชี้แจงของ
 คณะกรรมการและกึ่งการอภิปรายตั้งข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิก ณ สภาแห่งนี้
 นับตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้วจนถึงวันนี้ด้วยความอดอัดใจ ด้วยความรู้สึกว่าถึงวันนี้
 เรายังมีความเป็นไทยหรือไม่ เรายังมีความเป็นเอกราชของเราหรือไม่
 แล้วในขณะที่สภาแห่งนี้กำลังพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒
 ตลอดจนคำตอบ คำซักถามของท่านกรรมการต่อเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายนั้น
 เรายังยึดมั่นในหลักการของระบบรัฐสภา ในบรรทัดฐานของกฎหมาย
 ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านประธานครับ มาตรา ๓๕
 เห็นได้ชัดเจนว่าได้มีการระบุไว้ชัดเจนในกรณีการยกเว้นเกี่ยวกับโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ จริง ๆ แล้วนั้นถ้าศึกษาถึงความจำเป็นมาของคำว่า โปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ ซึ่งได้ระบุไว้ในหมวดของคำนิยามในมาตรา ๕ กับคำชี้แจง
 ของท่านรัฐมนตรี ขอบพระทานโทษที่ต้องเอ่ยชื่อนาม คือท่านรัฐมนตรี จุรินทร์
 ลักษณะวิศิษฐ์ ประธานกรรมการ ผมเฝ้าฟังคำชี้แจงเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว
 ด้วยความไม่สบายใจ ท่านชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า การที่จำเป็นจะต้อง
 ปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์แห่งนี้ ก็สืบเนื่องจากว่าต้องการจะให้
 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์เป็นกฎหมายในระดับมาตรฐานสากล และเป็นไปตาม
 บรรทัดฐานพันธกรณีของภาคี ท่านประธานที่เคารพ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ทำให้
 ผมไม่สบายใจ เรายืดหยุ่น เรายืดหยุ่นกับการที่จะทำตัวไปอยู่ใต้อาณัติ
 ของใครประเทศใดประเทศหนึ่งจนทำให้เราสูญเสียเอกราชและ
 ความเป็นไทย -----

เมื่อสักครู่นี้มีท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้พูดจนถึงกรรมาสารหลายกรรมาสารด้วยกัน อนุสนธิสัญญาข้อตกลงหลายอนุสนธิสัญญาด้วยกัน ท่านประธานกรรมาสารสุดท้ายของข้อตกลงแกตต์ เขียนไว้อย่างชัดเจน ท่านประธานประเทศโลกที่ ๓ มีระยะเวลาในการที่จะดำเนินการในส่วนนี้ ให้ดำเนินการเป็นขั้นตอนภายใน ๑๐ ปี นับตั้งแต่ปี ๑๙๙๕ นี้เป็นกรรมาสารสุดท้ายของข้อตกลงแกตต์ ท่านประธาน เขาให้เริ่มต้นปีนี้ ปี ๑๙๙๕ แต่รัฐบาลเรารีบเร่งรีบร้อน เขาให้เราแก้ไขเป็นขั้นตอนภายใน ๑๐ ปี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่รีบร้อนเฉพาะกาล เกิดอะไรขึ้น ท่านประธาน เรารีบร้อนที่จะถวายเครื่องราชูปถัมภ์แก่กันมากมายขนาดนี้ เขียวหรือ โดยรัฐบาลที่เราได้รับการเลือกตั้งมาจากพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพ การออกร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ความเป็นมา ความเป็นไปที่สืบเนื่อง มีการอ้างถึงภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ ในส่วนที่ ๓ มาตรา ๘ ในเรื่องของที่เราได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ ท่านประธาน ถ้ามายุดกันถึงเนื้อหาของที่มา ความผูกพันของอนุสัญญา หรือสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวพันกับการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในครั้งนี้นั้น ก็มีอยู่ด้วย ๓ อนุสนธิสัญญาด้วยกัน

อนุสนธิสัญญาแรก ก็คืออนุสนธิสัญญาซึ่งเราลงนามกันตั้งแต่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๐๙ เป็นสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา แต่ท่านประธาน ในการลงนามเมื่อปี ๒๕๐๙ ในการลงนามครั้งนั้น สนธิสัญญาฉบับนั้นถ้ามาสู่รัฐธรรมนูญในปัจจุบันเกิดอะไรขึ้น เดี่ยวผมจะอธิบาย นี่คือข้อสังเกต นี่คือความผูกพันของสนธิสัญญา ฉบับที่ ๑

อนุสนธิสัญญา ฉบับที่ ๒ ที่เกิดขึ้นก็คือ อนุสนธิสัญญากรุงเบอร์ลิน ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในภาคี แต่ท่านประธาน ได้มีที่ออกไว้ในเรื่องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซอฟท์แวร์ โดยยกเว้นออกจากข้อตกลงของอนุสนธิสัญญาของกรุงเบอร์ลิน ซึ่งรัฐสภาแห่งนี้ได้ให้ความเห็นชอบไป เพราะฉะนั้นคำว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะต้องถูกจับแยกออกจากในเรื่องลิขสิทธิ์ และขณะเดียวกันในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้ ปรากฏว่าคำว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ออกมาอยู่ในหมวดของวรรณกรรม และท่านรัฐมนตรี ท่านประธานกรรมาธิการ ท่านก็ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า เป็นไปตามบรรทัดฐานของแกตต์ จริง ๆ แล้วนี้แกตต์

ไม่เคยยอมรับว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรมตามที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้ว

ท่านประธานที่เคารพ ในการตีความของคณะกรรมการกฤษฎีกาเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๓๘ ถึงในขณะนี้ท่านอมร จันทรสมบูรณ์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีการหารือโดยกรมศิลปากร เป็นบันทึกหารือถึงคำว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เป็นงานประเภทใด กฤษฎีกาได้ตีความว่าเป็นงานอื่นใดในแผนกวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่วรรณกรรม ท่านประธานเพราะฉะนั้นตรงนี้เองเกิดความสับสนเรื่องต่อยาวกันมาจนถึงกระทั่งว่าเราได้มาอภิปรายกับไทพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประเด็นปัญหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สิ่งที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงก็คือ เราพยายามที่จะอนุรักษ์ให้เป็นไปตามพันธกรณีของกาดด์ คำถามที่ผมมีต่อที่ประชุมแห่งนี้ก็คือว่า ขณะนี้เรากำลังพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติเพื่อรองรับพันธกรณีของกาดด์อยู่ แน่ก่อนเมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านสภาแห่งนี้ไปในวาระที่ ๓ แล้วผ่านการศึกษาของวุฒิสภาก็จะมีผลบังคับใช้ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นข้อสังเกต ถ้าเราเปิดรัฐธรรมนูญดูในมาตรา ๑๗๘ การทำหนังสือสัญญาสันติภาพ มาตรา ๑๗๘ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ที่พระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาลึกลับกับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา -----

X ตามที่หมอยากเรียนถามต่อเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภาผู้แทนราษฎร
 ที่เราได้รับการเลือกตั้งมาจากพี่น้องประชาชน ณ วันนั้นก็ถือว่าท่าน
 กรรมาธิการชี้แจงว่า การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในพยายามที่จะ
 อนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณีข้อตกลงตามสนธิสัญญาแอกต์ ท่านประธานครับ
 เรื่องทรัพย์สินทางปัญญาในกรรมสารสุดท้ายก็ยังไม่เป็นที่ตกลง ยังมีปัญหา
 หักแย้งกันอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ตกลงกันไม่ได้ระหว่างสหรัฐอเมริกากับ
 ประเทศซึ่งมีผลข้างเคียงกันอยู่กับสหภาพยุโรปในหลายสิ่งหลายประการ
 ตามสนธิสัญญาแอกต์ในกรรมสารสุดท้ายในเรื่องของเครื่องนุ่งห่มก็ดีหรือ
 อะไรก็ตามแต่ ก็ยังไม่มีข้อยุติ ในขณะที่ทางเราเองไปลงนามมาแล้ว
 แต่ผมถามว่าถ้าอ้างตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ การจะแก้ไขกฎหมาย
 เพื่อให้รองรับอนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณีของสนธิสัญญาแอกต์ สภาแห่งนี้
 ได้ให้ความเห็นชอบต่อสนธิสัญญาแอกต์หรือยัง ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๗
 มาตรา ๑๑๘ เขียนไว้อย่างชัดเจน การจะออกพระราชบัญญัติเพื่อรองรับ
 สัญญาหรือสนธิสัญญาใด ซึ่งเป็นไปตามวรรคสองของมาตรา ๑๗๘ หนังสือ
 สัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตอำนาจแห่งรัฐ ตรงนี้
 ต้องยอมรับว่า เขตอำนาจแห่งรัฐได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นอน
 เมื่อลิขสิทธิ์เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านสภาแห่งนี้ไป ได้ประกาศใช้เราต้อง
 ยอมรับในอำนาจของประเทศอื่นซึ่งอยู่ในภาคีของสนธิสัญญา มีผลบังคับใช้
 ต่อคนไทยโดยที่รัฐสภาไทยยังไม่ให้ความเห็นชอบต่อสนธิสัญญานั้น คำถาม
 X ก็คือว่าเรากำลังพิจารณาอะไร เราเป็นสภานิติบัญญัติ เราต้องดำเนินการ
 ตามบทบัญญัติของกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท เป็นกฎหมายแม่บทของประเทศ เรากำลังดำเนินการ
 พิจารณากฎหมายฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ ครับท่านประธาน ผมถามว่า
 สิ่งเหล่านี้หรือที่รัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากกาเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้หรือ
 ที่เป็นเรื่องที่พึงกระทำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ
 คนซึ่งจะดำรงสถานภาพเป็นสภานิติบัญญัติทำหน้าที่ออกกฎหมายเพื่อตรา
 มีผลใช้บังคับกับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ กฎหมายฉบับนี้จะพิจารณาไม่ได้
 ตั้งแต่วาระแรกด้วยซ้ำไป เพราะตราบใดที่สภายังไม่มีการประชุมร่วม
 ระหว่างวุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎร มีการประชุมรัฐสภาเพื่อให้ความ

เห็นชอบต่อสนธิสัญญาแอกต์ ซึ่งได้ไปลงนามมา นั้นเราถึงจะมีสิทธิตาม
 มบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในการที่จะตราพระราชบัญญัติหรือแก้ไขพระราชบัญญัติ
 เพื่อรองรับ สิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้ เราทำอะไรที่งานประธานาธิบดี
 รับร้อน เร่งรีบในการถวายเครื่องราชบรรณาการ ในขณะที่ข้อตกลง
 แอกต์ในกรรมสุดท้ายเขาบอกว่าจะประเทศในโลกที่ ๓ นี้ให้มีเวลา ๑๐ ปี
 ทยอย ๆ เปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้เป็นไปตามขั้นตอน โดยมิระยะ
 เวลา ๑๐ ปีเริ่มตั้งแต่ปี ๑๙๙๕ ปีนี้ไปอะไรที่รับทำงานประธาน ค.ศ. ๑๙๙๕
 ผ่านมาได้ ๘ เดือน เรารีบร้อน เร่งรีบขนาดไหนที่รับทำงานประธาน
 ในเมื่อสำหรับกำหนดระยะเวลา เป็นไปตามขั้นตอนให้เวลาถึง ๑๐ ปี ถ้าดู
 ตามการสรุปท้ายของแอกต์ อันนั้นก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่งซึ่งรัฐบาล
 อาจจะเห็นวิธีการดำเนินการในกรณีใดภายในการดำเนินการในระหว่างการค้า
 ระหว่างประเทศ ผมไม่ปฏิเสธแต่ว่าในขณะที่เดียวกัน บรรทัดฐานของ
 กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท
 เราจะเกิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ในขณะที่กรรมมาธิการลุกมาชี้แจงตั้งแต่
 ทำานประธานกรรมมาธิการได้ไปจนถึงกรรมมาธิการทุกท่านที่ผมนั่งฟังมา
 เมื่อวันพุธที่แล้วและก็วันพุธนี้ ทุกคนอ้างอยู่สิ่งเดียวกันก็คือปรับปรุงเพื่อให้
 เป็นไปตามพันธกรณีของแอกต์ ทำานประธาน ออสเตรเลียสัญญาแอกต์ที่มีการ
 ลงนามยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เรากำลังดำเนินการติดต่อ
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ ผมหาหรือต่อสภาแห่งนี้ว่า เราจะพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปหรือไม่ เราจะพิจารณาในขณะที่ชี้แจง
 รัฐธรรมนูญหรือ นี่เป็นคำถามที่ผมถามเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่ง
 สภาแห่งนี้ สิทธิอันชอบธรรมของประชาชนคนไทยถูกบัญญัติโดยรัฐธรรมนูญ
 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของประเทศ สิทธิเสรีภาพหน้าที่ของคนไทยเขียนไว้
 อย่างชัดเจนใครจะต้องทำอะไร ชอบแต่มีอย่างไร ขนาดไหน
 กรรมมาธิการลุกขึ้นมาตอบที่ไว้ก็ปรับปรุงอนุวัติให้เป็นไปตามพันธกรณี
 สนธิสัญญาแอกต์ที่รัฐบาลได้ไปลงนาม รัฐบาลไปลงนามเป็นเรื่องของ
 รัฐบาล แต่การจะตราพระราชบัญญัติเพื่อมาบังคับใช้กับพี่น้องประชาชน
 ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่า
 มาตรา ๑๗๘ ต้องมาขอความเห็นชอบจากรัฐสภาก่อนแล้วเราพิจารณา

กฎหมายโดยที่รัฐสภายังไม่ได้ให้ความเห็นชอบต่อสนธิสัญญาฉบับนี้
แต่พยายามอุบายให้มันเป็นไปตามพันธกรณีของเขา ตรงนี้คือเรื่องที่ผม
อยากกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ในการที่จะดำเนินการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป เรากำลังฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่อง
ที่คนที่เป็นนิติบัญญัติไม่พึงกระทำเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณณรงค์เลิศ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ไม่เป็นไรครับ
ท่านประธาน กระทบ ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓
พรรคชาติไทย สำหรับประเด็นปัญหาเรื่องมาตรา ๓๕ ตามร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ กระทบอยากจะทำกราบเรียนท่านประธานว่า ตั้งเป็นข้อสังเกตก่อน
ว่าอยากจะได้ตระหนักในเรื่องเราออกกฎหมายฉบับนี้ไป อย่างจะให้
ตอบคำถามว่าด้วยความบริสุทธิ์ใจ อยากให้ตอบคำถามว่า เราได้
หรือเสียมากกว่ากัน ถ้าสำหรับปัญหาประเด็นคำถามนี้ ถ้ากระทบจะทำ
หน้าที่ตอบคำถามด้วยตัวเอง ตั้งคำถามด้วยตัวเอง และตอบด้วยตัวเอง
ผมตอบคำถามได้ว่าเสียมากกว่าได้ ท่านประธานที่เคารพ โทษว่า
การปกครองชาติบ้านเมือง ถ้าตรากฎหมายขึ้นมา จะทำให้เกิดประโยชน์
ต่อชาติบ้านเมืองนั้น แปลว่าบ้านเมืองเป็นฝ่ายได้ กระทบอยากจะทำ
อย่างได้มาพูดถึงเรื่องการลอกเลียนแบบมันก็เสี่ยง ที่ต่างประเทศรอบข้าง
เขาทำกัน นั่นเป็นเรื่องที่เรารับรองคุ้มครองสิทธิของประชาชนชาวไทย
ในส่วนที่คิดเป็นเม็ดเงิน แล้วมันน้อยนิด แต่ในขณะที่เขามาทำ
กฎหมายรองรับสิทธิของผู้คนในด้านอื่น ที่ส่วนมากเป็นคนต่างประเทศ
ซึ่งเขามีผลงานทางด้านความคิด ยกตัวอย่างเช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์
กระทบขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากเราจะสูญเสียในการที่เขา
มาลอกเลียนแบบเพลงเรา กับที่เราจะต้องไปจ่ายเงินใช้เป็นคนค่าทดแทน
ในการไปซื้อหา จัดหาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มา อะไรเราจะต้องจ่าย
เม็ดสตางค์ออกไปมากกว่ากัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็ต้องมาจากเม็ดเงิน
ในกระเป๋าของผู้คนที่เป็นประชาชนชาวไทย ก็เป็นเม็ดสตางค์ที่จ่ายออก
จากประเทศไทย ซึ่งนั่นจะเป็นแนวทางที่จะทำให้เกิดชาติบ้านเมืองเรา
เสียเปรียบดุลการค้ากับต่างประเทศ นี่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ กระทบขอกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้ว
เมื่อจะร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะมียุ่่มาก่อน
หรือว่าขณะที่กำลังทำอยู่ปัจจุบันนี้ เราก็เรียกร้องหาสิทธิขั้นพื้นฐานกัน
ท่านประธาน การออกกฎหมายมาคุ้มครองสิทธิของผู้คน ควรจะตระหนัก
เอาไว้ว่ากรอบครที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดเท่าที่จะทำได้
ไม่ใช่ว่าได้มากกว่าเสีย กระทบขอเรียนย้ำอีกนิดหนึ่งว่า การออกกฎหมาย

ตรวจกฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาไปเป็นความรับผิดชอบของทุกคน ถ้าหาก
 มีคนกล่าวหาว่า การออกกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเปรียบเทียบกับเป็นการค้าขาย
 เขาบอกว่าค้าขายขาดทุน เขาตรวจเห็นว่าคนที่ทำการค้าพาณิชย์ในเรื่องนี้
 ไม่มีสติปัญญา ผมก็ต้องโดนด้วย ท่านประธาน นั้นเป็นข้อสังเกตที่ตั้งเอาไว้
 เลยก่อนที่จะมาตามร่างมาตรา ๓๘ กระผมขอกราบเรียนว่าบทบัญญัติ
 ในกฎที่จะกำกับดูแลในการละเมิดลิขสิทธิ์ ได้บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๒๖
 ถึงมาตรา ๓๐ เขียนไว้ชัดเจน ในมาตรา ๒๘ ระบุไว้เฉพาะโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์ ท่านประธาน ระบุไว้ ๒ อย่าง ๓ อย่าง กระทำซ้ำ
 นำไปเผยแพร่ แล้วก็ให้เช่า ไม่ว่าจะต้นฉบับ หรือสำเนา ที่เขาเขียนว่า
 ถ้ากระทำอย่างนี้แล้วผิดกฎหมาย มีสภาพบังคับเป็นทางอาญา
 คือต้องติดคุก หรือว่าเสียค่าปรับ ท่านประธาน มาตรา ๓๘ ก็คือข้อยกเว้น
 นี้ว่าจะเปิดใจกว้างละ แล้วเขียนข้อยกเว้นมาตรา ๓๘ ที่เขา ผมจะชี้
 ให้เห็นว่า มาตรา ๓๘ นี้ แยกประหลาดพิสดารตรงไหน ท่านประธาน
 ที่ยกย้อนกลับไปดู มาตรา ๓๑ (๒) ถ้าเขาทั้งหมด เฉพาะ (๑) (๒).
 แล้วก็ (๘) เท่านั้น ที่ระบุว่าถ้าไม่ค้ากำไรเกินควร นอกจากนั้น
 เขาระบุไว้เงื่อนไขเดียว คือไม่ให้กระทบกระเทือนถึงสิทธิของเจ้าของ
 นั้นหมายความว่า ตามมาตรา ๓๑ (๒) เขาระบุไว้ว่า ถ้าจะใช้เพื่อ
 ประโยชน์ของตนเอง หรือบุคคลอื่นในครอบครัว หรือญาติสนิทแล้ว
 ห้ามไม่ให้กระทบเทือนถึงสิทธิของที่เป็นเจ้าของ เขาไม่ได้ห้าม
 เรื่องค้ากำไรเอาไว้ ท่านประธาน ส่วนมาตรา ๓๘ (๒) ก็เขียนเอาไว้
 ตัดญาติสนิทออกเหลือเจ้าของคนเดียว แต่เงื่อนไขที่เพิ่มข้างบน ท่านประธาน
 ระบุเฉพาะเรื่องโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ท่านประธาน เขียนไว้ ๒ เงื่อนไข
 บอกว่าค้ากำไรก็ไม่ได้ กระทบกระเทือนสิทธิของคนที่ เป็นเจ้าของก็ไม่ได้
 เกินสมควรก็ไม่ได้ มีเงื่อนไขมีอยู่ ๒ อย่าง เพิ่มเติมจากมาตรา ๓๑
 มาตรา ๓๑ เขาระบุถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ มาตรา ๓๘ เขาจะข้อยกเว้น
 ให้เป็นข้อยกเว้นสอดคล้องกับมาตรา ๓๘ กระผมไม่เถียงหรอกครับ-----

แต่เงื่อนไขมันเพิ่มมาก ถ้าเรามองดูว่าช้อยกเว้นของกฎหมายเป็นสิ่งที่
 กระทำได้ ท่านประธานครับ ปวากฎว่าในช้อยกเว้นนี้ตีกรอบเอาไว้กว้าง
 เทียนเงื่อนไขเอาไว้มาก แล้วมันจะเดินหลุดได้อย่างไร มาเขียนไว้ว่า
 ถ้าใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของและเจ้าของสำเนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 นั้น ตัด ญาติสนิท ออก เพิ่มเงื่อนไขเรื่องการค้ากำไรเข้ามา อย่างนี้
 เขียนกฎหมายเอาใจเขาหรือไม่ให้วิเคราะห์เอง กระผมขอเรียน
 ท่านประธานว่า ผู้คนที่มีการทบทวนควรจะได้เห็นได้รู้เสียที่ว่า
 ความพยายามในการออกกฎหมายนี้เรากระทำไปด้วยความรอบคอบ
 หรือผิดพลาด ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะย้อนไปสู่ปี ๒๕๓๐
 นิดหนึ่งต่อข้อที่แจ่งของท่านประธานกรรมาธิการท่านก็บอกว่า กฎหมาย
 ลิขสิทธิ์นี้พรรคประชาธิปัตย์ขออนุญาตที่เอ่ยชื่อพรรคนะครับ
 พรรคประชาธิปัตย์บอกว่าเห็นด้วยในการเสนอกฎหมายลิขสิทธิ์ ผม
 อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๐
 ได้มีการเสนอร่างกฎหมายมาแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ปี ๒๕๒๑
 แก้ไขเพิ่มเติมมา ๒ มาตราเท่านั้นละครับ ใครอยากจะทำก็ไปค้นคว้า
 อ่านเอาเอง แต่ว่าในหลักการนั้นเขียนเอาไว้ชัดเจนเด่นชัด
 ท่านประธานเทียนเอาไว้ว่า เอาเฉพาะที่มันเด่น ๆ เกี่ยวข้องกับปัญหา
 กฎหมายลิขสิทธิ์นี้ครับ เขาบอกว่าแต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงสิทธิในงานระบบ
 ข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วในคำอภิปรายของ
 คนที่ขึ้นญัตติผ่านหน้าพรรคเห็นชอบด้วย เขาก็พูดชัดเจนเขาบอกว่า
 แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงงานในระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์
 ผมอยากจะตั้งคำถามว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์กับงานระบบข้อมูล
 คอมพิวเตอร์นี้มีความหมายอย่างเดียวกันหรือไม่อันนี้ประเด็นที่ตั้งคำถาม
 นะครับ ในที่สุดกฎหมายฉบับนั้นมีการแก้ไขแล้วหรือไม่ทราบดีกันทุกคน
 ตระหนักดีทุกท่าน ท่านประธานที่เคารพ คำถามของผมถ้าหากตอบ
 คำถามว่าอย่างนี้ ถ้าหากตอบคำถามว่า งานระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์กับ
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นอย่างเดียวกัน ถ้าตอบคำถามอย่างนี้ ผมก็
 อยากจะเรียนถามว่าในขณะที่ผู้คนที่ เป็นผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคประชาธิปัตย์
 ในสมัยนั้นกับสมัยนี้ บังเอิญว่าสถานการณ์เปลี่ยนไปวันนี้อากาศมันร้อน
 ความคิดเปลี่ยนไปใช้ไหมครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณวีระกร คำประกอบ คุณพินิจ คุณลลิตา

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วีระกร คำประกอบ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพ
ก่อนอื่นผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานสักขีพยานว่า ในเรื่องของ
กฎหมายลิขสิทธิ์นี้ใช่ที่จะเพิ่งมาต่อสู้กันในวันนี้คุณนี้ การต่อสู้เรื่อง
กฎหมายลิขสิทธิ์นี้มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ซึ่งผมเองได้ไปค้นคว้ามาอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่า มันเริ่มจากการที่ประธานอุตสาหกรรมการค้า
ของรัฐสภาสหรัฐมาเยือนประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม แล้วก็ได้อ่านหนังสือถึงรัฐบาลไทย เพื่อให้แก้ไขเรื่องของกฎหมายสิทธิบัตรยา
ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ แล้วก็ในเรื่องของกฎหมายลิขสิทธิ์ จนกระทั่ง
มาถึงเมื่อปี ๒๕๓๐ ซึ่งเป็นปีที่ท่านประธานมารุด บุนนาค ในขณะที่
ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในนามของรัฐบาลท่าน
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ก็จำใจที่จะต้องร่างกฎหมายฉบับนี้คือกฎหมาย
ลิขสิทธิ์เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร จากการทำท่านประธานมารุดได้ยื่นเสนอ
กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรได้มีการต่อสู้เรียกร้องของนิสิต
นักศึกษา และมหาประชาชนทั้งหลายที่จะต่อต้านไม่ให้กฎหมายฉบับนี้
ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ในกลุ่มของผู้ประท้วงนั้นนอกจากนิสิต นักศึกษา
ถึงขนาดที่ที่จะเผาโลงศพของคณะรัฐบาลชุดนั้นแล้ว ผมบังเอิญได้ไป
อ่านข้อความก็ดี แล้วก็กฎหมายต่าง ๆ ซึ่งได้มีการเสนอเมื่อปี ๒๕๓๐
ในวาระที่ ๑ นั้นปรากฏว่ารัฐบาลได้ให้เสียงข้างมาก ซึ่งขณะนั้นต้อง
ยอมรับว่าประชาธิปไตยเองก็เป็นรัฐบาลด้วย ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้
มาแล้วก็ได้ให้เสียงข้างมากในสภายกมือปิดอภิปราย -----

นั้นคือวาระที่ ๑ ได้ผ่านไป เข้าสู่วาระที่ ๒ ขอความเรียงลึกซึ้งถึง
 ท่านประธาน มีข้อเสนอสังเกตว่าในการเสนอกฎหมายครั้งนี้ บังเอิญมี
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์เองได้เสนอร่างเข้ามา
 ด้วย ผู้ที่เสนอร่างเข้ามานั้นคือ คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ขอประธานไทย
 ที่ต้องเอ่ยนามท่าน พร้อมกับเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เยาว์ก่อน
 พลโทชนิดหนึ่ง คุณวีระกรกำลังอภิปรายอยู่ ผมอยากจะเขียนอย่างนี้

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมกำลังจะ
 พูดถึงเรื่องคอมพิวเตอร์ซอฟท์แวร์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้
 เพราะว่าบังเอิญว่าจะมีการอภิปรายอีกหลายท่าน ผมอยากให้คำนี้ถึง
 มือบังคับข้อ ๑๑๓ การอภิปรายในวาระที่ ๒ นั้นให้อภิปรายได้เฉพาะ
 ถ้อยคำที่มีการแก้ไขหรือถ้อยคำที่มีการแปรจุดตีในมาตรานั้น ๆ ผม
 ไม่อยากเลยไปมากกว่านี้ ขอความกรุณาด้วย

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมจะพยายาม
 ให้ถูกในเรื่องของมาตรา ๓๘ ซึ่งกล่าวถึงคอมพิวเตอร์ซอฟท์แวร์โดยตรง
 หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยตรง ผมยังไม่ได้ออกนอกเรื่องของ
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์เลย ผมอยากจะทราบถึงความจำเป็นของการ
 การที่ทำไมท่านจะต้องบรรจุเรื่องนี้เข้าไปด้วย ผมอยากจะเรียนว่า
 เมื่อปี ๒๕๓๐ นั้น ได้มีการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา โดยร่างหนึ่งนั้น
 บังเอิญผมไปอ่านรายงานการประชุม จึงได้มีการอภิปรายของเพื่อน
 สมาชิกท่านหนึ่ง ซึ่งออกอนุญาตที่จะเอ่ยเอ่ยนามว่า คุณสุพัตรา มาศดิตถ์
 ผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายลิขสิทธิ์
 ฉบับหนึ่ง ซึ่งในตอนหนึ่งนั้นได้เขียนว่า แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงสิทธิในงาน
 ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ และให้ไม่ได้
 เพียงเท่าที่ประเทศไทยมีข้อมูลพันตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วย
 การคุ้มครองวรรณกรรมและศิลปกรรมเท่านั้น จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธาน ผมเองก็ทำให้สงสัยต่อไปอีกว่า
 มีใครบ้างที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ร่วมกับคุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ ก็เปิด
 ไปอ่านถึงกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในมาตรา ๕๒ ตรี ได้เขียนว่า สิทธิที่คน
 สืบและบริวารของประเภศภาคีในสหสิสัญญาตามมาตรา ๕๒ กวิ

จะได้มีภาพในพระราชสาส์นจักร ไม่รวมถึงสิทธิในงานพระมหากษัตริย์
 สำหรับการทำงานตลอดเครื่องคอมพิวเตอร์ และก็มีไปได้เพียง
 ไปจนจบ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานคณะกรรมการ
 คือ คุณจุนท์ร์ ลักษณะวิศิษฐ์ เองก็ได้พูดว่า ที่บอกว่าเป็นสาระสำคัญได้เสนอ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้โดยไม่ให้รวมคอมพิวเตอร์ เข้าไปในพระราชบัญญัติ
 ลิขสิทธิ์ด้วยเมื่อปี ๒๕๓๐ นั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง เนื่องจาก
 เกิดปัญหาทางการเมืองจึงทำให้สาระสำคัญกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า
 ๑๐ มกรา ได้ยกมือไม่ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ
 บังเอิญในรายชื่อของสมาชิกผู้เห็นรับรองกฎหมายที่ไม่ให้รวมคอมพิวเตอร์
 สลอฟท์แวร์ร่วมกับกับคุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ นั้น ในลำดับที่ ๑๒ มีชื่อ
 นายจุนท์ร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ด้วย และก็ไม่ใช่เฉพาะกลุ่ม ๑๐ มกรา เท่านั้น
 ที่เห็นแก่อยู่ในฉบับนี้ มีทั้งคุณหญิงสุพัตรา มีทั้งคุณสุวิมล พิเศษวรม มีทั้ง
 คุณจาตุรนต์ ฉายแสง และก็มีอีกหลายท่านและโดยเฉพาะที่ผมคิดว่าที่สุด
 ลำดับที่ ๑๒ นี้แหละครับ คือคุณจุนท์ร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ก็ได้พูดถึงเรื่อง
 กฎหมายคอมพิวเตอร์นี้ไม่ให้รวมอยู่ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ไม่ทราบ
 เหมือนกันว่าในวันหนึ่งเมื่อท่านอยู่ข้างข้างกันท่านอยู่ข้างบนความรู้สึก
 ทำไมเปลี่ยนแปลงกันง่ายขนาดนี้ แม้ท่านหนึ่งที่ได้อภิปรายไว้ก่อนที่เขา
 จะยกสภาในคืนวันที่ ๒๔ เมษายน อภิปรายไว้เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน
 คือกฎหมายลิขสิทธิ์เมื่อปี ๒๕๓๑ ในวาระที่ ๓ ได้มีกาวอภิปรายกฎหมาย
 ลิขสิทธิ์ในวันที่ ๒๕ เมษายน ก่อนที่จะยกสภาในวันที่ ๒๕ เมษายน
 ๖๖๖ ท่านหนึ่งซึ่งต้องขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ในขณะนั้น คือคุณอุทัย พิมพ์ใจชน ออกนุญาติที่เอ่ยนาม
 ก็ได้พูดท่านเองเดี๋ยวก่อนว่าไม่ให้มีกฎหมายคอมพิวเตอร์ ไม่ให้รวม
 คอมพิวเตอร์สลอฟท์แวร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เข้ามาไว้ใน
 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ ท่านเองก็ได้แสดงทัศนคติในการอภิปราย
 สองท่านไว้ ๓ หน้ากระดาษในรายงานการประชุม เห็นด้วยกัน ----

ท่านประธานครับ วันหนึ่งที่ท่านเป็นฝ่ายค้าน วันหนึ่งที่ท่านขึ้นไปเป็นฝ่าย
 รัฐบาล คุณเห็นอกว่าความคิดเห็น จุดยืน คุณสมควรส่งท่านนั้นไปต่อเลย
 จะอยู่กับร่องกับรอย ผมเองก็ไม่ได้ถามว่าจะใส่ไว้ระยะไว้มากนัก เพียงแต่
 มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ผู้คนได้ เรียกร้องและต่อสู้กันมาเป็นเวลายาวนาน
 ในปี ๑๙๗๐ ไม่ว่าจะเป็นนิสิตนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นพี่น้องประชาชนที่ทราบ
 ถึงข้อมูลและความถูกต้องในเรื่องนี้ ได้ต่อสู้กันอย่างยาวนานนั้นเอาเสียหลาย
 หมดสิ้นไปกับคณะกรรมการชุดนี้เพียงผมเองได้ผลแปดผู้คดีแก้ไขเล็ก ๆ
 น้อย ๆ ท่านก็ไม่ยอม เพียงว่าจะใส่ว่า มีเหตุผลอันเชื่อได้ว่ากลับมาหรือไม่
 ก็ไม่ได้ ท่านไม่ยอมทั้งนั้น ทุกอย่างไม่มีร่องรอย หรือไม่มีสิ่งทรงไว้ที่จะขอ
 แก้ไขอะไรได้เลย ท่านสุรินทร์ พิเศษสุวรรณ ในฐานะกรรมการเมื่อ
 ปี ๑๙๗๑ ได้กล่าวไว้เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายนว่า ท่านได้เปิดสองท่อน ผม
 กลสรุป ผมไม่พูดทุกคำพูดที่ท่านพูด แต่ผมสรุปได้ว่าคณะกรรมการชุดนั้น
 ก็ได้เปิดช่องว่างในเรื่องของคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ไว้ ไม่ติดครับ
 ท่านเขียนไว้เพราะท่านบอกว่าตามพันธกรณีของประเทศไทยกับอเมริกา
 ปี ๑๙๖๔ นั้นไม่ได้เขียนเรื่องคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ไว้ ถ้าไม่เราจะต้อง
 มาใส่ไว้ในกฎหมายด้วย นั่นแปลว่าท่านได้พยายามกลีบท้ายต่อสภาในฐาณะ
 กรรมการท่านหนึ่ง ว่าคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 ไม่รวมอยู่ในกฎหมายลิขสิทธิ์ของปี ๑๙๗๐ ตามร่างที่ได้แก้ไข ท่านมาพูด
 เป็นเจ้าของช่องว่างในฐาณะตัวแทนจากรัฐบาล และได้มีการแก้ไขในชั้น
 กรรมการ ท่านกรรมการได้ใส่ช่องว่างไว้ให้มากมากกว่าไม่รวม
 คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์เข้าไว้ในกฎหมายลิขสิทธิ์ และได้มีการต่อสู้เรื่องนี้
 ภายหลังสภาอีกอย่างรุนแรง ซึ่งท่านคงจำได้ แม้แต่พรรคประชาธิปัตย์
 คำว่า มีข้อมูลใหม่ ก็เกิดจากกฎหมายลิขสิทธิ์ที่ฉบับนี้แหละครับ คำว่า
 ข้อมูลใหม่ ซึ่งเป็นศัพท์ทางกาการเมืองไว้มาทุกวันนี้ก็เริ่มมาเมื่อปี ๑๙๗๐
 ราวช่วงที่กฎหมายลิขสิทธิ์เข้านี้ คนที่พูดคงจำได้ดี ท่านประธานครับ ไม่อยาก
 วิจารณ์กับจ่ายเลย กฎหมายฉบับนี้เขาต่อสู้กันมานาน ปี ๑๙๗๐ ปี ๑๙๗๑
 ต้องยอมรับว่าคอมพิวเตอร์ไม่ได้แพร่หลายอย่างในทุกวันนี้ คอมพิวเตอร์
 มาแพร่หลายอยู่ในประเทศไทยจริง ๆ จัง ๆ ก็ยเมื่อ ๕ ปีที่ผ่านมาเอง
 ที่ใช้กันในทุกวงการอย่างที่ผมบอกแล้วว่าทุกวิสาขาที่พึ่งเดี่ยวนี่ใช้กันจนประ
 คอมพิวเตอร์ เฮาส์ (Computer House) ที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย
 ในกรุงเทพฯ ขณะนี้ท่านเดินไปดูเถละครับ แล้วมาพูดตรงไม่รู้จักบ้าน

หลังมิได้ไขว่คว้าหา สิ่งเหล่านี้คือสิ่งทีวิชาชีฟต่าง ๆ ก็ดี ครูบาอาจารย์
 ทีสอนหนังสือก็ดี หรือว่าผู้คนที่ต้องทำมาหากินอยู่ในวิชาชีฟ ไม่ว่าจะเป็นิศากร
 สถาปนิก ผู้ลกกบหนต่าง ๆ ไปจนถึงครูบาอาจารย์ทั้งหลาย อาจารย์
 ในมหาวิทยาลัยทั้งหลายต้องไปเดินที่กัปรแกรมเหล่านี้ แล้วล่งที่มบอก
 วดจะไปรู้ปรแกรมพวกนี้กลบไปมาหรือเปล่า ก็มีทั้งนี้ตัว ซี (C) ตัว อาร์ (R)
 รีจิสเตอร์ (Register) ตัวอะไรต่าง ๆ แต่ทำบดรับ ทุกอย่างทำบไม่ยอม
 ให้งองว่างในกฎหมายฉบับนี้ที่จะเอาไปใช้ได้เลย เกี่ยวกับปรแกรมคอมพิวเตอร์
 ไม่เข้าใจเขม็ลกกันว่าทัวตัวเป็นคนไทยแต่ใจทัวไม่เป็นสหรัฐอเมริกา มีการพูดไว้
 สัดเจนจากกรรทีกระหมได้ดัดบว่ามานี้ เป็ลล็กมูกเป็ลปี ๒๕๓๐ สมาคม
 คอมพิวเตอร์ได้กล่าวไว้โดยดลกเดลร์ฟรึสก็ดี จากรวมาน นักวิชากร
 ทางด้านคอมพิวเตอร์ให้ความเห็นว่ หากมีกาวดุ่มครองลิขสิทธิ์คอมพิวเตอร์
 พลฟท์แวร์ ไทยต้องสูญเสียกันทีไม่ลอกว่ ๘๐๐ ล้านบาท เป็ลลลตัวเล
 ปี ๒๕๓๐ ซึ่งคอมพิวเตอร์ยังไม่แพร่หลาย วันนีมจะบอกให้ทานทราบว่
 ปี ๒๕๓๐ มาถึงปี ๒๕๓๗ คอมพิวเตอร์ใช้บากกว่าเดิมไม่ต่ำกว่าสิบเท่ว
 ๘๐๐ ล้านบาท เป็ลลลงเสียกันทีดลกเดลร์ฟรึสก็ดี จากรวมาน ได้พูดไว้เมื่
 ปี ๒๕๓๐ นั้น วันนีมม็ลกค่าไม่ต่ำกว่า ๘,๐๐๐ ล้านบาท-----

นับประสาอะไรจะไปเทียบกับลาชเทพพนม ที่ท่านพยายามพูดนักพูดหนา
ว่าลาชเทพพนมไปแปะอยู่ข้างฝาเป็นกระดาษวอลเปเปอร์ให้คนต่าง
ประเทศเขากอบปี้กันไป ท่านควรมั่นทนและเรื่องกัน มูลค่าต่าง ๆ
ที่ท่านพูดถึงมันคนละประเด็น คนละชั้นกันเลย ท่านจะเอามาเปรียบเทียบ
ไม่ได้ สิ่งที่ผมพยายามพูดทุกวันนี้ก็คือว่า อย่าให้กฎหมายฉบับนี้ออกไป
นะครับ ถ้าออกก็อย่ารวมสิทธิบัตรคอมพิวเตอร์ลงไปด้วย โปรแกรม
คอมพิวเตอร์มีความสำคัญต่อการทำมาหากินของผู้คนในทุกวิชาชีพ
อุตสาหกรรมต่าง ๆ จะต้องเสียหายอย่างมากมายครับท่านประชาชน
มีการพูดกันไว้ว่า หากกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้ว ผู้คนในวิชาชีพ
ต่าง ๆ คงจะต้องวุ่นวายกันมาก หากผู้เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ต่าง ๆ
เข้ามาวิ่งไล่จับ เหมือนที่วิ่งไล่จับเทป ม้วนเทปคาสเซตต่าง ๆ
ตามที่ท่านรัฐมนตรีก็ดี ท่านรัฐมนตรีช่วยก็ดี ได้พยายามเอารถ
โกดังไปใส่ไปเผาให้สหรัฐอเมริกาเขาเห็นว่า เราได้ทำแล้ว
จนกระทั่ง จี. เอส. พี. เราไม่ถูกตัดไปแล้ว ผมยินดีด้วย
เพราะสิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่า เป็นสิ่งที่มันไม่ได้ซีเรียส (Serious)
หรือมันไม่ได้หนักหนาสาครรจ์กับวงการ หรือความเป็นอยู่ของพี่น้อง
ประชาชนชาวไทยวันนี้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ขายกันอยู่บนมาบุญครองนั้น
โปรแกรมหนึ่งอาจจะ ๘,๐๐๐ บาท อาจจะ ๓,๐๐๐ บาท อาจจะ
๑๐,๐๐๐ บาท แต่ท่านประชาชนที่เคารพ ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออก
ผมยืนยันได้ว่าต้องขึ้นอย่างน้อย ๕ เท่าหรือ ๑๐ เท่า แล้วโปรแกรม
ที่วางกันเกลื่อนกลาดอยู่ในมาบุญครองก็ดี อยู่หลังลิโด้ตามร้านต่าง ๆ นั้น
ก็ดี เป็นโปรแกรมที่เชื่อได้เลยว่กอบปี้มาทั้งนั้น ซึ่งแน่นอนเมื่อ
กฎหมายฉบับนี้ออกจ่าคุกกันถึง ๘ ปีในการเอาเข้าโปรแกรมเถื่อน
ท่านประชาชนครับ ร้านเหล่านี้ต้องปิดหมด อะไรจะเกิดขึ้นกับวงการ
ที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์ในประเทศไทย เหมือนเป็นไม่มีลูกกระสุน
มีแต่ซาร์ดแวร์ คือเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ไม่มีซอฟต์แวร์ใช้ ต้องไป
สั่งหื้อนำเข้าจากผู้มีลิขสิทธิ์จริง ๆ ในอเมริกา หรืออาจจะมา
ตั้งผู้มีลิขสิทธิ์ขายอยู่ในประเทศไทยก็ตาม แต่ราคาเท่าไรก็ต้องสู้
โดยกรรมการสมาคมคอมพิวเตอร์ได้กล่าวไว้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์ว่า
ประเทศไทยไม่อยู่ในฐานะที่จะค้นคิดบุกเบิกสิ่งใหม่ ๆ หรือการคิดค้น
ต่อเนื่องจากการบุกเบิก แต่สมรรถภาพของประเทศไทยในเรื่อง

คอมพิวเตอร์ซอฟท์แวร์นั้น อยู่ในขั้นของการคิดค้นที่มาประยุกต์ใช้กันภายใน
ประเทศ เพราะฉะนั้นจากสมรรถภาพดังกล่าว ประเทศไทยไม่มีสิ่งที่เรียกว่า
การขายเทคโนโลยี มีแต่การซื้อเข้ามา และก็ไม่ใช่การซื้อเพียงบางส่วน
เท่านั้น แต่เป็นการนำเข้ามาแบบทั้งชุดอีกด้วย ท่านประธานครับ นั่นคือ
ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เรามีความสามารถเพียงใช้ภาษาอังกฤษนี้
คือใช้เพียง มอดิไฟ (Modify) เท่านั้น มอดิไฟเท่านั้นเองครับ
เอามาใช้ที่นั่นเอง เอามาแล้วก็มาประยุกต์ใช้อาจจะเปลี่ยนภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาไทยแต่ทุกอย่างเหมือนเขาหมด พุดง่าย ๆ ว่าก็อปปี้เขามาทั้งนั้น
แหละครับไม่มีทางหรือครับที่ไทยจะมาเขียนโปรแกรมยาก ๆ ขึ้นมาใช้
ในวงการได้จริง ๆ อย่างที่ผมเรียนแล้ว โปรแกรมที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้
ที่ก็ไม่แน่เหมือนกันว่าก็อปปี้เขามาบางส่วนหรือเปล่า ก็คือโปรแกรมที่
เขียนโดยจุฬา ที่ใช้กันอยู่ในสำนักงานโดยทั่ว ๆ ไป ที่มีขาย แถมมา
พร้อมกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เวลาซื้อฮาร์ดแวร์ จะแถมมาฟรีก็คือ
โปรแกรมจากจุฬาเท่านั้น ซึ่งอย่างที่ผมทราบเรียนแล้วว่า ไม่แน่ใจ
หรือครับโปรแกรมนั้นเป็นโปรแกรมที่ก็อปมาบางส่วน หรือก็อปมาทั้งหมด
หรือไม่แต่เป็นภาษาไทยทุกคนใช้ได้ เป็นโปรแกรมในการเก็บข้อมูล
ธรรมดาต่าง ๆ นั่นคือโปรแกรมที่เราสามารถทำได้ ท่านประธาน
ที่เคารพผมเพียงพยายามสู้ เรื่องของโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาเป็น
สัปดาห์ที่ ๒ ผมเชื่อว่าเหตุการณ์ ๗ ปีที่แล้ว ที่ท่านเจริญทร์เองก็มีรายชื่อ
เห็นอยู่ในร่างพระราชบัญญัติของประชาธิปไตย ที่เสนอโดยคุณสุพิศรา มาศลิขิต
และคุณสุรินทร์ พิศสุวรรณ นั้น -----

ท่านเองก็ได้เซ็นรับรอง ท่านเองก็มั่นใจมีความมั่นใจในตัวเองว่า
 ไม่ควรรวมคอมพิวเตอร်ซอฟต์แวร์ไว้ในร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
 วันนี้อุดมการณ์ของท่านหายไปไหน ผมอยากจะถาม ความคิดความเห็น
 ของท่านเปลี่ยนแปลงไปแล้วหรือ หรือท่านได้ข้อมูลใหม่หรือเพียง
 เพราะท่านเข้ามานั่งในตำแหน่งของการเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ที่ต้องคอยดูแล เรื่องนี้ก็ยังทำให้ท่านเปลี่ยนแปลง
 ความคิดเห็นเปลี่ยนแปลงอุดมการณ์ได้มากมายเพียงนี้ เสียใจที่เรา
 มองเห็นบุคคลรุ่นใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในสภาในบ้านในเมืองแห่งนี้
 เสียใจที่เราเห็นว่ามีรัฐมนตรีหลายคนที่มี แคลิเบอร์ (Caliber)
 หรือมีความสามารถพอที่จะไปนั่งอยู่ตรงนั้น และคอยช่วยเหลือปกป้อง
 สิทธิของคนไทย เสียใจที่เราเห็นรัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วย
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งทั้ง ๓ ท่านนี้เป็นคนที่ผมเองก็มองเห็น
 ถึงอุดมการณ์การต่อสู้ของท่านมาโดยตลอด ในวันนี้ท่านเป็นรัฐบาล
 ท่านนั่งดูแลตรงนี้อยู่ ความคิดความเห็นของท่านนั้นได้เปลี่ยนแปลง
 ไปมาก ท่านรัฐมนตรีว่าการไม่ต้องการให้มีคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการเมื่อ ๗ ปีที่แล้วก็เช่นเดียวกัน ถึงขนาดเซ็น
 รับรองในร่างพระราชบัญญัติที่ตัดคำว่า ขอให้เอาคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์
 ออกจากพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ซึ่งเสนอโดย นายมารุต บุณนาค
 เมื่อปี ๒๕๓๐ ท่านประธาน ไม่น่าเชื่อว่า ๗ ปี ทำให้คนเปลี่ยนได้
 มากขนาดนี้ ผมเสียใจ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพินิจ
 แล้วก็กรรมการค้อยี่แจ่งทีหลัง เชิญคุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดลำปาง ท่านประธาน ผมคิดว่า ตามที่ท่านเนวิน ชิดชอบ ส.ส.
 บุรีรัมย์ ได้ตั้งข้อสังเกตหรือนำเรียนท่านประธาน เกี่ยวกับในการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมอยาก
 จะกราบเรียนว่า เรื่องนี้น่าสนใจและก็น่าจะบันทึกเป็นหลักฐาน กระผม
 นั่งตลอดเวลาพิจารณากฎหมายลิขสิทธิ์ เพราะผมได้ติดตามและถ้าประธาน
 จำได้ เรา ผมขออนุญาตให้คำว่า เรา เราล้มร่างพระราชบัญญัตินี้

ตกไปแล้วครึ่งแล้วครึ่งแล้ว หลายครั้ง รวมทั้งสมาชิกหลายท่านจนกระทั่ง
 ผมแสดงกิริยาไม่สุภาพครึ่งหนึ่ง ในการที่จะออกไปใช้กระดาษไปไว้วาย
 ท่านประธานในการที่จะรวบรัดร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อหลายปีที่ผ่านมา
 ป่านนี้ก็เป็นเวลาแล้ว ๑๐ ปี ก็ทำให้ประเทศไทยหลุดพ้น แล้วนักเรียน
 นิสิตนักศึกษา พ่อแม่ผู้ปกครองก็ประหยัดเงิน ในการที่จะให้ลูกหลานได้
 เรียนหนังสือด้วยราคาถูกลงมาจนบัดนี้ ท่านประธาน ผมฟังประธาน
 กรรมธิการได้ชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ บอกไม่ได้อยู่ที่อาศัย
 ของใคร ผมแสร้งใจ ผมอยากจะขอให้สาบาน ขอให้สาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 ในแห่งนี้หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในประเทศไทยไม่ต้องถึงในโลก หลังจาก
 นายกรัฐมนตรีเดินทางไปสหรัฐอเมริกาในเดือนเมษายนถึง ๘ พฤษภาคม
 ได้ไปตกลงได้ไปขอแก้ไขแล้วรับหลักการมาหลายประการ ซึ่งเพื่อน
 สมาชิกหลายท่านและผู้มีเกียรติหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมการ
 ที่แก้ไขโต้ตอบการคำสหรัฐซึ่งนั่งอยู่ที่นั่นแล้วก็ เป็นกรรมธิการกฎหมาย
 ลิขสิทธิ์ด้วยหลายท่านที่นั่งอยู่ที่นั่น ท่านประธานกรรมธิการชุดนี้ก็ เป็น
 กรรมการชุดโต้ตอบสหรัฐด้วยเหมือนกัน ซึ่งมีข้อนำพิจารณาหลายประเด็น
 ผมอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า เราไม่ต้องการ ผมไม่มีผลประโยชน์
 กับบริษัทห้างร้านหรือไม่มีผลประโยชน์กับใคร เพราะผมเป็นนักการเมือง
 โดยบริสุทธิ์โดยแท้ ใครไปดูประวัติของกระผมได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะ
 ขอกราบเรียนว่า ต่อไปผมที่พูดนี้ผมพูดด้วยหัวใจ ผมฟังแล้วผมสงสาร
 ประเทศไทย ผมคิดว่าทุกท่านก็คงสงสาร ก็บอกว่าปรับปรุง สหรัฐบอกว่า
 ต้องเอาพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ๒๔๒๑ มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับอนุสัญญา
 ครอบงำ รุกรีฑา รัฐบาลรับมา จริงไม่จริงรัฐบาลตอบเองไปคิดเอาเอง
 รับมาจริงหรือไม่ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นพยาน แล้วสหรัฐมีหนังสือมี
 นติส (Notice) มาหรือไม่ รัฐบาลรู้ -----

เพราะผมก็เคยร่วมเป็นรัฐบาลมา ๒ ครั้ง ๒ คราว ผมรู้หมด ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เรายังไม่เร่งร้อนที่จะดำเนินการ แต่รวบรัดเร่งเหลือเกิน ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า หลังจากที่เราไปรับเขามาแล้ว ก็ต้องมาดำเนินการ เขาบอกต้องสอดคล้องกับรอบอุรุภัย แล้วให้เราเป็นภาคีอนุสนธิสัญญา ความจริงเราเป็นก่อนสหรัฐด้วยซ้ำไป หลายอนุภาคี อนุสนธิสัญญาหลายฉบับ ถ้าท่านอ่านคูประวัติตลอดมา บางเรื่องเรายอมเสียเปรียบทุกอย่าง แต่ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ในการที่รัฐบาลรับมาแล้ว ทุกข์ยากความลำบากตกทุกข์ได้เป็นของประชาชนชาวไทยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการที่คุณเนวินเสนอขึ้นมาอันสมควรที่จะได้รับการพิจารณาของสภาแห่งนี้ด้วย ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า สหรัฐนั้นเขาต้องการอะไรหลังจากที่นายกรัฐมนตรีไปพบ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ถึงพฤษภาคมแล้ว มีการพบปะสนทนากัน ต้องการอย่างเด็ดขาดคือ ต้องการให้เขายกเลิกไม่ให้มีการโต้ตอบเกี่ยวกับ จี. เอส. พี. แต่เรายอมเสียอย่างหนึ่ง แต่การกระทำในการออกกฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้มีมันรุนแรงเกินกว่าเหตุ มันรุนแรงเกินไป ท่านประธาน แม้แต่กรรมวิธีการชุดนี้จะตัดมาตรา ๕๕ ออกแล้ว มาตรา ๕๕ ว่าอย่างไรท่านประธาน ใครเปิดเพลงที่ไหน ต้องไปขออนุญาตก่อน ท่านประธาน แต่ก็ไม่วาย ถ้าเราไปดูมาตรา ๕๕ แล้วมีปัญหาอีกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการกระทำต่อไปนี้เมื่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ออกไปแล้ว ปัญหาจะเกิดขึ้นอย่างฉับ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า การร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ไปลอกของฝรั่ง เขามาส่วนหนึ่ง ลอกมาส่วนหนึ่ง ถ้าไม่จริงก็ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์หนึ่งจงเป็นพยาน ผมอาศัยไหนไม่ได้แล้วท่านประธาน ต้องอาศัยสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านรับมันไม่ไหวแล้วรัฐบาลนี้

อีกประการหนึ่งผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า การดำเนินการในการปรับปรุงแก้ไขเรื่องต่าง ๆ ที่ผมกราบเรียนมาแล้ว นอกจากจะสร้างความทุกข์ระทม ซึ่งขณะนี้เศรษฐกิจรัฐบาลทำยุ่งไปหมด เสียหายยับเยินทั่วประเทศ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าจะออกกฎหมายลิขสิทธิ์ออกมาอีก ท่านลองคิดดูสิ ประชาชนชาวไทยจะอยู่ได้อย่างไร เขาขอร้องแล้วร้องอีกเกี่ยวกับเรื่องวิจัยและศึกษา เขาก็บอกว่าเขาออกไปเถอะ การวิจัยและศึกษาอย่างนั้น หากไม่เป็นการค้าเพื่อกำไรเกินควร เราเขียน

บอกช้อยกเว้น แต่บอกไม่เขียนได้ใหม่ บอกไม่ได้ตั้งเขียน ในมาตรา ๓๐
 ก็ระบุไว้ว่า ผู้ใดรู้อยู่แล้วว่า ถ้าเป็นการแก่งกำไร หากำไร เพื่อกำไรแล้ว
 ก็เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ กฎหมายอย่างนี้คลุมหมัด ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม
 รู้ช้อยู่ คุณรู้ช้อยู่ใหม่ เขียนมีที่ไหน มีกฎหมายฉบับเดี๋ยวนี้อ่านไว้ รู้ช้อยู่
 ผิดหมัด มีกฎหมายใหม่ครบ ท่านประธาน ไม่ให้ได้พิสูจน์เลย เจ้าพนักงาน
 เมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว ไม่ต้องมีออกมาช้อยู่ ไม่มีโอกาสจะได้ใช้หมายค้น
 คุณไปได้เลยตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตกดิน อาจจะเข้าตรงไหน
 เข้าได้หมด บอกได้หมดทุกพื้นที่ทุกสถานที่ เขียนกฎหมายอย่างนี้มีที่ไหน
 ละเมิดมากที่สุด กฎหมายฉบับนี้ละเมิดสิทธิเบื้องต้น สิทธิพื้นฐานของ
 ประชาชนชาวสยาม ท่านประธาน ท่านประธานจะให้กฎหมายฉบับนี้
 ผ่านไปได้ช้อย่างไร รัฐบาลนี้ก็รับช้อยู่อย่างชัดเจนว่าได้ไปตกลง แต่การ
 ตกลงนั้นก็ไม่ใช่เป็นไร ผมเคยกราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า หลายเรื่อง
 แม้เราจะรับมาแล้ว เราก็ยังมีวิถีทางการเมือง วิถีทางศีลธรรม
 สังคม ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของไทย ยังมีอีกมากที่เราจะต้อง
 ประกอบให้เป็นกฎหมายรับประกาศใช้ให้เหมาะสม แต่ทำไม่ได้
 ขนาดอาจารย์ได้ขอร้องแล้วขอร้องอีกว่า การศึกษาและวิจัยนั้นเขา
 บอกไม่เกี่ยวกัน มันไม่เกี่ยวไม่ได้ เพราะท่านเขียนไว้ตรงนี้ ท่านเขียน
 ไว้แล้วเขาทำได้หมด แต่ท่านบอกว่าไม่เป็นไรทำไปเถอะ ท่านพูดได้
 ท่านรองพล ท่านพูดได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะเขียนกฎหมายเข้าไป
 เอาให้เป็นกลาง ๆ ได้ใหม่ เขาขอแล้ว เขาขอไว้ทำไม ขอเพื่อ
 ประโยชน์ของใคร ขอเพื่อประโยชน์ของผู้แทน หรือขอเพื่อให้ใคร
 ลองถามตัวเองก่อนว่า ที่เขาขอแปรญัตติขอเพื่อใคร ถ้าหากเขาขอ
 เพื่อตัวเองผมไม่ว่า แต่เขาขอเพื่อส่วนรวม ขอเพื่อประเทศชาติ
 เอากลาง ๆ ได้ใหม่การออกกฎหมาย-----

การลอบพระวราชบัญญัติอะไรก็ตาม เราต้องคำนึงถึงวัฒนธรรม
 ศีลธรรมความเป็นธรรม ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ อันนี้ผม
 ยกตัวอย่าง ๒ - ๓ เรื่องเท่านั้นท่านประธานครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในการลอบพระวราชบัญญัติเพื่อรองรับอนุสนธิสัญญาฉบับสุดท้าย ถ้าพูด
 ถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ แล้วมันทำไม่ได้ เพราะว่าสนธิสัญญาใน
 เรายังไม่ได้รับรองตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็มาออกกฎหมายรองรับ
 คณะกรรมการก็ปฏิเสธอีกบอกไม่ได้ออกกฎหมายรองรับ แต่ว่า
 ท่านประธานกรรมการเป็นประธานตอบโต้สหรัฐ เป็นประธาน
 กรรมการร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฉบับนี้ปฏิเสธไม่ได้ แล้ว
 คณะกรรมการชุดที่อยู่ที่นี่ก็มีอีกสลับว่าท่านอยู่ในคณะกรรมการที่จะ
 พิจารณาตอบโต้เรื่องของสหรัฐเกี่ยวกับการค้าสหรัฐ ปฏิเสธไม่ได้
 ครับท่านประธาน เอกสารมันยืนยันที่เราจับไปเมื่อวันพฤหัสบดีสี่ปีที่
 ที่ผ่านมา ผมก็เห็นว่าเขียนไว้ดีมาก ผมจึงยอมรับเมื่อวันก่อนไม่อภิปราย
 ว่าที่กรรมการชุดที่แล้ว ขาดศึกษามาใช้ไม่ได้ เห็นว่าเป็นประโยชน์กับ
 สภาแห่งนี้ ผมก็เฝ้านั่งรอคอยผมไม่ได้ขอแปรญัตติ ผมเหนื่อยอยู่แล้ว
 ผมต่อสู้มาหลายครั้งทุกคนคงจำได้ เมื่อปี ๒๕๓๐ ปี ๒๕๓๑ ผมเอง
 ต่อสู้ เรื่องนี้จนกระทั่งสภายุบในทางการเมืองจะไปร่วมกับ
 พรรคประชาธิปัตย์ส่วนหนึ่งนั้นก็ต้องยอมรับ ว่ามีประชาธิปไตยส่วนหนึ่ง
 ร่วมกับพรรคของผมเพื่อล้มพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ และเดี๋ยวนี้ประชาธิปัตย์
 เองเสนอกฎหมายอย่างนี้ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล แล้วก็มากดขี่เข้มงวด
 ประเทศไทย ดูมาตรา ๓๐ แล้วมันเป็นไปได้ท่านประธานครับ
 กดขี่เข้มงวดชาวไทย รื้ออยู่อะไรก็รื้อหมด มันไม่ได้เขียนกฎหมาย เขา
 ละเมิดตรงไหนต้องว่าเขามา ศาลละเมิดตรงไหน อันนี้สันนิษฐานเลข
 สันนิษฐานว่าเขาผิดเป็นผู้ละเมิด เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอประทาน
 กรวญเรียนว่า ทลท่านประธานยุติการพิจารณาเพราะเป็นกาวขัด
 รัฐธรรมนูญ เป็นการขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๘ แล้วก็อีกประการหนึ่ง
 การที่นายกรัฐมนตรีที่สหรัฐหวังในคราวที่นายกรัฐมนตรีไปสหรัฐ
 และรับว่าจะดำเนินการถ้าเป็นไปได้ว่าจะพยายามปรับปรุงกฎหมาย
 ๒๕๒๑ นี้ให้สอดคล้อง ให้เป็นแนวทางที่จะว่าด้วยอนุสัญญาแอกต์หรือ
 รอยลุ่มก๊วย สภาบ้านใหม่ทำไม่ได้พูดคุยกับเขาขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นพยาน

๗๓

สผ. ๗/๗๕๓๗ (ส. ๓)

ละยย ๓๓/๓

เขานี้บเรามาใหม่ ตอบไม่ได้ แต่คุณอุทัยเคยบอกแล้วว่า เป็นไปได้ เขาว่า
มาอย่างนี้หลายครั้ง ท่านประธานศรีบริบาลปราบปรามละเมิดลิขสิทธิ์
ต่าง ๆ ที่รัฐบาลทำไปนั้นเราไม่ว่า ในเมื่อคนผิดก็ทำผิดไปไม่ว่า
แต่ในการร่างพระราชบัญญัติอย่างนี้ผมอยากจะมาเสนออีกสักชนิดหนึ่ง
จะเพิ่มอัตราโทษเพิ่มขึ้น คุ่มครองสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราไม่ว่ากัน
เพิ่มโทษไม่ว่า คนเราต้องให้ความเป็นธรรม-----

-๓๕/๓

การที่อ้างว่าเป็นเรื่องของคนไทย ถ้าท่านบอกว่านี่ทำเพื่อคนไทย
ท่านเขียนเฉพาะของคนไทยได้ไหม ไม่พูดถึงต่างประเทศ เอา
เรื่องต่างประเทศออกหมด ไม่ต้องมาแปลเป็นภาษาไทยเรื่องของคน
ไทย ๆ ไม่ต้องว่า ไม่ต้องพูด พูดถึงคนพูดที่สร้างสวรรค์งานในประเทศ
เท่านั้นก็พอ เราพูดสองเราก็พอ ได้ไหมที่คุณบอกว่าจะช่วยเหลือคนไทย
ทำไมไม่ต้องไปช่วยเหลือคนต่างประเทศด้วยล่ะ ท่านประธานทำไมต้อง
ช่วยเหลือคนต่างประเทศ บอกว่ากฎหมายฉบับนี้ช่วยเหลือคนไทย ๆ อ้าปากก็
เหม็นมีฟันแล้วท่านประธาน ผมอยากจะทำเรื่องว่าอย่างไรก็ตาม
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็มี ที่บอกว่าไม่ได้อยู่ได้ตลอดเวลา ๆ ไม่กล่าวยังไงผมไม่เชื่อ
เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอประธานทราบบเรียนว่าท่านประธานควรรู้
เพราะว่าขัดรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๑๘ ซึ่งไม่สามารถจะพิจารณา
ต่อไปได้ ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธาน ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้รองรับ
ตามพันธกิจของคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาหาทางแก้ไขข้อขัดข้องทาง
การต่างประเทศของสหรัฐ ฉบับนี้ประมวลสหรัฐอย่างเต็มที่ โดยนายจวินทร์
ลักษณะวิศิษฐ์ เป็นประธาน ประมวลสหรัฐบอกเขาต้องการอย่างนั้น
ต้องการอย่างนี้ประมวล แต่ในขณะที่เดียวกันเขียนกฎหมายรองรับ
ผมไม่รู้ว่าเขาเอาหน้าไปไว้ไหน สี่ฝ่ายของสหรัฐจะเอาอย่างนั้น
สหรัฐต้องการอย่างนี้ ในขณะที่เดียวกันเอาสี่หมื่นอันมาแล้ว
ร่างกฎหมายรองรับตามเขา ผมไม่รู้จะฟังตรงไหน แล้วไม่รู้
รัฐบาลนี้อยู่ตรงไหนกันแน่ ผมอยากจะทำประธานทราบบเรียน
ท่านประธานว่า ผมและคณะคงจะต้องขอให้ตีความรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แน่นอน ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออีก
ท่านหนึ่ง เชิญครับ หลังจากอาจารย์ลลิตาแล้วก็จะให้ประธาน
คณะกรรมาธิการที่แจ้งต่อไป

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากวไทย
กรุงเทพมหานคร ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสสักคนที่
จะให้ท่านประธานชี้แจง ในมาตรา ๓๘ นี้มีส่วนที่คล้าย ๆ กับ
มาตรา ๓๑ แต่ว่าก่อนข้างจะรุนแรงกว่าในแง่ที่ว่าในมาตรา ๓๘ นี้

คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่างานส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ
โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นจะเป็นงานของต่างประเทศเสียเป็นส่วนใหญ่
เพราะว่างานของคนไทยเราที่การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์นี้
คงจะมีไม่มากนัก ไม่เหมือนกับในมาตรา ๓๑ ที่พูดถึงเรื่องงาน
ของคนไทยเราเอง ท่านประธานที่เคารพ ตัวดิฉันเองนั้นอยากจะ
พูดถึงในประเด็นของการที่กรมการศึกษาได้แปรยุติกับในส่วนที่ได้
แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นในประเด็นนี้ ในวรรคแรกคือในกันแรกที่ได้แก้ไข
ดิฉันอยากจะขอให้กรมการศึกษากลับไปใช้ร่างเดิม ขอยุติตรงนี้ก่อน
เพราะว่าภาษาที่แก้กลับมาที่ตัดแล้วเติมกลับ ดิฉันคิดว่าของเก่า
ชัดเจนดีอยู่แล้ว อันนี้อยากจะเรียนท่านกรรมาธิการว่าของเก่าชัดเจน
ดีอยู่แล้ว พอมาแก้ไขโดยตัดงานออกเอาอะไรใส่กลับเป็นภาษาซึ่ง
ไม่ใช่ภาษาไทยที่สละสลวย อันนี้อยากจะติติงในเรื่องของภาษา ยังไม่ได้
เข้าไปในเรื่องของสาระ ทั้งนี้ในเรื่องของสาระในมาตรา ๓๘ นี้
ดิฉันเองอยากจะทำความเข้าใจที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปใน
มาตรา ๓๑ ที่ว่าคณะกรรมาธิการมีความเห็นว่าถ้างานวิจัยใด ๆ
ก็ตามหรืองานศึกษาใด ๆ ก็ตาม ถ้าไม่เกี่ยวกับในเรื่องของท้าวที่จะ
ต่ำกว่าไร ถ้าเป็นเรื่องของประโยชน์ ในเรื่องของการศึกษาแล้ว
ก็จะไม่ผิด ดิฉันอยากจะให้ท่านคณะกรรมาธิการได้พิจารณาดูใน
มาตรา ๓๘ (๑) ถ้าอ่านเดิน ๆ ท่านกรรมาธิการก็คงจะลุกขึ้นมา
ชี้แจงดิฉันเหมือนอย่างเมื่อกันนี้ดีกว่าเข้าใจตรงกันว่าถ้าเพื่อประโยชน์
ในเรื่องการศึกษาแล้วไม่ผิด แต่จริง ๆ แล้วการเขียนถ้อยคำ ถ้าจะ
เป็นไปตามประเด็นที่ท่านกรรมาธิการได้กล่าวถึงเมื่อกี้จริง ๆ ภาษา
เขียนอย่างนี้ไม่ได้ -----

ท่านประธานลองดูและคิดว่า ข้อความที่เขียนใน (๑) เขียนว่า วิจัย หรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ นั้นท่านประธาน ไม่มีใครเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาวิจัย ไม่มีใครเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาศึกษา มีแต่คนเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เอามาใช้ประโยชน์ ไม่มีนักวิจัยคนใด คิดค้น กล้าเขียนขึ้นอีกเช่นเดียวกันเพราะคิดค้นเป็นนักวิจัย ไม่มีนักวิจัยคนใดอยู่ ๆ เอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีคนอื่นเขาเขียนแล้วเอามาวิจัยซ้ำ ไม่มีใครที่เขาเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เขาสร้างเอาไว้แล้วเอามาศึกษาเพื่อประโยชน์อะไร ไม่มี มีแต่เอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์อันนั้นเอามาใช้ประโยชน์ ขณะนี้เราคงจะทราบว่า โรงเรียนต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการเองก็พยายามที่จะของบประมาณจากรัฐบาลที่จะซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ ทั่วไปในโรงเรียน ถ้าวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการนั้นไม่เอาผิดในเรื่องของการศึกษาแล้ว เขียนอย่างนี้มันคลุมเครือ เขียนอย่างนี้ไม่ได้ คิดค้นขอแก้ไขใน (๑) เป็นว่า ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยหรือศึกษา ถ้าอย่างนี้ชัดเจน คิดค้นกล้าเขียนขึ้นว่าเขียนอย่างนี้ไม่ได้ เพราะไม่มีใครเอาโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาวิจัย ไม่มีใครเอามาศึกษา มีแต่เอาไปใช้ ขณะนี้งานในวงการศึกษานั้น เขาได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยอย่างมาก อย่างที่เขาใช้ศัพท์ชื่อว่า แคท (CAT) ท่านประธานกรรมการ คงจะรู้จักแคทหรือแอมมันซ์มาจาก คอมพิวเตอร์ แอน ซิสเต็ม ทิช เซอร์ (Computer and system teacher) คือมาจากครูผู้ช่วยสอนคอมพิวเตอร์ คือใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นผู้ช่วยสอน มันจะมีโปรแกรมต่าง ๆ ที่ใส่อยู่ในเครื่อง แล้วเราเอามาใช้มากมาย ต่อไปเราคงจะต้องใช้มากขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนเพื่อเอื้อในเรื่องของการศึกษาจริง ๆ คิดค้นอยากจะให้ท่านกรรมการได้แก้ไขการใช้คำใน (๑) แทนที่จะบอกว่า ไปวิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพราะจริง ๆ ไม่มีคนทำ อยากจะขอให้แก้เป็นว่า ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยและศึกษา ในเรื่องของการวิจัยนั้น ขณะนี้ในวงการวิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เอามาช่วย ประโยชน์ในการวิจัยมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการวิเคราะห์ ข้อมูล จะมีโปรแกรมต่าง ๆ ในเรื่องของสถิติ เดียวนี้ไม่มีใครใช้เครื่องคิดเลข เมื่อก่อนนี่ตอนท่านประธานเรียนอยู่ที่จุฬาลงกรณ์ด้วยกัน ก็คงจะรุ่นใกล้ ๆ กัน ท่านประธานคงจะใช้เครื่องคิดเลขในการที่จะวิเคราะห์สถิติในงานวิจัย แต่เดี๋ยวนี้เขาไม่มีแล้ว เดี๋ยวนี้เขาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ใส่ข้อมูลเข้าไป

ในเครื่อง วัน (Run) ออกมาแล้วก็มาแปลผล เพราะฉะนั้นการวิจัยนั้น
 เขาใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มาใช้ประโยชน์ ไม่มีใครเอาโปรแกรมอันนั้น
 มาวิจัย ท่านประธานคงจะยืนยันได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นอยากจะขอแก้
 ตรงนี้ว่า ถ้าจะให้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์อย่างที่ท่านก็เห็นตรงกับดิฉันว่า
 ถ้าเป็นเรื่องของการศึกษาแล้วไม่น่าจะเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ ก็อยากจะขอ
 ให้แก้ไขข้อความให้ชัดเจนว่า (๑) ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัย
 หรือศึกษา (๒) ของร่างเดิมเขียนเอาไว้ว่า ใช้ส่วนตัว คณะกรรมการ
 ได้แก้ไข ตัด ส่วนตัว ออก ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำเนาโปรแกรม
 คอมพิวเตอร์นั้น ดิฉันคิดว่าร่างเดิมก็ได้อยู่แล้ว คือการนำมาใช้ส่วนตัวนั้น
 ก็ไม่ถือว่า เป็นเรื่องของการที่จะเอาไปใช้ประโยชน์ในเรื่องของการค้า
 ก้าวรหรือการที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ได้ การเพิ่มเติม
 เข้าไปข้างหลังนั้น ถ้าจะเพิ่มเติมอย่างนี้ เหมือนอย่างที่คุณกรรมการ
 ได้แก้ไข ดิฉันอยากจะขอแก้ไขให้เหมือนกับร่างเดิมในมาตรา ๓๑ ที่ว่า
 ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่น
 ในครอบครัวหรือญาติสนิทยังจะดีเสียกว่า อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ดิฉันอยากจะฝาก
 คณะกรรมการว่า ถ้าไม่แก้ก็ใช้ร่างเดิม คือใช้ส่วนตัวก็ได้อยู่แล้ว หรือถ้า
 จะแก้ก็แก้ไขข้อความนั้นให้เหมือนกับใน (๒) ของมาตรา ๓๑ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้มีสิทธิเห็นแก่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทีย
คณะกรรมาธิการควับ

ศาสตราจารย์ศรีศักดิ์ จามรมาน (กรรมาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ศรีศักดิ์ จามรมาน
รองประธานกรรมาธิการ เติญมีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอ้างถึงกระผม
เมื่อสักครู่นี้ ก็จะขอทราบเรื่องนี้แจ้งหลายเรื่อง

เรื่องแรกเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น จริงแล้วที่ว่า
ส่วนมากเอาไปใช้ แต่เดี๋ยวนี้มีการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นไปศึกษาวิจัย
โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นเอง เดี่ยวนี้เรามีหลักสูตรปริญญาตรีถึงปริญญาเอก
ในมหาวิทยาลัยของไทยมากมาย ที่รวมค่าแห่งเองมีนักเรียนเรียนเมเจอร์
(Major) คอมพิวเตอร์ถึง ๕๐๐ - ๕๐๐ คน เพราะฉะนั้นก็มีการนำเอา
โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นไปทำอย่างที่เขาเรียกว่า รีเวิร์ส เอนจิเนียริง
(Reverse engineering) วิศวะกรรมย้อนหลังหรือย้อนกลับ เพื่อจะดูว่า
ต่างชาติเขาเขียนโปรแกรมอย่างไร เราจะได้เอามาเขียนบ้าง มีการทำ
ดีคอมไพล์ (Decompile) หรือแปลโปรแกรมที่เขาให้เราเอามาใช้ เรา
แปลกลับไปเพื่อจะอ่านเข้าใจ เพราะฉะนั้นเราก็สมควรที่จะยอมให้อาจารย์
ในมหาวิทยาลัยของเรา นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของเราได้นำโปรแกรม
พวกนี้กลับไปศึกษาวิจัยในตัวโปรแกรม ส่วนเรื่องการใช้ส่วนตัวมีโปรแกรม
ประเภทหนึ่งเป็นประเภทใหญ่เรียกว่าเพอร์ซันนัล โปรแกรม (Personal
program) เพอร์ซันนัล ซอฟต์แวร์ (Personal software) เช่น
โปรแกรมที่ใช้ในการประมวลผลค่า โปรแกรมที่ใช้จัดนัดหมายส่วนตัว
โปรแกรมที่ใช้จัดทำฐานข้อมูลส่วนตัวพวกการ์ดชื่อคนต่าง ๆ ะไรพวกนี้
เราเอามาใช้เป็นโปรแกรมส่วนตัว มีการลงทุนมากมายในการทำโปรแกรม
ส่วนตัวขึ้นมาขาย บริษัทในต่างประเทศหลายบริษัทขายได้เป็นล้าน บริษัท
ในเมืองไทยก็ทำโปรแกรมส่วนตัวขึ้น เพราะฉะนั้นเราก็ควรจะให้
ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เขาทำโปรแกรมไว้ส่วนตัว เราควรจะให้
เขาขาย เพราะถ้าเรายกเว้นเขาขายไม่ได้เลย เขาลงทุนไปเยอะเยอะ

ที่นี้คือเรื่องหนึ่ง กระผมยกอ้างถึงว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐
กระผมคัดค้านกันนี้ก็ เป็นเรื่องธรรมดากระผมเปลี่ยนใจ และเหตุที่เปลี่ยนใจ
ก็เพราะว่ามีข้อมูลใหม่เหมือนอย่างกับที่เราเดินทางมาถึงทาง ๒ แห่ง
ผมเคยไปทางซ้ายทุกที เดี่ยวนี้เปลี่ยนมา ๗ ปี ๘ ปี มองไปทางซ้ายผมเห็น

ภายมันทรุขระมันพั้งแล้ว ทางขวามันตั้งว่า ผมก็กลเปลี่ยนมาทางขวา
 ผมก็เหตุผลครับ เดี่ยวนี้เรามีบริษัทในเมืองไทยมากมายหลายบริษัท
 จ้างคนไทยเป็นร้อย ๆ คน ทำโปรแกรมขาย ทั้งในเมืองไทยทั้งใน
 ต่างประเทศ บริษัทหนึ่งขอเอ่ยชื่อก็ได้ครับเป็น ซอฟต์แวร์ แฟกทอรี
 (Software factory) ตั้งชื่อว่าเป็นโรงงานผลิตซอฟต์แวร์
 ในเมืองไทยจ้างคนไทยเป็น ๑๐๐ คน ลงทุนเป็น ๓๐ - ๔๐ ล้านบาท
 ทำโปรแกรมส่งไปขายที่แคลิฟอร์เนีย ส่งไปขายที่ต่างประเทศ ขาย
 ในเมืองไทยไม่ได้เขาไม่กล้าขาย เพราะเขากลัวว่าขายแล้วจะถูก
 คัดลอกหมด เพราะฉะนั้นเราก็ควรจะให้ความคุ้มครองเขาโดยที่มี
 กฎหมายอันนี้ออกมา นอกจากนั้นที่อ้างว่าเมื่อปี ๒๕๓๐ กระทบกล่าวว่า
 เสียหายเป็น ๕๐๐ ล้านบาทนั้น ตัวเลขอาจจะใช่ แต่ว่าความหมายไม่ใช่
 อย่างนั้น กระทบจำได้ว่าที่กระทบพูดหมายถึงซอฟต์แวร์ที่เด็กไทยคนไทย
 ทั้งหมดมีเก็บเอาไว้ ลูกศิษย์ผมทุกคนเก็บซอฟต์แวร์เป็นปี เลขครับ
 แต่ละคนมีซอฟต์แวร์มูลค่าเป็นล้านบาท แต่ไม่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นไม่ใช่
 ความเสียหายจริง เป็นเพียงแต่มูลค่าที่ไปเอาของเขามาเก็บสอง ๆ
 เขามาแล้วไม่ได้ใช้ เมื่อมีกฎหมายออกมาก็ไม่จำเป็นจะต้องเสียหาย
 ถึง ๕๐๐ ล้านบาท เมื่อมีกฎหมายออกมาเราก็ไม่ไปเอามาเก็บไว้มากมาย
 แค่นั้น ซอฟต์แวร์ที่จะประมวลผลทำมีอยู่ ๕ - ๖ อย่าง เราไม่ต้องกร
 ใช้ทั้ง ๕ - ๖ อย่าง เราใช้อย่างเดียวกก็ได้ หรือถ้ามองอีกแง่หนึ่ง
 เมื่อปี ๒๕๓๐ เราเป็นเด็กอยู่เราเก็บผลไม้ข้างบ้านรับประทาน
 อยู่เป็นประจำไม่เคยให้สตางค์เขาเลย เดี่ยวนี้เราโตขึ้นมาแล้ว เรามี
 วิชาได้แล้วจะดีหรือครับที่เราโตแล้วเป็นผู้ใหญ่แล้วยังไปเก็บของเขามา
 รับประทานพรึ่เราน่าจะยอมจ่ายเงินให้เขาย่าง กันนี้เกี่ยวกับการคุ้มครองเขา
 เราไม่จำเป็นจะต้องให้เขาราคาที่เขาเรียกร้องซึ่งมันอาจจะแพงเกินไป
 ตอนนั้นก็ได้รับบริษัทหลายบริษัทที่มาจากต่างประเทศในเมืองไทยได้ประกาศ
 แล้วว่าถ้ามีกฎหมายลิขสิทธิ์ออกมาเขาขายได้มากขึ้น เขาจะลดราคาลง
 เขาจะมีการประกาศว่าผู้ที่ให้มาแล้วทั้งหมดมาจดทะเบียนเขาจดให้จาก
 ๘,๐๐๐ บาทเหลือ ๑,๐๐๐ บาทละไรทำนองนั้น กันนี้เกี่ยวกับการคุ้มครอง
 X แล้วก็มีโปรแกรม^มมากมายหลายอย่างที่ทำงานได้ดีคล้าย ๆ กันเราไม่จำเป็น
 ที่จะต้องเลือกโปรแกรมที่แพง หรือถ้ารัฐบาลมีมาตรการที่เหมาะสม
 เราก็อาจจะประกาศไปว่าโปรแกรมอย่างนี้เราต้องให้บ่อย ๆ เรา

ลยากจะให้คนกลางเราเองลยากจะให้อาจารย์ลยากจะให้นักวิจัยของเรา
 พัฒนาโปรแกรมอย่างนี้ขึ้นมา ซึ่งต่างประเทศบางประเทศอย่างที่ได้เห็น
 ทำได้ผลดีมากครับ เขาก็ดูว่าโรงงานต่าง ๆ ต้องการโปรแกรมอย่างนี้
 ขอให้แต่ละโรงงานบริจาคเงินมาโรงงานและล้านได้เงิน ๑๐ ล้านบาท
 ๒๐ ล้านบาทก็ให้อาจารย์ทำโปรแกรมขึ้นมา ข้อมูลต่าง ๆ ด้านคอมพิวเตอร์นี้
 เปลี่ยนแปลงไปมากมาอย่างที่ทำนสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งพูดว่า
 สมัยก่อนนั้นเราใช้คอมพิวเตอร์กันไม่มาก เดิมนั้นเราใช้กันมากนั้น มูลค่า
 การใช้คอมพิวเตอร์ในเมืองไทยตอนนี้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท
 เพราะฉะนั้นค่าซอฟต์แวร์นี้ไม่ยอครับ แล้วเราก็ขายให้ต่างชาติ เพราะฉะนั้น
 อย่างที่ทราบเรื้อนแล้วกระผมเปลี่ยนใจเพราะมีข้อมูลใหม่ ข้อมูลใหม่นี้
 เหมาะสมกับการที่เราจะเปลี่ยนใจ และการเปลี่ยนใจนี้เป็นเรื่องธรรมดา
 และเมื่อเราเปลี่ยนใจแล้วเราก็คงจะต้องช่วยกันพิจารณากฎหมายของเรา
 ให้มันเหมาะสมให้มัน เป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย แต่ว่าถ้าเผื่อจะทิ้งไว้
 อย่างเดิมมันก็คงไม่เหมาะสม เหมือนกับเด็กที่เคยเก็บผลไม้ข้างบ้านรับประทาน
 ตอนนั้นก็อาจจะ เจรจา เขาขอลดราคาหน่อยหรืออะไรก็ตามองนั้นก็คงจะได้
 ถอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
กรรมมาธิการอีกท่านจะขอชี้แจง เชิญครับ

นายรองพล เจริญพันธุ์ (กรรมมาธิการ) : ท่านประธาน
และท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ กระผม รองพล เจริญพันธุ์
กรรมมาธิการ กระผมได้รับมอบหมายจากท่านประธานกรรมมาธิการ ให้
ชี้แจงในบางประเด็น คือกระผมตั้งใจที่ท่านรองประธานศรีศักดิ์ได้กรุณาบอกว่า
ว่า ท่านเปลี่ยนใจแล้ว แต่ว่ากระผมอยากจะทราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
๗ ท่านว่า หลักกฎหมายมันไม่เปลี่ยนถึงท่านจะเปลี่ยนใจแล้ว แต่หลักกฎหมาย
มันไม่เปลี่ยน กระผมอยากจะทราบแล้วให้ท่านฟังว่า เมื่อปี ๒๕๒๖
ถึง ๒๕๒๗ ระหว่างนี้ ซอฟต์แวร์กำลังมีปัญหาในทุกประเทศเหมือน ๆ กันหมด
รวมทั้งประเทศไทยว่าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายลิขสิทธิ์ในระบบเบอร์น
หรือไม่ แล้วประเทศไทยก็มีปัญหาตีความเหมือนกับในทุก ๆ ประเทศเราจึงได้
ไปดูคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศในระบบเบอร์นทุกประเทศ
ก็ปรากฏว่าในทุกประเทศได้ถือตาม ใดเวคทีฟ (Directive) ของไว้ไปที่ว่า
คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ได้รับความคุ้มครองในระบบเบอร์นในฐานะที่เป็นงาน
ไซเอนทิฟิค เวิร์ค (Scientific work) เพราะต่อนั้นนิยามคำว่า
วรรณกรรม มันยังไม่ครอบคลุมไปถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนี้
นานาอารยประเทศก็พยายามตีความในทางที่จะส่งเสริมการคุ้มครอง
คณะกรรมการกฤษฎีกาตั้งที่ได้มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งอ้าง เมื่อสักครู่นี้
ตีความไปในทางที่จะไม่ให้เรา เสียหรือฉันทนกรณีตามอนุสัญญากรุงเบอร์น
ฉบับแก้ไข ๗ กรุงเบอร์ลิน ไม่ใช่ฉบับกรรมสารกรุงปารีสที่เรายังไม่เป็นภาคี
แต่เราคิดจะเป็นภาคีอยู่ตลอดเวลา กระผมอยากจะขอให้ท่านอย่าเพิ่งคิดถึง
กับกรรมสารกรุงปารีส เรายังผูกพันอยู่กับกรรมสารกรุงเบอร์ลินอยู่
เพราะฉะนั้นการตีความกฤษฎีกานั้น เป็นไปไม่ได้ที่เราจะตีความขัดต่อ
พันธกรณีของเราในระบบเบอร์น เราจึงต้องติดตามไปตั้งที่ว่า แต่ขณะนั้น
ยังมีบางประเทศข้องใจการพัฒนากฎหมายในแนวทางนี้อยู่ ท่านประธาน
กรรมมาธิการก็ดี หรือท่านรองประธานก็ดี ถ้าเป็นจริงตั้งที่ท่านสมาชิก
กล่าวอ้างว่า ได้มีลายลักษณ์อักษรของท่านโต้แย้งอยู่ก็ตามก็อาจจะเป็น
ไปได้ว่า ขณะนั้นข้อมูลมันยังไม่แน่นอน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะ
ทราบถึงหลักกฎหมายแต่เดิม ในกฎหมายปัจจุบัน ไม่ว่าท่านจะแก้
หรือไม่แก้มันก็เป็นไปตามแนวทางเดิมอยู่ แล้วการแก้ไขครั้งนี้อาจจะ

ไม่เกี่ยวข้องกับแกตต์ หรือสหรัฐอเมริกา เพราะเป็นก้าวให้ความ
 กระ้างชัดแจ้งถึงจุดประสงค์หรือนโยบายของกฎหมายไทยเรามีมา
 แต่เดิมว่า เราจะคุ้มครองโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย สำหรับเรื่อง
 ได้มีการกล่าวว่า การแก้ไขกฎหมายในปี ๒๕๓๐ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยนั้น กระผมในฐานะนักกฎหมายฝ่ายรัฐบาล
 คงจะไม่ทราบความเคลื่อนไหวของสมาชิกแต่ละคนที่เสนอร่างกฎหมาย
 แต่กระผมในฐานะนักกฎหมายของรัฐบาล ทราบว่ารัฐบาลเสนอร่าง
 แก้ไขมาตรา ๕๒ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ภาคีสันธิสัญญาทวิภาคี
 ระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกานี้เป็นตัวอย่าง ได้มีโอกาสได้รับความ
 คุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ เพราะว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ที่กฤษฎีกา
 ตีความไว้แต่เดิมว่า คุ้มครองเฉพาะภาคีสัญญาที่เรียกว่า มัลติแลทเทอร์ริล
 คอนเวนชั่น (Multilateral convention) คือหมายความว่า เป็น
 อนุสัญญาพหุภาคี อย่างเช่น เบอรินไม่ถ่ายทอดความคุ้มครองไปถึงไบแลทเทอร์ริล
 ทรีตี (Bilateral treaty) ตอนนั้นรัฐบาลจึงมีความประสงค์ที่จะ
 เสนอร่างขยายขอบเขตความคุ้มครองไปครอบคลุมไบแลทเทอร์ริล ทรีตี
 เท่านั้นที่กระผมเข้าใจ-----

แต่จะมีผลอย่างไรถึงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือว่าจะมีร่างของงาน
สมาชิกหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งกระผมไม่ทราบข้อมูลตัวนี้
แต่รัฐบาลประสงค์จะแก้เพียงขยายขอบเขตของมาตรา ๘๓ ให้ครอบคลุม
ไปถึง ไบแนทเทอร์ริล ทรีตี้ ซึ่งกฤษฎีกาตีความว่า ยังไม่ครอบคลุมอยู่
เพราะฉะนั้นใน ๓ ประเด็นนี้ กระผมยังอยากจะสรุปว่าเราแก้ไขกฎหมาย
ครั้งนี้ เพื่อยืนยันหลักกฎหมายที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด เป็นของเดิม
แล้วก็เรื่องนี้แม้จะไม่มีเรื่องแอกตต์เข้ามา แล้วจริง ๆ ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
กับแอกตต์โดยตรงนัก เพราะเราปรับกฎหมายครั้งนี้โดยมุ่งถึงแอสตนด์
(Standard) หรือมาตรฐานสากลเป็นหลัก และจริง ๆ เป็นการยืนยัน
หลักกฎหมายเดิมที่เราเข้าใจกันมานานแล้ว ในวงการนิติศาสตร์เท่านั้น
แล้วเราก็เห็นว่าหลักกฎหมายทำนองนี้ ย่อมจะดูแลความกันระหว่าง
ประโยชน์ของรัฐกับสิทธิส่วนบุคคล ประโยชน์ของเอกชนอย่างเสมอภาคกัน
มัน เป็นหลักกฎหมายที่นานาอารยประเทศยอมรับ และก็เป็นการแสดงออกว่า
เราได้ยึดหลักศีลธรรม ความชอบธรรมกันถูกต้อง อันนี้กระผมก็เพียงแต่
อยากจะขอเรียนที่แจ้งไว้ในขั้นนี้ก่อน หากจะมีคำถามจากท่านสมาชิก
และกัณตีจะตอบให้ท่านกระจ่างในจุดนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณเนวิน
ถ้าหากพาดพิงก็กรุณาสั้น ๆ นะครับ เพราะว่าเป็นการอภิปรายครั้งที่ ๓

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
ท่านประธาน ต่อคำอภิปรายของผม แล้วก็ได้ฟังคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการ
ท่านประธานไม่น่าเชื่อครับ คนที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐบาลมอบหมายให้
มาเป็นมือกฎหมาย ทำหน้าที่ในกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ จะพูดในวันเดียวกัน แต่ต่างเวลากันเพียงไม่กี่นาทีในเรื่องที่ไม่
เหมือนกัน เมื่อการตอบคำชี้แจงเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายในมาตรา ๓๑
ท่านบอกว่าจำเป็นต้องกวดให้ เป็นไปตามพันธกรณีของแอกตต์ แต่เมื่อท่าน
ลุกขึ้นมาชี้แจงในมาตรา ๓๘ ท่านบอกว่าไม่เกี่ยวกับแอกตต์ ท่านประธานครับ
จะให้สภาแห่งนี้รับฟังได้อย่างไร ก็อสังเกตของผมที่ได้โต้แย้งไว้เกี่ยวกับ
อนุสนธิสัญญากรุงเบอร์ลิน ผมเชื่อผมคิดอยู่แล้วว่าท่านกรรมาธิการจะต้อง
ตอบอย่างนั้น แต่ในสนธิสัญญากรุงเบอร์ลินนั้นได้มีข้อตกลงไว้เรื่องโปรแกรม

คอลัมน์เตอร์เอาไว้ ให้เป็นหลักที่จะไปตกลงกันระหว่างประเทศต่อประเทศ
 ไปได้ ที่ยกนควมว่าจะต้องบัญญัติเอาไว้ในสนธิสัญญา เป็นหลักที่กำหนดชัดเจน
 นั้นเป็นประเด็นที่ ๑ เพราะฉะนั้นตรงที่ท่านประธานครับ ในการแก้ไข
 ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ผมได้ท้วงติงว่าเราดำเนินการจัดรัฐธรรมนูญ
 ในมาตรา ๑๗๘ เวลาจะรับถ้าจะต้องมีการตีความกันถึงตุลาการรัฐธรรมนูญ
 ก็ตามแต่ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งผมเห็นว่ากรรมาธิการคณะนี้ แล้วก็สภาแห่งนี้
 คงจะให้ความเห็นแก่ตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ ท่านประธานครับ
 ท่านประธานเปิดไปดูมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓ ที่ได้มีการแก้ไขใหม่ คดีที่
 เกี่ยวกับลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะ เป็น
 คดีแพ่งหรือคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่างานที่มีการฟ้องร้องในคดีนั้น
 เป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และโจทก์
 ก็เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิของนักแสดงในงานดังกล่าว ท่านประธาน
 ที่เคารพ ตรงนี้แหละท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พิพุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๖๘ ท่านประธานเปิดดูสิครับ มาตรา ๖๘
 ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด
 รัฐธรรมนูญ เขียนเจตนารมณ์อย่างชัดเจนในกรณีคดีอาญา ให้สันนิษฐาน
 ไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด นี่คือบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๖๘ แต่ในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๖๓
 เกี่ยวกับชี้แจงครับ ให้สันนิษฐานไว้ก่อน สาระสำคัญของแก้ไขชี้แจงที่สุด
 ก็คือ แก้ไขที่สันนิษฐานไว้ใช้กับคดีอาญาด้วย เพื่อขจัดปัญหาการตีความ
 และให้ใช้สิทธิของนักแสดงด้วยหลักในการดำเนินคดีอาญานั้นโจทก์เป็น
 ผู้พิสูจน์การกระทำของจำเลยโดยทั่วไป แต่ในกรณีกฎหมายฉบับนี้
 กำหนดให้สันนิษฐานเป็นคุณแก่โจทก์เป็นการลดภาระการพิสูจน์ของโจทก์
 ผมถามว่าการที่เราเขียนกฎหมายบทบัญญัติลงไปอย่างนี้ เป็นการเขียน
 กฎหมายที่ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ เขียนไว้ให้ชัดเจน
 บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้น
 เป็นอันใช้บังคับมิได้ -----

ท่านประธาน มีข้อยกเว้นด้วยหรือครับ มีข้อยกเว้นหรือไม่กับคำว่า
 เราจะเขียนพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ตามแต่ที่ขัดกับรัฐธรรมนูญ แล้วสภา
 เราก็มาพิจารณากัน ผมไม่ขอขากจะถือว่ากรรมาธิการวิสามัญคณะนี้
 ซึ่งได้รับการมอบหมายจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรและผู้แทนของรัฐบาล ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นฝ่ายรัฐบาล
 กลับหันหลังพิจารณาอย่างไร ผ่านกฎหมายซึ่งมีค่าตัดกับหลักของรัฐธรรมนูญ
 กระทำการขัดรัฐธรรมนูญซ้ำแล้วซ้ำอีก ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันครับ
 ท่านประธาน! ตรงนี้เป็นปัญหาขอรับท่านประธาน เรากำลังทำอะไรกันอยู่
 เรากำลังพิจารณาในฐานะที่เราเป็นนิติบัญญัติหรือไม่ กระทำการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ซึ่งได้เขียนขัดกับรัฐธรรมนูญถึง ๒ มาตราด้วยกัน
 ผมว่าเราไปกันใหญ่แล้วรับท่านประธาน ถึงเวลาที่ต้องมาเสาะแสวงในหลักของ
 กฎหมายเสียทีหนึ่ง เราทุกคนเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา หากนายรัฐมนตรี
 บอกว่า ทุกอย่างจะต้องขึ้นอยู่กับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่พระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขัดรัฐธรรมนูญถึง ๒ มาตรา ถามว่า เรายังพิจารณากันอยู่หรือ ถามว่า
 เราจะทำอย่างไร อย่างมาบอกว่า ในเชิงพรรคท้ายมีคำว่า เว้นแต่
 นั้นเป็นภาระการพิสูจน์ของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา หรือจำเลย แต่ในรัฐธรรมนูญ
 เขียนไว้เลยว่า ให้สันนิษฐานไว้ว่า เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ในมาตรา ๓๔ ของ
 รัฐธรรมนูญในกรณีคดีอาญา แต่กฎหมายฉบับนี้มาเขียนไว้เลยว่า ให้สันนิษฐาน
 ไว้ก่อนเลยว่า เขาละเมิด ท่านประธาน ก็ต่ออย่างชัดเจนต่อรัฐธรรมนูญ
 ภาระการพิสูจน์ตกเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลย ประโยชน์ตกเป็นของโจทก์
 ในคดีอาญาใด ๆ ในพระราชบัญญัติของประเทศไทยเรานั้น เราให้คนแก่
 ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา หรือจำเลยมาโดยตลอดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๓๔ แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้มาเขียนแย้งรัฐธรรมนูญอีก เรากำลัง
 ทำอะไรครับรับท่านประธาน กลับหันหลังกลับไปหรือครับรับท่านประธาน ผมว่า
 ท่านประธานน่าจะจะให้ท่านประธานกรรมาธิการได้ถอนพระราชบัญญัติฉบับนี้
 กลับไปพิจารณาใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง
 รัฐธรรมนูญครับรับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณโสภณครับ
 นายโสภณ เพ็ชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม โสภณ เพ็ชรสว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
 บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ตั้งแต่การพิจารณา

แล้วทำประชาชนคงจะทราบดีแล้วครับ ผมเคยทราบเขียนท่านประธานที่นี่
 แล้วว่าอย่างจับแทบ ก็เอาตำรวจจากที่นี่ไป ก็ไปวัดไปไต่กัน ก็ไปขู่บังคับ
 เสียเงินเสียทอง เราออกกฎหมายมาเขาเดือดร้อน เราต้องให้เดือดร้อน
 น้อยที่สุด แล้วผมไม่เข้าใจว่าเราเอาใจอเมริกาเพื่อหวังอะไร เพื่อหวัง
 อเมริกาที่จะช่วยเราในเรื่องการค้า ผมไม่อยากจะให้พูดภาษาอังกฤษ
 ชาวบ้านฟังไม่รู้เรื่อง เอาใจเขาเพื่อจะให้เขาเอาสินค้าเราไปขาย
 แล้วเป็นอย่างไรรึครับ ท่านเอกอัครราชทูตฯ ท่านให้สัมภาษณ์ เอาอีกแล้ว
 ยุ่งอีกแล้ว เขาจะไปปลดออกจาก จี. เอส. พี. ต่าง ๆ ผมไม่อยากจะ
 เป็นแต่เพียงว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาเพื่อรองรับในการค้าขาย
 ผมยังไม่เชื่อที่ท่านประธานกรรมการวิสามัญ ท่านจตุรินทร์
 มาบอกว่าออกมาแล้วไทยได้เปรียบ จะทำไร ผมไม่เชื่อหรอกครับ
 ที่ไม่เชื่อนั้น ท่านก็อาจจะว่าผมนั้นไม่รู้ แต่ผมทราบเขียนนะครับว่า
 เราต้องยอมรับว่าเราเสียเปรียบอเมริกาตลอด ทำไมเราไม่ค
 อย่างจีนล่ะครับ สาธารณประชาชนจีนอเมริกาบังคับ เขาบอกเขา
 ไม่ทำตาม นั้นเขามีอิสรภาพ มีเอกภาพของเขา แล้วอเมริกาทำอะไร
 เขาได้ เพราะฉะนั้นผมขอทราบเขียนนะครับว่า ไม่อยากจะไปพูดถึง
 เรื่องความหลังว่าใครออกมาอย่างไร เอาแต่เพียงว่าขณะนี้รัฐบาลชุดนี้
 ออกมานั้น ซึ่งเวลาจะเป็นเครื่องตัดสินว่าจะเกิดประโยชน์หรือไม่
 จะดีหรือไม่ ท่านประธานครับ ผมขอทราบเขียน ผมเห็นด้วยกับคุณเนวิน
 กับคุณพินิจ เราออกมามันอาจจะขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ ท่านนายกฯ
 ท่านได้ดูหรือเปล่า แล้วกฎหมายอาญานั้น ท่านประธานครับ ผมก็มีความรู้
 เพียงน้อยนิด เป็นทนายบ้านนอก จบจากรามคำแหง ไม่ได้ไปเรียนประจำ
 X หนังสือไปอ่านมาแล้วก็มาดู ก็มาตราอย่างที่คุณเนวินพูดถูกแล้ว
 กฎหมายอาญาสันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลยบริสุทธิ์ แม้กระทั่งว่ารัฐมนตรี
 ที่ถูกฟ้องในคดีอาญา ก็ให้สัมภาษณ์บอกว่ายังเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะว่า
 ศาลยังไม่พิพากษาถึงที่สุด แต่กฎหมายฉบับนี้ออกมา เอาละครับ
 ให้สันนิษฐานเป็นประโยชน์แก่ แก่ใครครับ แก่อเมริกา เป็นประโยชน์
 แก่อเมริกา ออกมาเพื่อประโยชน์ของเขา แล้วก็สันนิษฐานไว้ก่อนว่า
 ให้จำเลยเป็นผู้ผิดไว้ก่อน หมายความว่าจำเลยจะต้องเป็นข้อที่
 หาพยานหลักฐานมาแก้ตัว ซึ่งตามหลักกฎหมายอาญานั้น ฝ่ายโจทก์
 จะต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์ว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิด เพราะฉะนั้น

ผมขอกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วแน่นอนประชาชนเดือดร้อน
ผมไม่โทษเจ้าหน้าที่ที่ต้องมาทำหน้าที่ในฐานะเป็นข้าราชการ แต่ผมต้อง
พิจารณาทางการเมือง กฎหมายฉบับนี้ออกมานั้น จะเกิดประโยชน์หรือไม่
ถ้าเกิดประโยชน์ ผมคิดว่าเราเป็นฝ่ายค้าน เราก็มาจากประชาชน
ถ้าออกมาแล้วทำให้ประเทศไทยร่ำรวย พี่น้องประชาชนร่ำรวย ผมไม่ว่า
ผมจำได้ครับ เมื่อมีการยุบสภาขึ้น ท่านประธาน ต่อมารัฐบาลท่าน
พลเอกชาติชาย ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ท่านก็ไม่ได้ใส่ใจเรื่องนี้
ประวิงมาตลอด แล้วทำไมเราค้าขายได้ละ ข้าวก็มีราคา มันก็มีราคา
สิ่งทอเราก็ขายได้ ทำไมมีประโยชน์สำหรับพี่น้องประชาชน ที่ดินก็มีราคา
อุตสาหกรรมเข้ามาลงทุนมากมาย แล้วตอนนี้เป็นอย่างนี้ ขณะนี้เงินไทยมันดึง
เงินหายไปไหนหมด ไม่ใช่อยู่ที่กฎหมายฉบับนี้หรอกครับ อยู่ที่ว่าจะ
มีความสามารถแค่ไหน รัฐบาลมีความสามารถแค่ไหนที่จะไปขายสินค้าได้
ผมขอกราบเรียนครับท่านประธานที่เคารพว่า ในเรื่องของการที่เรา
จะเอาใจเขา เรามีคุณธรรมอย่างที่ท่านดอกเตอร์ศรีศักดิ์ ท่านพูดไป
เปรียบเทียบกับเราไปขโมยของเขามากินตอนเป็นเด็ก ตอนนั้นเราโตแล้ว
ท่านประธานครับ การกระทำดังกล่าวนี้ อย่าว่าแต่เราเลย ได้หวั่นเขาก็กทำ
คนไทยเรามีความสามารถ ก็ให้เขาทำไปสิครับ เราจะไปเอาใจเขาทำไม
เอาคุณธรรมทำไม ท่านดอกเตอร์ศรีศักดิ์ ผมไม่เห็นด้วยเลยที่จะต้อง
ไปเอาใจเขา ท่านนายกฯ ต้องหาวิธีที่เราจะค้าขายอย่างไร
ถ้าเราไปรออยู่ให้เขาบีบ ๆ ตลอดเวลา เขาก็ยอมเขาหมด อเมริกา
ที่เดินซ้ายไปซ้าย ที่เดินขวาไปขวา อย่าไปค้าขายพวกคอมมิวนิสต์นะ
เราไม่ค้าขาย แต่อเมริกาค้าขายร่ำรวยไปแล้ว ท่านประธานครับ
แล้วเรามีคุณธรรมแค่ไหน เราจะดีต่อคนที่ดีตอบ ผมขอกราบเรียนว่า
ในการที่เราจะแก้กฎหมายนั้น ผมเห็นด้วย ขอกราบเรียนย้ำว่าน่าจะ
กลับไปใช้ ถ้าใช้คำว่า ส่วนตัว แต่ผมอยากจะให้คำว่า มาตรา ๓๕ นั้น
(๒) ไปใช้ตามมาตรา ๓๑ ใช้เพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อ
ประโยชน์ของตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัวหรือญาติมิตร ญาติสนิท ----

ท่านประธานครับ ถ้าเขียนตรงนี้มีอันตรายตรงไหน ประเทศไทยพังทลายหรืออย่างไร การค้าประเทศไทยจะต้องล่มจมหรืออย่างไร ถ้าเขียนตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๑ ไข่ แต่พอมาตรา ๓๘ ไม่เอา ซึ่งผมไม่เข้าใจ และผมขอกราบเรียนว่ายังไม่ถึงมาตราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสันนิษฐานนั้น เวลาออกกฎหมายมีบทลงโทษจำคุกด้วย เราเป็นคนไทยทำรัฐบาลก็เหมือนพ่อเหมือนแม่ ประชาชนจะดีก็ดีเบา ๆ ก็ได้ ถ้าไม่ถึงต้องเอาถึงขนาดหนักก็เมื่อเขาทำผิดก็ให้เขาสันนิษฐานสิครับว่า คุณต้องหาข้อพิสูจน์ว่าเขาผิด ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วท่านประธานครับ เวลาปฏิบัติเจ้าหน้าที่ปฏิบัติท่านรับรองได้แต่ไหนว่าคนจับกุมนั้นบริสุทธิ์แค่ไหน เอาเงินมา ถ้าไม่เอาเงินมาฉันจะจับเข้ากรุงเทพฯ นี้อยู่บุรีรัมย์ครับ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องดังกล่าวนี้เราต้องช่วยกันพิจารณาด้วยความเป็นธรรมท่านประธานครับ ประการแรก ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยกับคุณเนวิน ชิดชอบ กับคุณพินิจ จันทรสุรินทร์ ที่ให้ต้องตีความ ชัดหรือไม่ตามมาตรา ๑๗๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ เนื่องจากว่าเรากำลังพิจารณาในวาระที่ ๒ และก็เป็นการพิจารณากฎหมาย และเราจะเสนอความเห็นเป็นญัตติขึ้นมาใหม่ไม่ได้

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : มิได้ครับท่านประธานครับ ผมเข้าใจท่านประธานด้วยความเคารพ ผมเข้าใจท่านครับ ผมไม่ได้เสนอญัตติ แต่เราต้องพูดถึงว่า มันออกกฎหมายไปแล้วจะเกิดการเสียหาย ถ้าออกไปแล้วถ้ามีการตีความถ้าโมฆะ มันจะเสีย ผมพูดในประเด็น ท่านประธานครับ แล้วที่มีออกมาเป็นมันเป็นโทษกับประชาชน เราต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ผมไม่อยากจะให้รัฐบาลชุดนี้ถูกตำหนิ ท่านก็มองว่าชุดนี้ตีรับก็อาจจะเกิดเปลี่ยนใจ ท่านศรีศักดิ์นี้ผมยอมรับว่าท่านเป็นลูกผู้ชาย แต่ก่อนไม่เห็นด้วย เดี่ยวนี้บอกเห็นด้วยเปลี่ยนใหม่ข้อมูลใหม่ ก็เหมือนกับที่พรรคการเมืองบางพรรคเคยพูดกันละครับท่านประธาน แล้วต่อไปข้อมูลนั้นเกิดเสียหาย ท่านต้องยอมรับว่าเราพูดในที่นี้ต้องเปรียบเทียบ อย่างเช่น ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์อยู่ เรื่องกฎหมายการประกันภัยเป็นอย่างไร พวกเราบอกไม่เห็นด้วยไม่เห็นด้วย มอเตอร์ไซค์อย่างนี้ไม่ยอมกัน พอสมาคมประกันภัยบอกมอเตอร์ไซค์ไม่ไหวก็ต้องยอมเขา ท่านต้องฟังพวกเราบ้างครับท่านประธาน ฝ่ายค้านไม่ใช่เรา ด้านตะบันที่เราไม่เห็นด้วย แต่เรามองออกไปแล้วก็เกิดการเสียหาย

ผมขอกราบเรียนว่า บางครั้งการพูดข้างตรงไปตรงมา ท่านไม่ชอบ ท่านสอพลอหวาน ๆ เพราะ คำนวณได้ทั้งกละไรก็แล้วแต่ ผมไม่มีที่ข้างนั้น ถ้าเคารพก็เคารพ ถ้าไม่เคารพก็ไม่เคารพ เห็นด้วยก็เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยก็ไม่เห็นด้วย แต่ที่ไม่เห็นด้วยกล่อมมาเป็นโทษแก่ประชาชน ท่านต้องคิดรอบคอบ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าในการที่เราออกกฎหมายนั้น ท่านประธานครับ ค่างไรก็ตามแต่ผมอยากจะให้ท่านประธานนั้นพิจารณาจุดต่าง (๑) พลในมาตรา ๓๑ ต้องบอกท่านดลผมต้องเขียนให้กว้างกว่า เขียนกฎหมายให้กว้างมันก็ให้กว้างให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ถูกกล่าวหา ไม่ใช่เขียนให้กว้างเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ให้กฎหมาย เวลาไปจับกุมตัวท่านประธาน ตั้งชื่อหัวหน้าดูมาตรานี้ ตั้งชื่อหาอะไรขึ้นไป ก็ว่าแต่กฎหมายนี้ กฎหมายจบบัญชีก็เหมือนกันที่ออกมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่เห็นด้วยและขอเรียนว่าให้ท่านไปทบทวนดูก่อน จะถึงวาระ ๓ ว่าควรจะพิจารณาค่างไรในแง่ของการที่รัฐธรรมนูญหรือไม่มี ประการสุดท้ายครับท่านประธาน ผมอยากจะให้มีเวลาพักผ่อนให้ท่านประธานฟัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เต็ม ๆ

คงไม่ต้องนะ

นายโสภณ เพ็ชรสว่าง (บุรีรัมย์) : เลขราชทองเรา

ท่านประธานครับต้องอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขมาตรา ๓๘ นะครับ

นายโสภณ เพ็ชรสว่าง (บุรีรัมย์) : มาตรา ๓๘ มีครับก็

เลขราชที่เราเสีย เลขราชให้เขา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๘

ว่าด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์นะครับ

นายโสภณ เพ็ชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ครับนั่นแหละครับ

ผมอยากเรียนท่านประธาน แล้วเราอาจจะรู้ดีว่าออกมาท่านประธาน มันเสียหากไปแล้ว แล้วพวกเราเองก็ข้างนี้เคยเราส่วนหนึ่งที่อยู่ในสภาแห่งนี้ก็มีส่วนที่จะตั้งรับผิดด้วยกัน ท่านเองจะมีความคิดต่างนี้ แต่ผมคิดว่ามันไม่ถูก แล้วกาลเวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ท่านประธานครับ ท่านประธานคงจะจำได้ในยุคนั้นนิสิตนักศึกษาต่าง ๆ ก็มาประท้วงกัน มาตัดด้านต่าง ๆ

สผ. ๗/๒๕๓๗ (ส. ๒)

ภาวดี ๕๑/๓

ตอนนี้อาจจะเปลี่ยนใจไปตามดอกเตอร์ศรีศักดิ์ก็ได้ แล้วต่อไปท่านศรีศักดิ์
จะเปลี่ยนหรือเปล่าไม่ทราบ ท่านไปดูนะครับ มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๒๔
แห่งรัฐธรรมนูญ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์
บุญเกียรติ และต่อด้วยคุณเดช

นายชินวรณ์ บุญเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญเกียรติ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช
กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานลุกขึ้นมาอภิปรายต่อประเด็นในการ
แปรญัตติในมาตรา ๓๕ ด้วยเหตุผล ๒ ประการ

ประการแรก หลังจากที่ได้ฟังบรรดาเพื่อนสมาชิกได้อภิปราย
ต่อร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ในวันนี้ ผมคิดว่าหลายประเด็นอาจจะทำให้เกิด
ข้อสงสัยในข้อกำหนด และหลายประเด็นอาจจะทำให้เกิดการเข้าใจผิด
ในข้อเท็จจริง กระผมอยากจะกราบเรียนว่ามีหลายท่านได้พูดโดยเปรียบ
เหมือนประหนึ่งว่ารัฐบาลนี้กำลังอยู่ภายใต้อาณัติของใครหรืออย่างไร
เปรียบเสมือนว่ารัฐบาลนี้หรือสภาแห่งนี้กำลังออกกฎหมายที่จะทำให้เกิด
ผลเสียหายกับบรรดาพี่น้องประชาชน ผมอยากเรียนท่านประธานด้วย
ความเคารพว่า จริง ๆ ต่อประเด็นที่เรากำลังอภิปรายนั้นเป็นการอภิปราย
ในวาระที่ ๒ ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าเรามีความคิดเห็นที่จะให้แก้ไขใน
ประเด็นใดบ้าง เพราะเหตุผลอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามการที่ท่านประธาน
ได้กรุณาอนุญาตให้บรรดาเพื่อนสมาชิกได้ชี้แจง ได้อภิปรายเปรียบเสมือนว่า
เป็นที่รับหลักการ ก็เป็นประเด็นที่ผมเองจะต้องหยิบมาพูดเช่นเดียวกัน
ท่านประธานที่เคารพ ต่อกรณีที่ท่านสมาชิกบอกว่าร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
ฉบับนี้พรรคประชาธิปัตย์เคยคัดค้าน กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความ
เคารพว่าในฐานะที่กระผมได้ติดตามความเคลื่อนไหวในการที่จะนำเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้น ผมคิดว่าเราจะต้องมองที่เจตนารมณ์และ
ความเป็นจริงของสังคม ว่าในสังคมโลกปัจจุบันนี้ สังคมของประเทศเรา
จะต้องเปลี่ยนแปลงให้รับผิดชอบต่อความเป็นจริงอย่างไร ผมเรียนว่า
ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้นเป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่สภาแห่งนี้ได้พยายามหยิบยก
ขึ้นมา แล้วก็ได้ศึกษาในรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์
ของพี่น้องประชาชนเพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของบรรดาผู้มีความคิด
สร้างสรรค์ในลิขสิทธิ์ทางปัญญาของแต่ละท่าน ผมคิดว่าผมจะต้องอธิบาย
เพื่อที่จะได้ทำความเข้าใจว่าเราจะต้องมองในภาพมุมกลับที่ท่านทั้งหลาย
กำลังพูดถึงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้ประชาชนของเรานั้นเสียผลประโยชน์

แต่ถ้าหากเรามองในทางกลับกันแล้วละก็ กาวที่เราจะพิทักษ์รักษาซึ่งลิขสิทธิ์ทางปัญญาของบรรดาพี่น้องคนไทยของเรา ทำไมครับที่เราจะต้องมาคิดว่าเรานั้นจะต้องลอกของอเมริกา เรานั้นจะต้องเดินตามหลังอเมริกา เรานั้นจะต้องตามอาณัติของอเมริกา ในสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลง ในสังคมธุรกิจ ในสังคมข้อมูลสารสนเทศในยุคปัจจุบันที่เราเรียกโดยภาษาสมัยใหม่ว่า ในโลกยุคโลกาภิวัตน์นั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าพี่น้องประชาชนคนไทยของเรา วงการธุรกิจเมืองไทยของเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงและก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว ผมอยากเรียนว่าในภูมิภาคแห่งนี้ เราต้องพูดด้วยความภูมิใจว่าในข้อมูลของยุคโลกาภิวัตน์นั้นกิจกรรมที่เกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยนั้น ผมคิดว่าเราจะต้องพูดได้อย่างสง่าผ่าเผยว่าเราเป็นประเทศหนึ่งที่มีความก้าวหน้าไปมากพอสมควร อย่างไรก็ตามในระดับมหาวิทยาลัยเลย ในขณะที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในระดับโรงเรียนมัธยมกำลังมีการฝึกสอน ในระดับมหาวิทยาลัยกำลังมีหมวดวิชาที่จะให้นักศึกษาสามารถที่จะคิดประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์เหล่านี้ขึ้นมา ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องสร้างความภูมิใจขึ้นให้หรือไม่ หรือเป็นสิ่งที่เราจะต้องเขียนกฎหมายขึ้นมายอมรับตัวเองว่าเรายังจำเป็นที่จะต้องลอกผลงานหรือทรัพย์สินทางปัญญาของคนอื่นอยู่

ต่อประเด็นที่เป็น (๑) ที่มีหลายท่านได้พูดถึงว่าทำไมจะต้องไปยกเว้นในกรณีที่เป็นวิจัยหรือศึกษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำไมไม่เขียนให้ชัดเจนว่า เป็นการให้ เอามาใช้ นำมาใช้ ผมคิดว่าทางคณะกรรมการได้พิจารณาค่าพูดที่เป็นภาษากฎหมายตรงนี้ค่อนข้างที่ชัดเจน -----

เราจะต้องยอมรับว่า การวิจัยและการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่เรารับ
 แต่การที่จะนำเอาไปประมวลผลวิเคราะห์หรือคอมพิวเตอร์ซอฟท์แวร์
 ในส่วนใดส่วนหนึ่งมาใช้ นั้นเป็นส่วนที่เราเอาส่วนของซอฟท์แวร์นั้นมาใช้
 ถ้าหากเป็นการละเมิดต่อลิขสิทธิ์ทางปัญญา ผมคิดว่าในฐานะที่เราเป็นผู้ใช้
 เราจะต้องยอมรับในส่วนที่เราไปละเมิด นั้นเป็นหลักการโดยทั่วไปที่สม
 หมายจะทราบเรียน

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะทราบเรียนก็คือว่า รัฐบาลนี้
 ไม่ได้มีส่วนในการเกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการเจรจาขอรุกขกฤษฎีกาให้มีผลมา
 ทระกษัตริย์ราชวงศ์พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตร เพราะจริง ๆ การขอรุก
 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์นั้นได้ดำเนินการมาตามลำดับ ตามที่บรรดาท่านสมาชิก
 ได้ทราบเรียนไปแล้ว แต่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้ยื่นยก
 ประเด็นนี้ขึ้นมาพูด ผมคิดว่าทำให้เกิดความเข้าใจที่ไขว้เขวและสับสน
 เพราะวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิมลฉัตรนี้เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญากรุงเบอร์ลิน เป็นส่วน
 ประเภทคดีที่จะต้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ในลิขสิทธิ์ทางปัญญาของ
 แต่ละประเทศ ประเทศเราได้เริ่มต้นในการจัดตั้งส่วนราชการในระดับกรม
 ขึ้นมาเรียกว่า กรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญมาก
 อันนี้ประเทศไทยของเราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ทำให้
 เราพูดได้อย่างเต็มปากว่า เรายอมรับความเป็นจริงว่า ในขณะที่ทรัพย์สิน
 ทางปัญญาของเราจะต้องได้รับการคุ้มครอง นั่นคือหมายความว่า ผลประโยชน์
 ของพี่น้องประชาชนที่จะได้รับ ทั้งการที่เราจะนำเอาทรัพย์สินทางปัญญาของ
 บุคคลอื่นเข้ามาที่ดี หรือในการที่คุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญาของเราที่ดี
 สิ่งที่จะได้รับก็เหมือนที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงต่อสภาไปแล้วว่า
 ถ้าเมื่อไรเราสามารถที่จะพิทักษ์หรือคุ้มครองลิขสิทธิ์ทางปัญญาได้แล้วละก็
 นั่นคือหมายความว่า การที่เราสามารถที่จะรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน
 นั่นคือหมายความว่า การที่เราได้รับการยอมรับจากประเทศต่าง ๆ ที่ทำการค้า
 กับเรากิ่งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เมื่อไรเรามีการค้ากับ
 ประเทศต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ ได้อย่างมากมาย ตามความเคลื่อนไหว
 ตามความต้องการของสังคมโลก นั่นคือหมายความว่า พี่น้องประชาชนของเรา
 ที่ประกอบอาชีพในส่วนอื่นก็ย่อมจะได้รับผลประโยชน์ด้วย ผมจึงทราบเรียน
 ด้วยความเคารพครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเดชศรีรับ นายเดช บุญ-หลง (นครนายก) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายเดช บุญ-หลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครนายก เรื่องที่ผมจะเรียนท่านประธานนี้ ความจริงก็คงจะไม่ซ้ำกับที่ท่านผู้อภิปรายไปแล้ว เรื่องที่ผมอยากจะขออภิปรายนี้ก็อยากจะแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือ คำที่แจ่งของท่านกรรมาธิการที่ได้ที่แจ่งไปแล้วนั้น กระผมก็ยังรู้สึกสงสัยอยู่ และถึงจุดหนึ่งหรืออีกประเด็นหนึ่งก็อยากจะเรียนก็คือ ภัยความที่ไม่ชัดเจน ของกฎหมายในมาตรา ๓๘ นี้ ผมขอเริ่มเรื่องแรก คือจากคำที่แจ่งของ ท่านรองประธานกรรมาธิการคือ ท่านศรีศักดิ์ จามรมาน ต้องขอประทานโทษ ที่เปลี่ยนนาม คือแต่แรกนั้นผมก็ยังสงสัยข้อความหรือความหมายในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพิ่งจะมาได้รับคำที่แจ่งจากท่านรองประธานศรีศักดิ์นี้เองว่า กฎหมายฉบับนี้ ให้มีผลย้อนหลัง ที่ว่าทำไมถึงมีผลย้อนหลัง เพราะเหตุว่าท่านยกตัวอย่าง ในประเทศไต้หวัน ถ้าหากว่ามีกฎหมายลิขสิทธิ์ในท่านองนี้ออกมาแล้ว ผู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นฮาร์ดแวร์ ซอฟท์แวร์ ก็จะต้องไป เจริญกับผู้ผลิต สิ่งของที่มีอยู่แล้วนี้จะต้องเอาไปเสียเงินให้เขา ถ้าเป็น อย่างนี้ก็หมายความว่า เท่ากับยอมรับว่า บริษัทต่าง ๆ ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ อยู่ในขณะนี้ต้องเสียเงินหมด ทั้งที่ตอนที่ซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์นั้นมาก็ได้เสียเงิน ทั้งถ้าใครบอกถ้าใครอะไรต่าง ๆ ให้แก่ผู้ขายไปแล้ว แต่ก็เหมือนกับว่ากฎหมาย มีผลย้อนหลังคือของ ๆ เราแล้ว เราจะต้องเอาเงินไปจ่ายให้เขาอีก ดังนั้น ผมว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิของคนไทยเป็นอย่างมาก ทองที่ใส่ก็อยู่แล้ว ไม้เท้าจะมาเกี่ยวห้อง นี่ประการที่ ๑

อีกประการหนึ่งท่านก็บอกว่า กฎหมายลิขสิทธิ์เมื่อมาใช้ใน ประเทศไทยแล้วจะมีผลประโยชน์ต่อประเทศไทย ขณะนี้มีบริษัทเกิดขึ้นใน ประเทศไทยมาทำคอมพิวเตอร์ซอฟท์แวร์ -----

ผมก็เกิดความสงสัยว่า และบริษัทเหล่านี้ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ใหม่ เพราะเหตุว่าซอฟต์แวร์นั้นครับ อย่างที่จุฬาทำอยู่ก็ดี ที่ดัดแปลง มาเป็นภาษาไทยก็ดี ก็ล้วนแต่ดัดแปลงทั้งนั้น ก็จะต้องมาเข้าข่ายของ กฎหมายลิขสิทธิ์ฉบับนี้ แล้วบริษัทใหม่ที่เปิดตั้งขึ้นมาใหม่ก็จะต้อง เสียค่าลิขสิทธิ์ ซึ่งทำให้ผมเข้าใจว่าบริษัทที่เข้ามาตั้งในประเทศไทยนั้น ไม่ใช่ของคนไทยหรือครับ ก็คงจะเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์เดิมนั้นแหละ ที่เข้ามาตั้งในเมืองไทย เพราะฉะนั้นตามที่ท่านรองประธานผู้แจ่มมานี้ ผมยังมองไม่ออกว่าจะเป็นอย่างไร ประเทศไทยเราได้อย่างไร ทั้ง ๒ ประการที่ท่านรองประธานกรรมการได้ชี้แจงมานี้ ผมเห็นว่า เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์หรือเป็นการทำให้เสียหายแก่คนไทยเป็นอันมาก นี่เป็นเรื่องที่ผมอยากจะเรียนถามให้ชัดเจนอีกทีนะครับ เพราะว่า ได้ยินที่ท่านอภิปรายมาในลักษณะนี้ ผมเองก็ไม่สบายใจและถ้ากฎหมาย ฉบับนี้ออกไปแล้ว คนที่ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในขณะนี้แล้วมีซอฟต์แวร์ อยู่แล้วเป็นหลายแสน จะทำกันอย่างไร ก็จะเหมือนกับลักษณะกฎหมาย ประกันภัย อย่างที่พวกเราได้อภิปรายไปอีกนะครับ ว่าเราได้มีการ คัดค้านว่ากฎหมายยังไม่เรียบร้อย อย่าเพิ่งเอาออกใช้เลย คุณดูแล แก่ไซกันให้เรียบร้อยก่อน ก็เป็นความหวังดีของฝ่ายค้าน ซึ่งผมเอง ก็เป็นผู้อภิปรายคัดค้านด้วยคนหนึ่ง ทั้งที่ผมเป็นกรรมการ แต่ว่า ก็ไม่เป็นผลนะครับ ก็ใช้กันจนได้ เหมือนดังเช่นนี้เป็นต้น

ทีนี้ถ้าหากว่าเรามาในเรื่องที่ ๒ คือเรื่องพิจารณา ในตัวกฎหมายอันนี้ ในมาตรา ๓๕ นี้ก็เป็นข้อยกเว้นที่ว่า ไม่ต้อง เสียค่าลิขสิทธิ์ ยกเว้นใน ๒ ประการในข้อกฎหมายที่เขียนไว้ ซึ่งเป็นการเข้าใจของผมว่า ถ้าหากว่าดูตามมาตรา ๓๕ แล้ว จะเห็นว่า การใช้ซอฟต์แวร์ของคอมพิวเตอร์นั้นไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ ถ้าหากว่าเข้าตาม (๑) ถึง (๔) ยกเว้นแต่ว่าการใช้นั้นมีวัตถุประสงค์ เพื่อหากำไร อันที่ ๑ และ ๒ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ เกินสมควร นี่ถ้าอ่านเป็นอย่างนี้ที่ผมสงสัยเพราะอะไรนะครับว่า ประการแรก คำว่า หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร อย่างไรเรียกว่า ไม่หากำไร สมมุติอย่างว่าบริษัทแห่งหนึ่งมีคอมพิวเตอร์ มีซอฟต์แวร์ไว้ใช้

สำหรับค่านวณจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานก็ดี ไว้เพื่อลงบัญชีก็ดี ไว้เพื่อทำบัญชีเสียภาษีให้แก่รัฐก็ดี อันนี้เรียกว่ามีไว้เพื่อหากำไรหรือไม่ หรือว่า จะต้องเป็นการผลิตซอฟต์แวร์อันนี้เพื่อขาย จึงจะเรียกว่ากำไร ดังนี้ เป็นต้น ผมเองก็เกิดความสงสัยว่า อย่างไรก็ตามจะเรียกว่าเป็นการหากำไร จากคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์อันนี้ แต่เมื่อได้ฟังคำอธิบายของท่านรองประธาน กรรมการแล้วบอกว่า แม้ว่าถ้าเป็นเรื่องในลักษณะนี้ที่มีอยู่ต้องเอาไปเสียหมด ต้องไปเสียเงินให้หมดไม่อย่างนั้นต้องถูกตำรวจจับแน่ เพราะเหตุว่ามันไปเข้า ลักษณะซึ่งผมก็ไม่ทราบ ผมตีความว่ามันไม่น่าจะเป็น แต่ว่าฟังคำชี้แจงแล้ว ผมก็สงสัย แล้วประการที่ ๒ นะครับ คือองค์ประกอบอันที่ ๒ ที่บอกว่า ความเสียหายแก่เจ้าของลิขสิทธิ์เกินสมควรนี้ ผมเองสงสัยว่า คำว่า ในกฎหมายเราเขียนว่า เกินสมควร ใครจะเป็นคนตีความว่าเกินสมควร

สมัยนี้ไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือว่า เวลาเจ้าของ
 ลี้ขลิกซ์ไปแจ้งความแล้ว ก็อยู่ที่ตำรวจจะเห็นว่าเกินสมควรหรือไม่เกิน
 สมควร ถ้าอย่างนั้นก็เป็นที่พูดกันมากมาย ผมเคยเห็นแต่กฎหมายที่ศาล
 จะเป็นผู้ตีความว่าผิดหรือถูกหรือละเมิดมากน้อยแค่ไหนเพียงไร แต่ที่จะ
 ให้ผู้ยื่นนอกศาลพิจารณาเป็นการเกินสมควรหรือไม่ จะเป็นการ
 ถูกต้องไหมในการที่เราจะบัญญัติกฎหมายในลักษณะนี้เกิดขึ้น แล้วทั้งหมด
 เหล่านี้เป็นเรื่องที่ผมเกิดความข้องใจจากคำชี้แจงของทางรองประธาน
 กรรมมาชิกฯ และเกิดจากความไม่เข้าใจในตัวกฎหมายที่ท่านนำไป
 พิจารณาเสนอมาในวาระที่ ๓ นี้

สุดท้ายนี้ผมเองในฐานะเป็นตัวแทนคนหนึ่งและสังกัดในฝ่ายค้าน
 ที่เพื่อสมาชิกได้กล่าวไว้ในนามของฝ่ายค้านทั้งหมดนี้ ผมเห็นด้วยทุกประการ
 และที่พูดในวันนี้ก็อยากจะทำให้ทางคณะกรรมการกลับไปที่พิจารณา
 มาใหม่ เพื่อจะแก้ไขให้สอดคล้อง ผมคิดว่าเพื่อนทั้งฝ่ายค้านทุกคนเข้าใจ
 ดีว่า เราจำเป็นที่อาจจะต้องมีกฎหมายแบบนี้มา เพื่อจะรองรับการตั้ง
 ระวังว่าประเทศซึ่งนับวันแต่จะขยายขึ้นไป เพื่อความเจริญส่วนรวมของ
 ประเทศ เราเข้าใจดีครับ แต่ว่าการที่จะยอมรับถึงขนาดนี้ อย่างที่
 พรรคฝ่ายค้านได้อภิปรายไปนั้น ผมคิดว่าเป็นการยอมรับที่มากเกินไป
 เพราะฉะนั้นกรุณาอย่าถือทิฐิเลย เอากลับไปแล้วก็มาพิจารณากันใหม่
 ให้ดีกว่านี้ และเป็นประโยชน์กับคนไทยมากกว่านี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายสุกัญ พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขออนุญาตแสดงความ
 คิดเห็นเล็กน้อยเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ บังเอิญท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้
 อภิปรายพาดพิงถึงผมถึงหน้าที่จริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่หน้าที่ที่ผมจะต้องมา
 นี้แจง เพราะว่าท่านกรรมมาชิกฯที่เราได้เลือกเข้าไปนั้น ก็มาจาก
 ผู้ทรงคุณวุฒิหลากหลาย ทั้งคนที่มีความรู้ในสภาของเราเอง และคนที่ม
 ความรู้จากภายนอก ได้เข้ามาร่วมพิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วย สิ่งที่ผม
 อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่า บังเอิญท่านสมาชิกได้พูดว่า
 คนที่เคยอยู่ข้างล่างมาอยู่ข้างบนนี้ ได้กลับอุดมการณ์กลับอะไรร่าง ๆ
 และที่พูดถึงผมด้วยในลักษณะอย่างนั้น กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า

อาจจะเป็นความคลาดเคลื่อนของท่านสมาชิกเองที่ได้กล่าวถึงว่า ผมได้
พูดอะไรไว้ข้างล่าง แล้วก็พูดถึงเรื่องคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ว่าผมนั้นก็
ได้มีความเห็นคัดค้านไว้ ความจริงแล้วผมก็ตกใจเหมือนกัน เพราะผม
ได้นั่งฟังอยู่ข้างนอก ก็ให้เจ้าหน้าที่ค้นรายงานการประชุมของผม เพราะผม
จำได้ว่าความรู้สึกของผมไม่ได้มีอย่างที่ท่านสมาชิกพูด ในช่วงนั้นเป็น
ช่วงที่เสนอกฎหมายฉบับนี้ ผมได้พูดวาระแรกกับวาระ ๒ ในวาระแรก
กับวาระ ๒ ในช่วงนั้นเป็นกฎหมายที่วุ่นวายพอสมควร กฎหมายลิขสิทธิ์
มีการ วอล์ค อีท์ (walk out) เหมือนสมัยนี้ แล้วสภาก็แทบจะพิจารณา
กันไม่ได้ เมื่อฝ่ายค้าน วอล์ค อีท์ ออกไปแล้ว ให้มีการนัดองค์ประชุม
มีการครบองค์ประชุม ฝ่ายค้านก็กลับเข้ามาใหม่อีก ฝ่ายค้านก็หมายถึง
พวกผมด้วย ตอนนั้นผมเป็นฝ่ายค้านอยู่ ก็มาขอร่วมพิจารณาต่อ ทางฝ่าย
รัฐบาลก็บอกว่า ออกไปแล้วมาพูดทำไม ตอนนั้นที่ออกไปก็เพื่อให้เช็ค
องค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมครบจะพิจารณาคือขอพูด ก็มีลักษณะเดียวกัน
อยู่อย่างนี้ระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล กระผมเองในฐานะที่อยู่ร่วม
ในที่ประชุมด้วย ก็พยายามที่จะไกล่เกลี่ยให้การประชุมนั้นเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย เพราะเราต้องยอมรับว่าวุ่นวายมาก จนกระทั่งวาระ ๓
วุ่นวายขนาดที่ว่าในที่สุดรัฐบาลประกาศยุบสภา ก็เพราะกฎหมายฉบับนี้
ก็นึกภาพดูก็แล้วกัน แต่ผมกราบเรียนว่าในช่วงนั้นกับช่วงนี้ที่กระผมให้
ความเห็นนั้นก็ไม่ต่างกัน ในช่วงที่ผมให้ความเห็นในตอนนั้นผมบอกว่า
รัฐบาลตื่นเต้นมากเกินไปในการที่จะเสนอกฎหมายฉบับนี้ เพราะช่วงนั้น
อเมริกา เขาเริ่มหันมาวิตความเสมอภาคหรือดุลทางการค้า โดยที่เขา
พยายามจะตัดสิทธิพิเศษในทางการค้า ยังไม่มีเรื่องการตอบโต้ ๓๐๑
เพียงแต่สิทธิพิเศษทางการค้า ซึ่งเขาให้กับประเทศด้อยพัฒนา แต่ว่า
ในขณะที่เดียวกันเรากำลังค้าขายดีกับอเมริกาอยู่ แล้วก็การที่เราเข้าไป
ไปได้ก็เพราะเราได้สิทธิพิเศษทางภาษีว่า ของเราถูกถึงคุณภาพ
จะดีกว่าของญี่ปุ่นของประเทศอื่น ที่เข้าไปขายในอเมริกาหรือของยุโรป
ถึงเล็กลงเราราคาถูกกว่า ค่าแรงถูกกว่า แล้วภาษีก็ถูกกว่า เราก็
ขายดีขายดีอย่างนี้ ตรงนี้เป็นสิทธิพิเศษของประเทศไทยเรา และ
ถ้าหากเรามองว่าประเทศใดพัฒนาสินค้าดีแล้ว เขาอาจจะยกเลิก
สิทธิพิเศษไป ผมให้ความเห็นต่อสภาไปอย่างนั้นในวันนั้นว่า ความจริงแล้ว
อย่าไปหวังเลยเรื่องอเมริกาจะตัด จี. เอส. พี. ว่าเราไปละเมิดลิขสิทธิ์

X ละโว้ของเขา ขณะเมื่อเมริกากำลังจับตัว^{๗)}ว่าประเทศที่พัฒนาแล้วมีสินค้าที่
คุณภาพดี เข้าไปแย่งตลาดของเขา ของเราไม่ถึงขนาดนั้น ผมก็ชี้ให้สมา
เห็นเพื่อไม่ให้รัฐบาลตื่นเต้นเกินไป เวลา^{๗)}สิ่งที่น่าเป็นห่วงมีอยู่อย่างเดียว
ว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วที่ถูกตัด จี.เอส.พี. อย่างไต้หวัน อย่างสิงคโปร์
เขาก็แอบจะขายผลิตสินค้าในบ้านเรา แล้วก็เอาธงชาติไทยคลุมออกไป
ในลักษณะใช้ว่าเป็นสินค้าจากประเทศไทย แต่ความจริงแล้วเป็นเทคนิค
จากประเทศที่เขาเจริญแล้ว ตรงนี้ถ้าเขาจับได้ เขาก็คงจะตัดสิทธิเฉพาะ
สินค้าเป็นตัว ๆ ไป ตอนนั้นผมก็ให้ความเห็นไปอย่างนั้น ไม่ได้มีว่า
คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์อะไร เพราะผมก็ไม่ค่อยเข้าใจ วิศวกรเอง
เข้าใจดี ผมเองก็ไม่ค่อยเข้าใจตอนนั้นก็ไม่สามารถจะล่วงล้ำไปพูดใน
สิ่งที่ไม่เข้าใจ ก็พูดเฉพาะสิ่งที่เข้าใจ -----

แต่ถึงแม้ว่ามันจะเกิดขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แล้วมาดูแล
 กฎหมายกับที่อื่นๆ แล้วเป็นคนเสนอตัวสมัคร มติกรรมาธิการให้ทราบว่า
 สภากรรมการทางการค้า หรือว่าทางภาคติดต่อการค้าระหว่างประเทศ
 มันเปลี่ยนแปลงไปมาก รัฐบาลอเมริกันเปลี่ยนแปลงประธานาธิบดี
 ประธานาธิบดีคนใหม่ได้หาเสียงนี้ได้รับ ได้หาเสียงโดยสุจริต
 เศรษฐกิจขึ้นมาหน้า แล้วก็สามารถชนะการเลือกตั้ง โดยการ
 สุจริต เศรษฐกิจ ประเด็นหนึ่งที่เขาสามารถชนะการเลือกตั้ง
 ได้ถึงกับคนอเมริกันเปลี่ยนมาเลือกเขา นั่นก็เพราะว่าเขาพูดถึง
 การเสียเปรียบทางดุลการค้า จุดหนึ่งที่เขาเสียเปรียบมากมาก็คือ
 ด้านเทคโนโลยีต่างๆ ที่อเมริกาได้ผลิตสินค้าออกไป แล้วพอ
 เขาไปขายที่เมืองนอกนั้น ๓ ชิ้น ลีด ๓ ลีด ส่วน ๓ ส่วนนั้นจะครบ
 พอไปถึงต่างประเทศเสร็จแล้วไม่มีการสิ่งที่กลับเข้ามาอีก เพราะว่า
 ประเทศที่ซื้อไปแล้วนั้นแลกเงินแบบของเขาไปหมดเลย เขาก็เลย
 มาทั้งหมดตรงนี้ส่วนหนึ่ง นี้คือประเด็นที่อเมริกาได้ยกขึ้นมาหาเสียง
 เขาก็พยายามที่จะติดตามสิทธิประโยชน์ของเขา ตรงที่คนของเขา
 เสียไป โดยเขาขายของถึงทุกตัวก็จริงเรื่องหนึ่งก็แล้วกันนะครับ
 เรื่องเขาเพลงนี้ว่า ทำไมเขาอาจจริงอาจจริง ก็เพราะทั้งเคย
 หัวคะแนนของคลินตันส่วนใหญ่นั้นเป็นเดวลา เป็นนักวิ่ง เป็นนักแสดง
 เพราะท่านเป็นคนหนุ่ม เพราะท่านก็ไปเล่นซอฟท์บอล เป็น ก็เป็น
 เพราะมีลีลาดีไปด้วย ศิลปินอเมริกาที่หาเสียงส่วนมาก แล้ว
 ทั้งเคยเขาก็ได้ของอเมริกาส่วนหนึ่งได้จากเขาเป็นมาก เพราะว่า
 เขาเพลงอเมริกาที่วิ่งง่ายง่าย เดินดีคนเดียวก็เป็นเพลงแล้ว
 ไปได้ ๆ ได้ ๆ ก็เป็นเพลงแล้ว ไม่เหมือนเพลงไทยเราวิ่งยาก
 ก่อนลำบาก ว่าลำบาก ตรงนี้มันไปได้ทั่วโลก ลีดตัวตัวนี้เป็นส่วนหนึ่ง
 ที่เขาคิดว่าควรจะมีความได้จากเขาผลิตออกไปจำหน่าย เขา
 พยายามเพิ่มงวด เมื่อเขาเพิ่มงวด และเขาก็มีกฎหมายพิเศษ
 ขีดมที่จะตอบโต้กับประเทศที่ได้ดำเนินการละเมิดลิขสิทธิ์ของเขา
 กันนั้นมกรรมาธิการให้ท่านประธานาธิบดีทราบว่า ทางเราเองก็รู้ตัว
 ดีว่าการค้าต่อไปในกฎหมายเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา กฎหมาย
 เรื่องลิขสิทธิ์จะเป็นประเด็นสำคัญ ในการเจรจาทางการค้า จะเป็น
 ประเด็นสำคัญในการเปิดประตูทางการค้าซึ่งกันและกัน เรากำลัง

เป็นประเทศที่ส่งออก ทำเราไม่ได้ของประเทศไทยด้วยอุตสาหกรรม
ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของรวมได้ที่เราเคยส่งไปทั้งหมด เดิมที่เรา
เป็นประเทศเกษตรกรรม เราขายสินค้าเกษตรไปเราได้น้ำหนักของ
ประเทศ เดิมที่สินค้าเกษตรแต่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของรวมได้ที่
ในประเทศไทย ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นสินค้าอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม
ส่วนหนึ่งประเทศไทยก็เก่งมากทำได้เอง แล้วก็มีเทคนิคของตัวเอง
สามารถผลิตได้มีคุณภาพมาก ตลาดหลายแห่งยอมเปิดให้เราเข้าไป
เราตลาดได้เป็นเอกฉันท์ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเรามีคู่แข่งอีก เหนืออื่นอีก
ในลักษณะที่ล้นพร่องในทางกฎหมายของทางด้านนี้ เวลาตัวนี้มาอ้าง
แทนที่ เขาจะปิดกันเฉพาะสินค้าที่เราไปละเมิดเขา เขาจะปิดกันสินค้า
ตัวอื่นที่ไม่ใช่ตัวละเมิดที่เป็นสินค้าทั่ว ๆ ไปของไทยที่ทำได้เองคิดเอง
ตลาดจะเสรีตลาดไปด้วย ตรงนี้เป็นปัญหาหนึ่งที่ทางรัฐบาลพยายาม
ที่จะตัดดูแลในอนาคตด้วย มีท่านสมาชิกท่านหนึ่งจากบุรีรัมย์ได้พูดว่า
ที่ท่านชาติสยาม เป็นนายกฯ อเมริกาพูดเรื่องนี้ไม่เห็นต้องไปใส่ใจเลย
ที่มีงัดเอาตัวได้สามตัว ๗๗ ไม่ใส่ใจ ๗๗ แต่ถ้าเดิมสมัยนี้ไม่จริงถ้าถนัดจับ
เพราะว่าความที่ไม่ใส่ใจเรื่องนี้อเมริกาถึงได้แสวงประเทศไทยเป็น
ประเทศ พี.เอฟ.ซี. (PFC) จากระดับปกติธรรมดาเป็นระดับ
จะต้องผูกติดกันได้ แล้วก็อยู่ในภาวะที่ต่อลงที่ผูกติดกันได้หมดทุก ๆ เรื่อง
ที่เราผลิตออกมาได้ส่งที่เราไปเปลี่ยนแปลงทางตลาดเป็น ๆ เปลี่ยนแปลง
ประชาธิปไตยเป็นเผด็จการเห็นอะไรต่าง ๆ มีการยึดอำนาจ เราที่
บอกอเมริกาว่าในช่วงนั้นกลัวให้เห็นใจประเทศไทยเลย เพราะว่า
เราซึ่งมาจากผู้แทนราษฎร ไม่มีโอกาสได้พิจารณาเรื่องนี้กันอย่างจริงจัง
รัฐบาลเราไม่มีเสรีภาพภาพผล ไม่มีโอกาสดูและเรื่องนี้ได้ลงข้างต้นเรื่อง

เขาก็ผลิตให้เราเรื่อย พอมาถึงรัฐบาลเรา เราก็ไม่ได้ไปเป็นทาส
อเมริกา หรือทำตามกฎหมายของเขาที่พวกเราได้กล่าวหากัน อีสรภาพ
เขาราชไม่มีใครหรอกที่จะรักน้อยไปกว่าใคร ประเทศไทยเราก็รัก
เท่ากัน แล้วเราก็คิดว่าศักดิ์ศรีทุกคนเราก็ต้องหวงแหน กระทบคิดว่า
การที่รัฐบาลเราดำเนินการไป ก็ดำเนินการจนกระทั่งที่เราถูกแขวนเป็น
ประเทศที่จะถูกตอบโต้ทำให้สินค้าชะลอลงในช่วงนั้น แต่ถึงวันที่เรา
ได้ดำเนินการตามกติกาที่เราได้วางขึ้นมา และได้ประกาศชัดเจนที่จะ
ดำเนินการค้าในลักษณะที่ให้ความเป็นธรรมต่อประเทศคู่ค้า ผลของมัน
ก็คือว่า ตัวเลขการส่งออกของเราทั้งอเมริกาทั้งที่ไหน ได้เพิ่มขึ้น
อย่างผิดเป้าหมายที่เราตั้งไว้ ได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดเป้า คือว่าเกินเป้า
ตัวนี้ก็เป็นตัวหนึ่งที่มีส่วนช่วย และเห็นชัดเจนว่าการที่ถ้าหากเราไม่มี
กฎหมายคุ้มครองลิขสิทธิ์ อย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการชี้แจงแล้วว่า
กฎหมายฉบับนี้มันไม่ได้คุ้มครองเฉพาะคนที่เขาสร้างผลผลิตจากเมืองนอก
เข้ามา เมืองไทยเราเองก็คุ้มครอง แล้วการที่เราไม่มีกฎหมายคุ้มครอง
มันจะเป็นผลดีอย่างนี้ สินค้าหลายตัวในประเทศหลายประเทศที่เขา
พัฒนาแล้ว เขาก็ไม่กล้าส่งเข้ามาขายเมืองไทย เพราะเขากลัวถูก
ลอกเลียน อันนี้เป็นเรื่องจริง เพราะฉะนั้นการที่เราไม่ได้เห็นสินค้า
ใหม่ ๆ ไม่ได้เห็นสิ่งที่จะเป็นของใช้ที่จำเป็นต่อชีวิตเราใหม่ ๆ ที่มี
เทคนิคดี ๆ เราก็เสียโอกาสในการใช้ของที่มีคุณภาพ แล้วมีเทคนิคดี ๆ
นั้นเป็นส่วนหนึ่งที่เราเสียโอกาสที่จะได้เทคนิคใหม่ ๆ อันที่ ๒ เราก็
เสียโอกาสที่จะได้เห็นสินค้าที่มีเทคนิคดี ๆ เราอาจจะได้จำแบบ หรือ
พัฒนา แต่ไม่ใช่ลักษณะลอกเลียน เพราะคนไทยนั้นเก่งในการดัดแปลง
อยู่แล้ว เราก็อาจจะพัฒนาสินค้าตัวใหม่ ๆ ที่มีเทคนิคดี ๆ เราอาจจะ
ทำได้ดีกว่า เพื่อให้เข้ากับสภาพการบริโภคของประเทศไทย โดยมี
เทคนิคของสินค้าใหม่ที่เข้ามา อย่างนี้เป็นต้น อย่างเรือหางยาว
ท่านเห็นไหม เรือหางยาวก็มาจากเครื่องยนต์ธรรมดา แล้วเรือพายก็เรือ
พายธรรมดา แต่พอมายู่เมืองไทยมันกลายเป็นเรือยนต์เป็นเรือบวก
กลายเป็นเรือหางยาว นั่นก็คือความคิดของคนไทยที่ไม่ได้ลอกเลียนใคร
แต่ก็ได้จากตัวเครื่องยนต์ของญี่ปุ่นบวกกับเรือของเรา อย่างนี้เป็นต้น
ลักษณะสินค้าตัวใหม่ ๆ ที่มันจะเข้ามา เราอาจจะทำให้คนไทยได้สินค้า
ที่ดีและผลิตไปขายในประเทศอื่นต่อไปได้ วันนี้สำนักงานทางการค้าของญี่ปุ่น

ก็ออกข่าว เมื่อกึ่งนักข่าวก็ถามผมว่า เขากล่าวหาว่าประเทศไทยเอาเปรียบ
 ทางการค้าเขา แล้วก็ห้ามงวดในการสั่งสินค้าญี่ปุ่นเข้ามา เขาก็ถามผม
 เมื่อกึ่งนี้เอง ผมต้องขอทราบเงื่อนไขของมันเกี่ยวกับเรื่องนี้เหมือนกัน
 อย่างที่ผมพูดเมื่อกึ่งนี้คือว่า ผมก็ตอบกับนักข่าวเขาไป บอกว่าญี่ปุ่นอาจจะ
 เข้าใจผิด ถ้าสินค้าญี่ปุ่นเข้าประเทศไทยน้อย ไม่เฉพาะว่าไทยเข้มงวด
 ในเรื่องคุณภาพ หรือการสั่งเข้าของญี่ปุ่น มันคงเป็นเจกว่าญี่ปุ่นได้มาลงทุน
 ในประเทศไทย ร่วมลงทุนถ่ายถอดเทคโนโลยี จนกระทั่งคนไทยสามารถ
 ผลิตสินค้ามีคุณภาพดี สินค้าอะไรอย่างที่ว่าญี่ปุ่นผลิตใช้ผลิตขายที่คนไทยเคยซื้อ
 ✕ ไม่ว่าจะเป็นตัวเซ็น พัดลม ที/วี/ เดี่ยวนี้ญี่ปุ่นจะซื้อจากเราแล้ว ญี่ปุ่นซื้อ
 เครื่องอะไหล่ประกอบสิ่งเหล่านี้จากประเทศไทยเข้าญี่ปุ่นมากมาย แล้ว
 เรื่องอะไรคนไทยจะต้องไปซื้อสินค้าญี่ปุ่นเข้าประเทศ ตัวเลขตรงนั้นมันอาจจะ
 น้อยไป แต่ไม่ใช่เพราะเราเข้มงวด นี่ผมก็เขียนให้ทราบว่าเป็นผลพวง
 จากการถ่ายถอดเทคโนโลยี หรือสินค้าตัวใหม่ ๆ ที่เข้ามาจากการที่เขา
 ไม่กลัวถูกลอกเลียนแบบ ก็เป็นส่วนหนึ่งทำให้เราพัฒนาสินค้า สามารถ
 ส่งสินค้าไปขายญี่ปุ่นในช่วงนี้ เขาเรียกไตรมาสแรกไม่บวกข่าวที่ญี่ปุ่นเอาเข้าไป
 เราเข้าไปถึง ๓๙ เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบกับไตรมาสแรกของปีที่แล้ว
 นี้ไม่นับข่าว ถ้าบวกข่าวด้วยเป็น ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ นี่ผมกราบเรียน
 ให้ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้มันก็มีส่วนได้และก็มีส่วนเสีย ส่วนเสียผมไม่เถียง
 ที่ท่านสมาชิกพูดอาจจะมีส่วนเสียอยู่บ้าง แต่มีอะไรมากกว่าที่ได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ไม่มีเสียเลย เราก็คำนึงว่าถ้าเราจะได้สิ่งที่มากมหาศาลกับส่วนที่จะเสีย
 ไตรมหาศาลกว่ากัน ถ้ามันเสียมหาศาลอย่างที่ท่านว่า เราก็ไม่เสียสติพอ
 จะไปทำอย่างนั้น แต่เราก็ยอมรับว่าอาจจะมีส่วนเสียบ้าง แต่ส่วนได้มหาศาล
 ท่านจะยอมรับหรือไม่ การที่เราเป็นรัฐบาล การที่เราเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร เราก็ต้องมีหน้าที่หารายได้เข้าประเทศ ดูแลผลประโยชน์
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลประโยชน์ทางการค้า โลกทุกวันนี้เขาไม่ได้ทำสงคราม
 ยึดดินแดนกันแล้ว เขาทำสงครามยึดตลาด ยึดเศรษฐกิจกัน แล้วถ้าเรา
 ไม่มีสิ่งเหล่านี้เป็นเกราะป้องกันเหมือนกับเกราะที่ป้องกันเขายิง หรือป้องกัน
 เขากล่อม เราจะไปรบกับใครเขาได้รบท่านประธาน ทอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวให้คนที่
 ที่ยังไม่ได้พูดมาตราบนี้พูดก่อน คุณประเทือง เชิญ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านประธานก็คงจะเช่นเดียวกับกระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ที่ได้ฟังการแสดงความคิดเห็น
หรือเหตุผลในการที่มีความจำเป็นต้องขอแปรญัตติในมาตรา ๓๕ โดย
ตัดข้อความทั้ง (๑) และเพิ่มข้อความใน (๒) อย่างที่ปรากฏกันอยู่นี้
แต่ผมฟังแล้วผมไม่ค่อยสบายใจอยู่อย่างหนึ่งว่าบนพื้นฐานที่เราเขียนกันอยู่
เพื่อรักษาอะไร ต่างฝ่ายต่างมองหรือเรียกกันว่าต่างมุมมองก็คงจะได้
แล้วก็มาถึงตรงนี้ผมได้เห็นสังขารมอย่างหนึ่งว่าอะไร ๆ มันเปลี่ยนแปลง
ไปได้ เป็นธรรมชาติเหมือนอย่างจึงจะต้องเปลี่ยนสี ไม่อย่างนั้นแล้วละก็
คงจะต้องสูญพันธุ์ เมื่อเข้ามาอยู่ในที่ชาวก็ต้องปรับตัวหนึ่งของตัวเองให้
กลายเป็นชาว เข้าไปอยู่ในพื้นที่ดำก็ต้องปรับตัวหนึ่งของตนเองให้เป็น
สีดำตามสิ่งแวดล้อมที่มันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับ ผมถึงเขียน
ท่านประธานว่า ในเมื่อมุมมองเราต่างกันแล้วก็จุดยืนต่างกัน เพราะฉะนั้น
ถ้าจะพูดโน้มน้าวกันอย่างไรให้เห็นเหตุผลด้วยกับฝ่ายของท่านหรือทาง
ฝ่ายกระผมที่ขอแปรญัตติ ต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลด้วยกันทั้งสิ้น เพียงแต่ว่า
บนพื้นฐานที่เราเขียนอยู่ใครจะมีเหตุผลเพื่อรักษาผลประโยชน์ของใคร
เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านประธาน กระผมก็คงจะไม่ต้องให้เวลามาก
แต่ก็ยังยืนยันว่าสิ่งที่พวกเราได้แปรญัตติไว้นี้ เพื่อให้เห็นว่าปัญหา
เรื่องลิขสิทธิ์นั้นเราไม่ได้ทำคล้ายตามจะว่าอเมริกันหรือใครก็ตามที่
แล้วก็ในขณะที่เดียวกันกระผมก็ไม่มั่นใจว่า ฝ่ายที่มีความเห็นอย่างนี้ว่า
ถ้าเราได้เขียนกฎหมายลิขสิทธิ์ ออกกฎหมายลิขสิทธิ์ขึ้นมาอย่างที่กำลัง
พิจารณากันอยู่ผ่านคณะกรรมการได้พิจารณาไปแล้ว มันจะสามารถเป็น
เกราะป้องกันให้ได้อย่างที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ซึ่งท่านได้ลุกขึ้น
มาชี้แจงเมื่อๆ จากเหตุผลที่ท่านชี้แจงและจากเหตุผลจากการที่ท่านได้แถลง
ผลงานของรัฐบาลควบคุมไปในตัวด้วย มันยังทำให้กระผมมองภาพที่เลื่อนกลางว่า
ถ้าตัวผมไปยืนอยู่เป็นรัฐบาลผมจะรักษาผลประโยชน์ให้ใคร กระผมจะกลายเป็น
คนอย่างนั้นไปด้วยหรือไม่ นี่คือนสิ่งที่กระผมสงสัยในตัวองกระผม
แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยจิตและด้วยวิญญาณของความเป็นคนไทยต้องรักษา
ผลประโยชน์ของคนไทยไว้ตรงนี้ จึงยังยืนยันข้อความที่ได้ขอแปรญัตติ
หากท่านกรรมาธิการได้มองเห็นประโยชน์ในส่วนรวมจริง ๆ อย่างน่า
ประเทศชาติ อย่างน่าความเป็นคนไทยเข้าไปผูกพันว่า ถ้าเราไม่ทำอย่างนี้

สิ่งหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างที่เราจะเสียไป สิ่งที่เราจะเสียไปกับ
 สิ่งที่เราจะได้มา หรือสิ่งที่เราจะรักษาไว้มัน ถ้าหากว่ามีเครื่องตั้ง ตรง
 ใจ มันก็เครื่องตั้ง ตรง วัดโดยความรู้สักทองคนละฝ่าย มันก็ต้องจะยาก
 ที่จะไปให้มันไว้ให้ท่านคณะกรรมการเห็นคล้ายตามที่ทางฝ่ายกรมได้
 แปลผู้ติดกัน มันก่อนกรมไม่มีโอกาสให้ทราบเรื่อง เหตุผลให้คณะกรรมการ
 ได้ทราบหลังจากได้ยื่นคำแปรผู้ติดใจแล้ว เนื่องจากท่านได้ไปรวบรวม
 ให้เวลาแค่ ๑๓.๐๐ นาฬิกา แต่ว่าการขอเข้าไปแปรผู้ติดใจสิ้นสุดลงไปก่อน
 เพราะฉะนั้นตรงนั้นไม่จริงไม่มีเรื่องเสียหมดในฐานะผู้สงวนคำแปรผู้ติดใจ
 แต่ตรงนี้กรมก็ได้รับมอบหมายจากทางคุณสุชาติ ปทุมวรัตน์ ซึ่งแปรผู้ติด
 ใจด้วยกัน แล้วก็ให้สงวนคำแปรผู้ติดใจที่อยู่ตรงนี้ในทุกวันมาตรวจ ท่านประธาน
 ก็ต้องทราบจากการประชุมครั้งที่แล้ว ได้มอบหมายไว้ให้กรม กรมก็ได้
 ทำหน้าที่ตรงนี้เพื่อจะรักษาสิทธิของคนไทยในการที่เราจะต้องกระทำ
 หลาย ๆ อย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนไทยด้วยกันเอง กรมถึงไม่
 มีใจว่า สิ่งซึ่งรัฐบาลได้พยายามชี้แจงมากที่สุด สิ่งซึ่งคณะกรรมการ
 ได้พยายามชี้แจงมาด้วยก็คือ ว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้ามีแล้วจะเป็นประโยชน์
 ต่อคนไทยอย่างมาก ทำใจให้เป็นกลางอย่างไรก็มองเห็นได้ว่าไม่ได้รับ
 ท่านประธาน ไม่ได้มีอคติเกิดขึ้นในหัวใจเลย ในความรู้อีก ในความนึกคิด
 มองตัวกรมแล้ว พยายามว่าถ้าเปรียบกับไว้กับว่านี่ตามเจตนาผมปล่อย
 กฎหมายฉบับนี้ ตรงไหนที่มันเกิดประโยชน์ต่อคนไทยเรา -----

ผมยอมรับบนพื้นฐานว่าคนไทยเรายังไม่มีความก้าวหน้า เหมือน
 อารยประเทศเขา หลายสิ่งหลายอย่างสิ่งที่ เป็นปัญหาในด้านกาวิจัย
 ในภาควิชาคิดในภาควิชา คณิตศาสตร์ ทั้งภาควิชาที่ทำงานวิจัยนั้นให้เกิด
 เป็นผลออกมาเพื่อผลิตเป็นสินค้ามัน เป็นเรื่องยากสำหรับคนที่ เป็นคนไทย
 เพราะฉะนั้นในภาควิชาที่ไปคิด ในภาควิชาที่ไปคิด ในภาควิชาที่ไปวิจัยกันต่าง ๆ ที่มัน
 เกิดขึ้น เราจึงไม่ใช่ความพยายามตัวนี้กันอย่างมาก อะไรที่มันเกิดขึ้น
 เราสามารถที่จะเรียนแบบได้ เราก็เลยต้องกระทำ แล้วในสิ่งที่เรา
 กระทำนั้นเราก็ไม่ได้หยิบยกขึ้นมากระทำกันทั้งดุ้น คนไทยมีหัวที่ยอมรับว่าเรา
 สามารถจะแก้ไข จะตัดแปลง แต่ถ้าจะให้คิดค้นขึ้น เป็นเรื่องซ้ำกว่าเขา
 แต่ถ้าแก้ไข ถ้าเปลี่ยนแปลง ตัดแปลงจากแบบต่าง ๆ ที่มันมีอยู่ หรือที่มัน
 เกิดขึ้นแล้ว คนไทยทำได้ดี ตรงนี้ทำได้ดีจากต้นแบบที่เขาคิดไว้แล้ว
 ผมมองเห็นว่ามันเป็นประโยชน์ต่อคนไทย เพราะฉะนั้นถ้ามีกฎหมายไป
 แล้วบอกว่า ถ้าทำอย่างนี้แล้วมันเกิดโทษ มันต้องได้รับโทษตามกฎหมาย
 แล้วโทษที่จะไปเอาได้มัน ก็โทษเป็นกฎหมายที่ออกจากสภานี้
 เพราะฉะนั้นถ้าสภานี้จะพร้อมใจกัน เขียนโทษให้มันเบาลง มันก็เป็น
 ประโยชน์มากเท่านั้น กระผมก็มีความคิดง่าย ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้น
 ยืนยันยืนยันในการแปรญัตติไว้ว่า ในความเห็นที่ได้กราบเรียนมาแล้ว
 ก็ความเห็นอย่างนี้มันก็เป็นความเห็นที่เรียนกันมาตั้งแต่ต้น เพราะว่า
 ทุกภาควิชามันก็ใกล้เคียงกัน เพียงแต่ว่าเราจะไปพูดกันเจาะจงลงไป
 ในเรื่องของคอมพิวเตอร์ หรือว่าจะพูดกันในภาพรวม ในสิ่งที่มันเกิดขึ้น
 จากสติปัญญา หรือเราเรียกกันว่าทรัพย์สินทางปัญญานี้ก็ตามที เพราะฉะนั้น
 กระผมก็จะไม่พูดอะไรมาก เนื่องจากได้ฟังทั้งความรู้สึกส่วนตัวของ
 จพพร รัฐมนตรี และที่ของคณะกรรมการซึ่งได้ชี้แจงเหตุผลในเรื่องนี้มา
 ผมก็ยังยืนยันว่า ในสิ่งที่ความคิดที่ท่านคิดมานั้นมันต่างกับตัวผมแน่ แล้วก็
 กระผมก็ยังยืนยันตรงนี้ว่า โอกาสข้างหน้าเป็นเรื่องพิสูจน์ได้ กฎหมายฉบับนี้
 เมื่อประกาศใช้ไปแล้ว เรายังมีโอกาสได้ติดตามดู ตรงนั้นแหละจะพิสูจน์
 ความจริงให้เห็นว่า สิ่งที่เราคาดหวังกันว่ามันจะเป็นอย่างไรในวันข้างหน้า
 ใครจะผิดใครจะถูก เขียนกฎหมายตรงนี้ เขียนกฎหมายเพื่อจะไปใช้ใน
 วันข้างหน้า แล้วก็ก้าวเข้าไปสู่นาครคที่มันจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมก็ยัง
 ต้องกราบเรียนกับท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วยกับที่ท่านคณะกรรมการ
 ไปยืนยันไว้ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวผม
 ทำความเข้าใจนิดหนึ่ง เพราะว่าตามข้อบังคับนั้นในข้อที่ปรายเฉพาะที่มีการแก้ไข
 แต่ไม่แก้ไข มีคำว่าประธานอนุภาคก็แล้วกัน จะได้ไม่มีกาวประท้วงกันขึ้น
 เชิญคุณกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสภระจ่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระทบ กุเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคพลังธรรม ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ วันนี้เป็นงานของ
 คณะกรรมาธิการ แต่รัฐบาลก็โดนลูกหลงไปด้วย ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่เรา
 ต้องรับผิดชอบร่วมกัน แต่กระผมตั้งใจที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้ความสนใจ
 กับงานของเรามากเหลือเกิน วันนี้เราพิจารณากันเป็นวันที่ ๒ ก็ยังไม่มี
 แนวโน้มว่าจะยุติลงได้ง่าย ๆ นั้นเป็นความภูมิใจที่พวกเราได้ไปทำงาน
 และทำกันให้มีความสนใจกับงานของพวกเรา กระผมขอขอบคุณเพื่อนสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติที่ได้แสดงเหตุผลตรงนี้ ผมยืนยันตั้งแต่ครั้งที่แล้วว่า ที่เรา
 เข้าไปเป็นกรรมาธิการนั้น เราได้สะท้อนความเห็นเหล่านี้ค่อนข้าง
 สมบูรณ์ทุกแง่ทุกมุม ถ้าท่านไปนั่งฟังตรงนั้นก็จะเห็นว่า พวกเราแม้ว่าจะมาจาก
 สีกของรัฐบาลทั้งหมด ก็ไม่ได้ละเลยปัญหาที่ท่านได้กล่าวมา กระผมจึงรู้สึก
 ประทับใจ ว่าหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีร่างกฎหมายนั้น
 เราต่างมองตรงกันเห็นตรงกัน แต่กระผมเห็นด้วยกับท่านประเวศ
 วิจิตรปริสชา ที่อภิปรายเมื่อสักครู่ว่า เราอาจจะมองต่างมุมกัน แต่จุดหนึ่ง
 ที่เรามองเห็นก็คือผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน

ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขออนุญาตเวียนชี้แจง
 เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่ว ๆ ไปไม่เจาะลึกในเรื่องที่เป็น
 บทมาตรา เพราะว่ายังมีหลายท่านที่มีความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ กระผม
 ได้ฟังมา ๒ ครั้ง ๒ วันนี้ ก็พอจะจับประเด็นได้ว่าหลายท่านตั้งข้อสังเกตว่า
 เราถูกบีบจากรัฐจริงหรือ ตรงนี้เป็นความเข้าใจที่ค่อนข้างตรงกัน ----

ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ถามคำถามนี้กับที่ประชุมกรรมาธิการหลายครั้ง แต่พอจะสรุปได้ว่าเราถูกบีบจากสถานการณ์มากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ปัจจุบันที่การเจรจาการค้าหลายฝ่ายกำลังดำเนินไป กระทบอยากทราบเรียนท่านประธานว่า ในการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอูรุกวัยซึ่งเรียกกันว่าแกตต์นั้น มีประเทศสมาชิกที่ร่วมเจรจาถึง ๑๑๗ ประเทศ นั้นหมายถึงว่าเมื่อเมริกามีอิทธิพลมีอำนาจ แต่เมื่อรวมถึงประชาคมโลก รวมถึงทิศทางของโลก ซึ่งจะพัฒนาการเจรจาเป็นองค์การการค้าโลกหรือ เวิลด์ เทรด ออแกนไนซ์เซชัน (World Trade organization) ที่ใช้ตัวย่อว่า ดับบลิว.ที.โอ. (WTO) ในระยะ ๒ - ๓ ปีต่อไปนี้ ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องฟังสัญญาประชาคมโลก เช่นกัน แม้แต่ประเทศอย่างจีน ท่านประธานครับ เราได้ยี่สิบ ๒ วันที่ผ่านมา เขาก็เตรียมตัวที่จะเข้าเป็นสมาชิกองค์การนี้ แล้วก็ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในหลายเรื่องที่กำลังเห็นว่าเราไปด้วยช้า เพราะฉะนั้นตรงนี้ กระทบกรรมาธิการเรียนว่าถ้าเราจะถูกบีบ กระทบก็ยังเชื่อว่าเราถูกบีบจากสถานการณ์มากกว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง สถานการณ์ที่ประเทศไทยต้องมายืนอยู่ตรงนี้ในสภาวะปัจจุบัน ซึ่งผมกราบเรียนด้วยความเคารพจากสมาชิกผู้อาวุโสที่อภิปรายว่า เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ท่านได้คัดค้านพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านได้เดินออก ท่านได้ใช้กลวิธีต่าง ๆ ตรงนั้นผมปรบมือให้ ผมเคารพในสิทธิที่ท่านทำ และเห็นว่าท่านทำถูกต้องที่สุด เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วประเทศไทยไม่ได้ยืนอยู่ตรงนี้ ผมก็ยอมรับว่าท่านทำถูกจริง ๆ แต่กระทบกรรมาธิการเรียนท่านประธานว่า เมื่อประเทศไทยมาอยู่ตรงนี้ หลักการที่เราดำเนินการ เขาบอกว่าเป็นการเพิ่มการแข่งขันในตลาดโลกเพื่อประโยชน์ของผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพ กระทบกรรมาธิการเรียนท่านประธานว่า ประเทศไทยในวันนี้เราได้ชื่อว่าเป็นผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพ เราผลิตสินค้าเกษตรขายในตลาดโลก หาดตลาดไม่ค่อยมีแล้ว เรากำลังมาเป็นผู้ผลิตอุตสาหกรรม เราเป็นผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราทำอยู่เราต้องการหาดตลาดให้กับผู้ผลิตในประเทศไทยเมื่อก่อนเราอาจจะเป็นผู้บริโภค แต่ปัจจุบันนี้เรากลายมาเป็นผู้ผลิต เพราะฉะนั้นวันนี้กับ ๑๐ ปีที่แล้วมันต่างกันพอสมควรครับท่านประธาน ท่านบอกว่าเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว เราอาจจะเพลิดเพลินกับการบริโภคของถูก โดยไม่ต้องจ่าย แต่วันนี้เราอาจจะไม่ใช่ผู้บริโภคอย่างเดิมนั้น แต่เรา

จำเป็นที่จะต้องหาตลาดให้กับผู้ผลิตของเรา เราถามคณบดีของเกษตรกรจะ
 ได้อะไรจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานก็พอจะรู้ว่า ตลาดสินค้าเกษตร
 ในปัจจุบันนี้ มันอยู่ในโลกที่ไทเท และโลกไทเทเป็นแผนรับซื้อสินค้าของเรา
 นั้นหมายถึงว่า ถ้าไม่มีพระราชบัญญัติฉบับนี้โอกาสที่เราจะหาตลาดให้
 กับสินค้าของคณบดีเกษตรกรอาจจะยากขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ นั่นคือสิ่งที่
 คณบดีเกษตรกรควรจะได้รับ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ เมื่อ
 ได้รับฟังคำที่แจ้งเหตุผลของท่านกรวมมาธิการหลาย ๆ ท่าน กระผมก็
 พอจะเข้าใจถึงความจำเป็น แต่มีประเด็นที่กระผมอยากกราบเรียนต่อ
 ท่านประธานเพิ่มเติม มีเพื่อนสมาชิกได้มากล่าวหาว่า พวกเรากำลัง
 ละเมิดรัฐธรรมนูญในหลายมาตรา กระผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า
 ในมาตรา ๑๗๘ นั้น การเจรจาการค้ารอบอุรุกวัยยังไม่ได้เป็นสัญญา
 ยังไม่ได้มีการลงนาม เราคงไม่ได้แก้กฎหมายเพื่อเป็นไปตามสัญญานั้น
 เพราะฉะนั้นในขั้นตอนนี้เป็นเพียงการเตรียมการของเรา ในฐานะที่
 เราอยู่ในโลกปัจจุบัน เราเตรียมการที่จะเดินไปข้างหน้า หลายท่าน
 มองว่าเราไม่ค่อยมองการณ์ไกลกัน เรามองแต่แคบ ๆ แต่ตอนนี้เรา
 กำลังร่างกฎหมายโดยมองการณ์ไกล เรามีสิ่งที่ภาษาฝรั่งเรียกว่า
 ไฮวิชั่น (High vision) เรากำลังมองไปข้างหน้า เราเตรียมตัว
 ของเราให้พร้อม โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าสัญญานั้นจะลงนามหรือไม่อย่างไร
 เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมกราบเรียนว่า ยืนยันได้ตามมาตรา ๑๗๘ ววรรคสอง
 จะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับ
 ความเห็นชอบของรัฐสภา เรายังไม่ได้ออกพระราชบัญญัติให้เป็นไปตาม
 สัญญา แต่เราแก้ไขพระราชบัญญัติซึ่งมีอยู่แล้วเมื่อปี ๒๕๓๑ ให้ทันสมัย
 มากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่การละเมิดต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด
 ส่วนในมาตรา ๒๕ ท่านประธานครับ ในคดีอาญาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า
 ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ตามกฎหมายฉบับนี้เราไม่ได้มอง
 ในแง่ที่แ่เลย เรายังมองแต่การพิสูจน์สิทธิหรือลิขสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของ
 เท่านั้น ให้สันนิษฐานไว้ว่า ถ้ามีคดีเกิดขึ้นเราสันนิษฐานว่าใครเป็น
 เจ้าของลิขสิทธิ์ โดยไม่ได้ถือว่าเขาเป็นความผิดทางอาญา กระผมจึง
 กราบเรียนท่านประธานด้วยเวลาเพียงสั้น ๆ เท่านั้น ขอกราบขอบคณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้สงวน
คำแปรญัตติไว้คนหนึ่งซึ่งยังไม่ได้พูดเลย คุณวุฒิชัย

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กล่าวปาง) : ท่านประธานครับ
ขาดฟัง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ขาดฟังหรอก
คุณวุฒิชัย เสิญครับ เดี๋ยวผมให้ต่อจากคุณวุฒิชัย

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (กล่าวปาง) : สอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวุฒิชัย
สามารถแปรญัตติไว้ แต่ยังไม่ได้พูดเลย (เชิญครับ)

นายวุฒิชัย สว่างวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วุฒิชัย สว่างวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ โดยให้ตัดถ้อยคำ
ในมาตรา ๓๘ บรรทัดหนึ่ง ในวรรคหนึ่งนั้นเขียนว่า วิจัยหรือศึกษาโปรแกรม
คอมพิวเตอร์นั้น ผมขอตัดคำว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น ความมุ่งหมาย
ของการสงวนคำแปรญัตติตรงนี้ก็คือว่า การแก้ไขหรือการศึกษาวิจัยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์นั้น ถ้าจะว่าไปแล้วเมื่อที่ทางกรรมาธิการก็ได้กรุณาชี้แจงให้ฟังว่า
สามารถที่จะศึกษาจากคอมพิวเตอร์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตัวนั้น แต่ความมุ่งหมาย
ตรงนี้ก็คือว่า เหตุผลที่ควรจะขอยกข้อตัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นออกไป
ตรงนี้ก็คือว่า ขอยกจะให้ออกาสแก่สถาบันการศึกษาที่จะได้นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์
ไปเพื่อวิจัยและศึกษางานอื่น ๆ ได้ด้วย ตรงนี้แปลว่าเราให้ออกาสสถาบันการศึกษา
สองเรา ฉะนั้นถ้าพูดถึงในเรื่องของการศึกษานั้น ผมมีความเห็นว่าคณะกรรมาธิการ
ที่ได้พิจารณาเรื่องของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นน่าจะพิจารณาในส่วนนี้ด้วย เพราะว่า
จะเขียนเอาไว้แคบ ๆ โดยที่ไม่ให้ออกาสแก่สถาบันการศึกษาของเราเลย
เป็นเรื่องที่น่าคิด เพราะว่าปัจจุบันนี้ถ้าจะเปรียบเทียบไม่ใช่เฉพาะในตัวเมืองหลวง
หรือว่าในเขตที่มีการศึกษาระดับสูงแล้วนั้น เกือบหมดรับว่าในสมัยนี้ในเขตบ้านนอก
เขตชนบทนั้นก็ได้นิยมเอาคอมพิวเตอร์ไปเพื่อการเรียน การสอนแล้ว ดังได้เห็นชัดเจน
ถ้าเกิดว่าจะยกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลาย ๆ ท่าน เด็ดข้อมีลักษณะ
การจัดทำป่าเพื่อการศึกษา รองบประมาณจากรัฐอาจจะไม่ทัน มีความคิดของ
คนรุ่นใหม่ได้จัดเอาคอมพิวเตอร์ถวายเอาไว้เป็นการศึกษาเพื่อการศึกษาของสถาบัน
หรือโรงเรียนในชุมชนในชนบท ฉะนั้นตรงนี้ก็ถ้ามีโอกาสนี้ให้เขาทำไปมากกว่านั้น
โดยที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นได้มีโอกาสนำไปศึกษาวิจัยในด้านอื่น ก็น่าจะดีกว่า
ที่จะเขียนไว้แค่ว่า เอาไว้เพื่อวิจัยและศึกษาตัวโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ว่าถึงนั้น
ถ้าเกิดว่าเป็นเรื่องอื่นแล้วคงไม่คิดใจ เรื่องของแม่เพลง ของวิถีโอเทป
ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กรุณานำเรียนเมื่อขณะนี้ ไม่คิดใจ
เพราะผมเชื่อมั่นว่าเพลงฝรั่งหรือว่าเขาเรียกว่าวัฒนธรรมตะวันตก ก็คงจะไม่
ก้าวล้ำมาถึงบ้านนอกของเราหรือว่าชนบทของเราได้ เพราะว่าลำพังเดี๋ยวนี้
เพลงท้องถิ่นของเรามีความนิยมอยู่แล้ว ไม่เอ็งก็ลองไปฟังเพลงสมศรีรัฐก็แล้วกัน

ม่มีความมั่นคงแน่นอน ไม่ต้องไปพึ่งเพลงฝรั่งตลอดทั้งนั้น ในเรื่องนี้
 สกลบุตรว่า ผมมาเปลี่ยนใจที่รวมมาศึกษาจากที่นี้ถึงพูดถึงความเปลี่ยนแปลง
 การความคิด ในเรื่องคอมมิวนิสต์ที่บอกว่า ๗ - ๘ ปีที่แล้วเปลี่ยนแปลง
 วันนี้เปลี่ยนแปลง ความที่วิวัฒนาการของคอมมิวนิสต์มันรวดเร็ว ผมไม่แน่ใจ
 ว่าถึง ๕ ปี ๑๐ ปีข้างหน้า หรือแต่ ๓ ปีข้างหน้า จะเปลี่ยนแปลงจิตใจ
 ตัวเองอีกหรือไม่ และเวลานั้นเราจะมาแก้ไขสิ่งต่างๆ ก็ไม่ได้
 ผมเชื่อมั่นว่าถึงแม้ว่าเราจะเป็ประเทศเล็ก ๆ เราก็ศึกษาจะมีความ
 เป็นศิวิไลซ์ (civilize) เหมือนกับประเทศใหญ่ ๆ เรา อยู่ใต้งคม
 รอยเขา ผมมั่นใจว่าเราคงไม่มีความคิดแตกต่างไปอย่างสิ้น แต่ที่เรา
 ต้องมาคิดสักวันว่า และสถานการณ์ต่างๆนี้ เราทำอะไรได้บ้าง ในหลักการ
 เราเห็นแล้วและรับว่า เราได้ให้เขาพยายามทำใ้เขาใ้มีความเชื่อว่
 ในหลักการเรากำลังเขียนกฎหมายมารับต่อความเชื่อนี้ของนานาอารยประเทศ

แต่ในเรื่องนี้ในรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ท่านก็เอาใจเข้มนวด
 ทุกอย่าง จะเห็นได้ชัดเจน อีกประการหนึ่งก็คือว่า ที่ผมไม่มีโอกาส
 ได้พูดในมาตราเมื่อกี้ คือมาตรา ๓๑ ตอนอนุญาตท่านประธานได้พูด
 นิดเดียวว่า ที่บอกว่าการกระทำมิใช่เป็นการเพื่อกำไร ผมมา
 ได้ทันคณะกรรมการตอบคำถามหรือข้อสงสัยของเพื่อนสมาชิกแล้ว
 เกิดข้อสงสัยว่า เอ๊ะ และถ้าเกิดว่าบรรทัดฐานของความคิดเห็นของ
 กรรมการโดยตรงนี้จะนำไปให้ผู้ที่ทำหน้าที่ตัดสิน หรือผู้พิพากษา หรือ
 จะเป็นแต่รางวัลที่มีหน้าที่โดยตรง เอาค่าที่แจ้งของท่านกรรมการ
 มาพิจารณาได้อย่างไร เพราะธรรมดาการเขียนกฎหมายนั้นเขาก็
 อ่านตามกฎหมายชัดเจน กำไรก็คือว่าลงทุน ๕ ได้มา ๖ ก็กำไร ๑
 แล้วครับ จะบอกว่ามาพิจารณากันว่า ๑ นั้นจะเป็นกำไรโดยความ
 รู้สึกว่าไม่เป็นการหากำไร มีการตั้งวิจารณ์เฉพาะในสภานี้เข้าไปแล้ว
 ผมเองก็แปลกใจตรงนี้เหมือนกัน ฉะนั้นตรงนี้ขอเถอะครับว่า ถ้าจะ
 เขียนกฎหมายเขียนให้ชัดเจน อย่าให้คนอื่นเขาไปตีความ และอาจจะ
 ตีไปบวกก็ได้ ลบก็ได้ อันนี้เป็นข้อแรกที่ผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติและ
 ตัดไป

ข้อที่ ๒ มาตรา ๓๘ เช่นเดียวกัน พรรคสอง ผมขอเพิ่ม
 คำว่า ใช้ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของตนเอง หรือเพื่อประโยชน์ของ
 ตนเองและบุคคลอื่นในครอบครัว หรือญาติสนิท ตรงนี้เราให้โอกาส
 คนที่ได้ชื่อคอมพิวเตอร์นั้นได้มีโอกาสแบ่งให้ญาติพี่น้องของตัวเองได้ใช้ด้วย
 ไม่ใช่เฉพาะบอกว่า ใช้เพื่อประโยชน์ของเจ้าของสำนักคอมพิวเตอร์นั้น
 แปลว่าท่านกำลังที่ตรงให้แคบเข้า ๆ รายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ
 ตรงที่ผมมองเห็นว่ากรรมการไม่น่าใส่เข้ามา ในหลักการใหญ่ ๆ
 เราเห็นอยู่แล้วว่าเราทำให้เขา หรือว่าเรากำลังจะยกฐานะระดับ
 ของเราให้ทัดเทียมกับเขา บางอย่างเราทำได้ ความเป็นสิวิไลส์ครับ
 ผมเองยังมีสุขภาพดี หรือว่าความคิดเก่า ๆ เปรียบเทียบให้ฟังว่า
 ก็มีพวกอื่นอย่างเห็นวัวเดินเข้ามาข้าง ๆ อาจจะใหญ่โตเหมือนตัววัว
 ก็พยายามที่จะแบ่งตัวเอง ในที่สุดอ็งอ่างตัวนั้นก็ตาย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ
 นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดลำปาง ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมจะต้องทำความเข้าใจกับ คณะกรรมาธิการด้วยว่า พระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ไม่ใช่เราไม่เห็นด้วย เคยบอกใหม่ว่าไม่เห็นด้วย บอกให้เอาไปปรับปรุงใหม่ แก้ไขใหม่ 7 ให้มันเป็นกลางพอไปได้ อันนี้เท่านั้น แล้วความเสียหายที่เกิดขึ้นที่ กระผมได้กราบเรียน ท่านก็บอกว่ามันตั้ง ๑๐ ปีแล้ว ท่านประธานครับ เหตุการณ์มันเปลี่ยนแปลงได้ คุณภาพของคน ผลประโยชน์ของ ประเทศชาติเปลี่ยนแปลงไม่ได้ คุณภาพของคนี่สำคัญ ตระบัดสัตย์ ก็สำคัญ มันเป็นไปไม่ได้ ผลประโยชน์ของประเทศชาติถึงซ้ำร้าย เกิดมาเป็นคน เกิดคนหนึ่ง ตายคนหนึ่ง ฟังรู้ไว้ ไรเกิดใหม่ ตายใหม่ ได้หลายหน ผมอยากจะกราบเรียนว่าเราไม่เคยบอกว่าจำได้ใหม่ว่า พระราชบัญญัตินี้เราก็ผ่านให้เมื่อปี ๒๕๒๑ มันไม่ใช่เป็นอย่างนั้น ท่านประธานครับ เราก็บอกว่าขอแก้ไขใหม่ ท่านไปดูบทเฉพาะกาล เจิงหมด เครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านกระผมเอง ก็ทั้งซื้อเอง ทั้งเขา เอามาให้ เจิงหมดครับ เจิงอย่างไร บทเฉพาะกาลท่านบอก ย้อนหลังหมดตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ทั้งพระราชบัญญัติอันมีสิทธิอยู่แล้ว พระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม ศิลปกรรม พุทธศักราช ๒๕๒๕ ซึ่งเราปรับปรุงแล้วยังเอามาอีก และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ๒๕๒๑ เจิงหมด ครอบคลุมไปถึง ไปหมด งานวรรณกรรม งานอะไร ย้อนหลังหมดเลย เป็นบทเฉพาะกาลเขียนไว้หมด คัฟเวอร์ (Cover) อันนี้ประการที่ ๑ ผมอยากจะกราบเรียนว่าที่เวลาลุกขึ้นมา ผมยัง ติดใจกรรมาธิการไม่ตอบ ที่ท่านเดช บุญ-หลง แห่งนครนายกได้ เสนอไว้ ตอบให้หน่อย เพราะที่ท่านเขียนไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ย้อนหลังไปหมดเลยตั้งแต่เรายังไม่เกิด ถึงแม้ว่าปีนี้ผมอายุ ๕๘ ปี ก็ตาม -----

ท่านประธานเป็นไปได้อ่างไร มันไม่จริงหรือกับท่านประธาน อันนี้
 ที่เราตั้งอยู่ เราไม่ใส่ไม่เห็นด้วย เราก็ขอให้แก้ใ้บ้าง พรรษาธิการ
 ก็นั่งตั้ง ละไว้ที่ติดกับรัฐธรรมนูญ ท่านว่าไม่ติดที่เรื่องของท่าน แต่เรา
 ก็บอกว่าย่างท่านตั้งกรรมการก็ติดรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เพราะว่า
 เขาให้เป็นไปตามสัดส่วนของพรรคการเมือง แต่ไม่มี พรรคอื่นไม่มี
 มีพรรคของท่านแยกบุคคลมาแยกกันมา ถึงแม้ว่าเป็นกรรมการ
 วิสามัญก็ตาม ผมไม่อยากจะกลับไปอย่างเรื่องเดิม ผมไม่อยากจะพูด
 แต่เราพูดในเนื้อหาสาระ อย่างกฎหมายมาตรา ๓๐ ที่กระผมเห็น
 ก็บอกว่า หากข้อนี้ ไม่รู้ว่าใครรู้ คิดว่าคุณรู้ ก็บอกว่าทั้งหมด ตำรวจไปจับ
 ก็บอกคุณอยู่แล้วเอาของเขามา ผมจะรู้ได้อย่างไร คุณก็ว่าผมรู้ แต่
 ผมไม่รู้แล้วจะเอาใครมาตีความ ท่านประธาน เป็นอย่างนี้ที่กระผมได้
 ความเรียนไป บอกว่ากฎหมายอันนี้มันรุนแรงเหลือเกิน ไม่รู้ใครจะ
 มาตีความ การไปจับให้อำนาจเจ้าพนักงานอย่างไร ผมก็ที่แจ้งบอกว่า
 ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ตกดิน บุกรุกไปได้เลยทุกสถานที่
 ไปต้องมีใบอย่างที่เราเคยมีกัน ละเมิดเขาหมดเองจับท่านประธาน
 อันนี้เขาเรียกละเมิดเกินไป ถ้าเขียนกฎหมายอย่างนี้มันมากเกินไป
 ติดรัฐธรรมนูญที่เราพูดกัน ก็ตั้งไว้ ก็บอกว่าไม่ใส่ เอาละนี่ประเด็นที่ ๑
 ผมไม่ว่า ถึงแม้ว่าผมจะเป็นคนล่าสมัยเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ๗ ปีที่แล้ว
 สว่างมันเยอะ เรามันคนแก่ก็อย่างนี้ท่านประธาน แต่ที่สำคัญที่สุดอุดมการณ์
 และประโยชน์ของชาติต้องยังคงอยู่ ถึงแม้ว่าจะแก่ถึงขนาดนี้อุดมการณ์
 ผมยังอยู่ ผมยังสู้ได้ ผมสู้กับท่านได้ทั้งสติปัญญาและกำลัง กำลังผมดี
 ท่านประธานไม่ต้องห่วง สุขภาพอนามัยดีมาก สุขภาพอายุ ๕๕ ปีใครจะเชื่อ
 ท่านประธาน ผมอยากจะสอบถามเรียนว่า จะไปอยู่ที่ใดอเมริกาหรือไม่
 ผู้แทนรัฐบาลขึ้นมาตอบแล้ว ว่าคลินตันเขาหาประโยชน์อย่างไร แล้ว
 เราได้ผลประโยชน์จากอเมริกาเท่าไร ไม่บอกก็ต้องลนวัดตาม
 ผมอยากจะทราบเรียนท่านประธาน หลังจากที่นายกรัฐมนตรียุ้แทนรัฐบาล
 ก็ตามไปอเมริกาแล้ว เขาหาอย่างไรที่รู้กัน สิ่งที่เขาหาหรือหาหวัง
 จะให้รัฐบาลไทยดำเนินการอันที่จะทำให้สหรัฐปลดปล่อยประเทศไทกออกจาก
 พี.เอฟ.ซี. และคืนสิทธิประโยชน์ด้าน จี.เอส.พี. ให้ไทยนั้น ดังนี้
 ๑. การปราบปรามละเมิดลิขสิทธิ์และการปลอมแปลงเครื่องหมายการค้า
 ให้แก่กฎหมาย ๘ ฉบับ ระบุชื่อ นี้ผมไม่รู้จะไปฟังใคร ที่รัฐบาลนี้ต้อง

ถ้าเป็นการแก้แล้ว แก้แล้วเมื่อไร ๆ แต่ผมจะอ่านให้ท่านฟัง ทุกฉบับ
 ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๓๑ ปี ๒๕๓๘ ละไว้แก้ ๆ นายร้อย แต่ที่แก้
 ระเบียบ ปี ๒๕๓๖ ที่ท่านมาเป็นรัฐมนตรีแก้แล้วเกิน ทว่าคนที่ต้องดำเนินการ
 ตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาที่ตั้ง ตั้งกรมไปก่อนแล้วรับตั้งศาล กับนี้เขาให้
 ดำเนินการแนวทางในการแก้ไข สภ.รัฐบอกว่าต้องมีทั้งระยะสั้น ระยะยาว
 เอาจริงการของเขามาน่าจะเลย แต่ผมไม่อยากจะพูด เพราะรัฐมนตรีพาณิชย์
 เขาก็แจ้งชัดเจนว่าอย่าตามก๊วนอเมริกา หรืออเมริกาจะทำตามเขาหรือไม่
 เพราะรัฐมนตรีพูดชัดเจนแล้ว ผมไม่ต้องตอบ ผมมีปัญญาฟังคนที่รัฐมนตรีพาณิชย์พูด
 บอกเป็นนโยบายของ บิล คลินตัน เขาประกาศเหลือเกินเรื่องเศรษฐกิจ
 เขาก็เอามาตรา ๓๐๑ เข้ามาน่าจะ เพราะฉะนั้นเราต้องปฏิบัติตาม
 ท่านประธาน ผมอยากจะทราบว่า ในการดำเนินการของพวกเรานั้น
 เราต้องการให้เขาหน่อย ทุกคนก็ขอ ขอเถอะอย่างนี้บอกอย่างนี้ ไม่ได้
 อันเสียงข้างมากไม่ยอม เพราะเขาจับปากเขาไปแล้ว มันอย่างนี้
 ท่านประธาน แต่ผมจะเข้าใจว่าผมจะต้องลงมือ มีเรื่องต้อง
 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ๒๕๓๑ ไม่ออกมา-----

เราชอบรับลิขสิทธิ์ตั้งแต่ ๒๕๒๑ และผ่านสภามาเป็นแต่ละ ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า ทุกเรื่องเราไม่ใช่ทำอะไรก็ตามเราจะใจง่าแต่ต้น
 อย่างที่รัฐมนตรีพาณิชย์พูด บอกไม่ฟังคิด ฝ่ายไหนก็ไม่ได้ฟังคิดเหมือนกัน
 แต่คุณจงคิดคนละอย่าง คุณจงตามเขาไป แต่ผมไม่ฟังด้วย คุณก็บอก
 ผมใจง่าไม่เอาที่คุณ ผมก็บอกผมไม่ฟังด้วย ใครจะใจใครก็ไม่รู้
 เพราะเรามีอุดมการณ์อย่างเก่า เราไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นเรา
 อยากจะขอให้ลดลงบ้าง อะไรก็ตามที่แรง ๆ ไปก็แก้เสียให้เป็น
 กลาง ๆ ไปตลอดเทปดู เป็นกลาง ๆ ได้ไหมตรงนี้ ลดออกมาหน่อยหนึ่ง
 แต่ก็ให้ยังคงมีอยู่ บอกว่าไม่ได้ เป็นอย่างนี้ คือถึง ศาสตราจารย์ศรีศักดิ์
 ก็เหมือนกัน บอกเดี๋ยวนี้ผมเปลี่ยนแล้ว อย่าไปเปลี่ยน ผมเห็นเพื่อน
 กับเชิดกุล จามรวาน แต่เดี๋ยวนี้เขาเสียชีวิตแล้ว เขาดี เขาเป็นคนมี
 อุดมการณ์ แต่คุณเปลี่ยนไปนี้ผมเสียใจ ไม่ได้ อุดมการณ์อย่าเปลี่ยน
 ความเปลี่ยนแปลงของโลกเปลี่ยนอย่างไรก็เปลี่ยนไป แต่สำหรับ
 อุดมการณ์ประโยชน์ของประเทศเปลี่ยนไม่ได้ นี่เป็นเรื่องที่สำคัญต้อง
 ยืนอยู่เหนือสิ่งใด ผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
 พรรคฝ่ายค้านขอลดหย่อนมา ขอแปรมา เราแปรเพื่อใคร พวกนี้เขา
 มีโรงงานใหม่ ถ้ามว่าพวกนี้มีโรงงานใหม่เทปใหม่อะไรหรือเปล่า
 ลิขสิทธิ์ลอกมาใหม่ พวกผมเป็นอาจารย์ใหม่ เวลาท่านเขียนตำรา
 ท่านต้องอ้างเลขจากตำราเล่มนั้น จากโน้นจากนี่ว่ากันมาหมด
 ทั้งไม่ท้าว้าที่เกียจพิမ် ข้างล่างยกข้างล่างเลขบอกเลขเครื่องหมาย
 ดอกจัน อันนี้เอามาจากหนังสือโน้น ๆ บอกมาชัดเจน ผมมีอาชีพหรือ
 ไม่มี ผมมีอาชีพอย่างเดี๋ยวนั้นเป็นผู้แทนราษฎรจนตาย เป็นอย่างนั้น
 เพราะเขาเอาสิ่งให้มาเป็นผู้แทน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า
 ที่เรากำมานี้ไม่มีผลประโยชน์เหมือนพวกท่าน เรากำมาไม่รู้
 ประเทศเราเปลี่ยนแปลงไปเราก็ยอม ไม่ใช่ไม่ยอม ว่าเราวิวัฒนาการ
 เป็นเกษตรอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมอย่างที่คุณว่านั่นแหละ เราก็ยอมบ้าง
 แต่ว่าอะไรก็ตามผลประโยชน์ของชาติที่จะมีบ้างเพื่อคนไทย อย่างที่
 อาจารย์ลลิตาได้อภิปรายไปแล้วมันต้องทำ มันต้องเกิด เพราะฉะนั้น
 ผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่กราบเรียนไปนั้นเป็นเรื่องที่พูดแทนประชาชน
 เขาก็ถามมาบอกว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่ตามบ้านนี้ ไม่ได้บอกเลขว่า
 ผ่านลิขสิทธิ์ มีลิขสิทธิ์แล้ว ต่อไปผมให้ไม่ได้เลย ของอยู่ในบ้าน

ในรอกยาจะมาจับผม ผมจะไปบอกเขาอย่างไร ท่านประธานที่ผม
 ยองอยู่ที่บ้าน เมื่อวันก่อนที่ชี้แจงบอกมันจะมีเครื่องหมายอย่างนั้น ๆ
 ก็ผมได้มาตั้งหลายปีแล้วไม่มีเครื่องหมายอย่างที่ว่านี้ ผมจะต้องไป
 ใช้บทเฉพาะกาล ผมต้องไปแจ้ง และผมต้องไปเสียค่าลิขสิทธิ์อีก
 และที่มี ๗๐,๐๐๐ ล้านที่ท่านว่า ทำอย่างไร ๗๐,๐๐๐ ล้านที่อยู่
 ในประเทศไทยต้องไปเสียภาษีอีกเท่าไร เสียค่าลิขสิทธิ์อีกเท่าไร
 มันอย่างนี้ อันนี้เฉพาะเรื่องคอมพิวเตอร์ แล้วเรื่องอื่นละมันยังไม่จบ
 ไปเป็นไร ถึงแม้ว่าทุกคนก็บอกว่าไม่ตามหลัง แต่รัฐมนตรีพาณิชย์ชี้แจงแล้ว
 บอกเป็นนโยบายของอเมริกาเราต้องอนุรักษ์ก็ตาม แต่เราไม่ได้ทำตามเขา
 แต่ที่เราต้องอนุรักษ์ ผมไม่เข้าใจศัพท์คำนี้ ผมไม่รู้เรื่อง เพราะว่า
 เขามีนโยบาย ผมว่าต่อไปรัฐบาลนี้เวลาจะเลือกตั้ง ต้องไปดูนโยบาย
 ของสหรัฐเขาจะทำอย่างไร พวกรัฐบาลที่นิ่งอยู่ก็ต้องเขียนนโยบายตาม
 ถึงจะใช้ได้ ตามที่รัฐมนตรีพาณิชย์ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานจะเอาใหม่
 ท่านประธานเองนั่งอยู่ที่นี่ เมื่อฟาร์ม แอคท์ (Farm Act) เข้ามา
 เราใช้ใหม่ ๓ - ๔ คน เข้าไปในสเตท (State) ไปยื่นบันทึกช่วยจำ
 เรื่องเอเดเวิร์ด เจกสัน ไปด้วยกัน เพื่อจะขอให้ลดหย่อนทุกเรื่อง
 ประธานก็ไปกับผม ซึ่งไม่ใช่น้ำที่แต่ในฐานะผู้แทนราษฎรไทย -----

เรามี ศาสน์ แอดท์ เกิดขึ้น เราก็ไปยื่น ไปทำก่อนแล้ว จ้างหรือไม่จริง
 ถ้าเราประธานต้องยื่นยื่นในที่ประชุมถ้าหมดเหตุถึง เป็นอย่างนี้
 กุญแจต้องทำให้ประจักษ์ ไม่ใช่หน้าทั้งสองพวกเรา แต่เราไป
 ผู้แทนราษฎร พอไปขอสิ่งต้น เราไปประชุม เราก็ไปยื่นให้เอ็ดเวิร์ด เจกซ์
 นิตพกันที่อเมริกา เพราะฉะนั้นเราก็ต้องดำเนินการ ไม่ต้องมาประกาศ
 ไม่ต้องทำอย่างที่ทำนว่า ถ้าเราทำได้ สมเป็นพรรครัฐบาลอยู่ครึ่งหนึ่ง
 สองก็บอกว่า ไม่ไหวแล้ว ถ้าอเมริกาหรือประเทศอื่น สมจะพูดสักครึ่งหนึ่ง
 ได้หรือไม่ เสาบอกว่า ในเมื่อเขาเล่นเราแรง ๆ นั้นผมเอาใหม่
 ในเมื่อตอนประเทศไทยมีอยู่ ๗ - ๘ จังหวัด เพราะค้าสีมากเหลือเกิน
 เสียเงินมาก ประชามประเทศไทยเหลือเกิน เราขอคำคืนโดยรัฐ
 เป็นอย่างไร เสาบอกหมายเข้ามาเลย เป็นอย่างนั้น นั่นก็คือเทคนิค
 การดำเนินการเรื่องต้องค่อย ๆ ถิ่นให้ไม่เป็นที่ ก้าวเก็บเอาไปใหม่
 หรือถ้าหากคิดว่าท่านจะนำมาวิวิ (Review) หรือตอบสุดท้ายอนุมัติ
 หรือแสวนไว้ก่อน ถึงแม้ว่าไม่อาจทำได้ แต่ว่าถ้าประธานหรือ
 คณะกรรมการเห็นว่าเราจะไปได้อย่างนี้ ก็อาจจะพิจารณาได้
 ก็ทำได้ อยู่ที่สภาที่จะอนุมัติ แต่ถ้าท่านตั้งวันที่เป็นประวัติศาสตร์ที่จะ
 ยึดถือไว้ว่า คณะกรรมการชุดนี้โดยรัฐบาลยังมีประชาชน ไม่เห็นแก่
 ประโยชน์ของประเทศชาติ อันนี้เป็นเรื่องที่ระดมจะต้องตราไว้
 และที่จำไว้ และจะต้องบันทึกไว้ตลอดในชีวิตนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้
 นอกจากจัดรัฐธรรมนูญแล้วก็ยังย่ำยีประชาชนต่อไปอีก ขอขอบคุณ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจาก
 ยังมีคู่มือปรายอีกหลายท่านผมขอเลือกการประชุมไปตรวจหน้าพร้อม
 สลปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๘ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
วันพุธที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๗

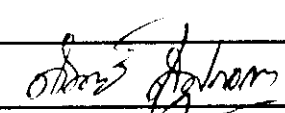
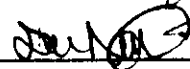
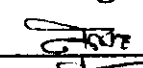
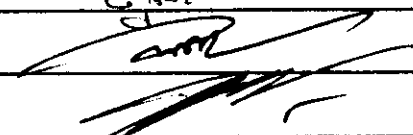
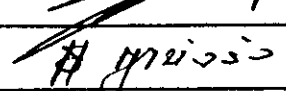
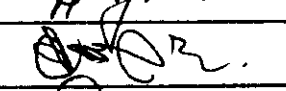
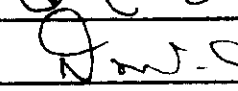
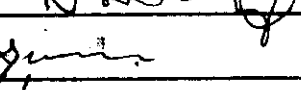
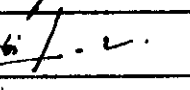
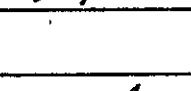
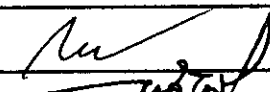

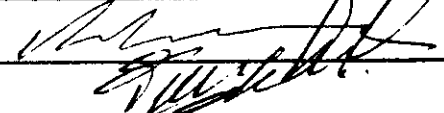

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

ผู้ตรวจงานการประสม

การพิภพ บุญสุข	วัฒน์ กุลมัยภักดี
ประไพพิศ ถีสุน	นิยมา เปรมประทีป
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี	ลำภู เชื้องหลิว
สินทนา ทวีทรัพย์นุศล	รัตนา กุระหงษ์
จิราพร พาน้ำสี	เสาวลักษณ์ พลัดเสนา
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประกาลักษณ์ ปุณฺเฑศดา
กมลมาศ กิ่งสุภุติ	ปวีญา กองสงฆ์
สุภภา นน่องพงษ์	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
สติมา จันทร์ไพจิตร	พุกธงาติ พรรณพราว
เพททาย พันธุ์คิ่ง	สุภาภรณ์ ละอองแก้ว
วิสวิ วีระกิจน้อย	วิสโรน นนโถ
กัญจวรรณ จำเริญศาสตร์	วิภา สัตตวัตรกุล
นทียกาญจน์ คงแก้ว	จงถนอม พลัดเสนา
สาวิตรี อมรดาเนก	สุจิตรา อรุโธ
รัชฎา มีตุณ	รัชมี นามเยี่ยม
จิรวพร กิจกนทศร	กัลภา พิมพ์เสน
ละออ ถูกที่ประเสริฐศรี	ดาณี ถ้ำเมือง
ประทีป รัชเมือง	กมลวรรณ อรรถสิทธิ์
สายชล ไทยรวมมิตร	รสนิการ์ กนกุลอม
สุกษิภาณต์ มีนุช	สนิภา ศรีสมวงษ์
ภาวดี วรรณสถิตย์	อารีรัตน์ พัฒนโศภณพงศ์
วชิราภรณ์ นนแจ้งค์	สุกษากิพย์ ศรีทองอินทร์
สมบัติ จันทร์ไพจิตร	กฤษฎา พิมพ์สุวรรณ
พรเทพ ไชยสงวนสุข	อัมภา กันทิโกวิท
เยาวภา นน่องพิมพ์	พิสวิ ไสค์คำพา
สะนกวรรณ ตัมกิจ	

ศูนย์ข่าว เลกและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเนอรางานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายนิคม วรรณพิญา ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมพงษ์ สุกอรอด รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสเมธ พรหมพันธ์ รองประธาน คนที่สาม	
๕.	นายไพจิตร ศรีวรรณ รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายไพฑูริ จิระเมธากร รองประธาน คนที่ห้า	
๗.	นายอนสงว ฤกษ์จรัส รองประธาน คนที่หก	
๘.	นายประสิทธิ์ สวัสดิ์ รองประธาน คนที่เจ็ด	
๙.	นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๑๐.	นายอนุทร วงศ์ทวี ผู้ช่วยเลขาธิการ	
๑๑.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล โฆษกคณะกรรมการ	
๑๒.	นายทวี สาระบาล ผู้ช่วยโฆษกฯ	
๑๓.	นายณรงค์เลิศ สารนอล ที่ปรึกษา	
๑๔.	นายเกษม มาลัยศรี ที่ปรึกษา	
๑๕.	นายภูมิ สาระผล ที่ปรึกษา	
๑๖.	นายรักเกียรติ สุทธิชนะ	
๑๗.	นายองยศ อรรถเวสสะเศรษฐ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๑ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗.

สภาผู้แทนราษฎรประชุม

ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๗

.....
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่...๗.../๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๑๐๖
วัน...พ.ศ....ที่...๑...เดือน...มิถุนายน...พ.ศ. ๒๕๓๗

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกมล ลิมตระกูล	✓			
๒	นายกมล จิระพันธุ์วณิช	✓			
๓	นายกร ทัตพะรังสี	✓			
๔	นายกระแส ชนขวางศ์	✓			
๕	นายกรีช กงเพชร	✓			
๖	นายกฤษฎาง แดวโสภา	✓			
๗	นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ		✓		
๘	นายกำชัย เรืองกาญจนเศรษฐ์	✓			
๙	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายภคตศักดิ์ ทัตสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ	✓			
๑๒	นายเกษม มาลัยศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายเกียรติชัย ชัยเสาวรัตน์	✓			
๑๖	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๑๗	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิพงศ์	✓			
๑๘	นายขุนทอง กุผิวเดือน	✓			
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ฅ ลำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมณะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๒๓	นายจรัส หัวช่วย			✓	
๒๔	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธ์ งามจินดา	✓			
๒๖	นายจำนงค์ โภธิสาร	✓			
๒๗	นายจำลอง ครุฑขุนทด	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นางจิริยา มังคลรังษี	✓			
๓๐	นายจิรมิตร ลูกมธรรมภักดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล			✓	
๓๔	นายเจริญ เขาวนัประยูร	✓			
๓๕	นายฉลาก ขามช่วง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอื้อสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอื้อสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวัน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ	✓			
๔๔	นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	✓			
๔๕	นายชัย ติกชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗	นายชาญชัย ปทุมรักษ์	✓			
๔๘	นายชาตรี หิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๔๙	พลเอก ชำติชาย ชูณหะวัณ	✓			
๕๐	นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๕๑	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๕๒	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
๕๓	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๕๔	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๕๕	นายชุมพล ศิลปอาชา	✓			
๕๖	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๕๗	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๘	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๙	นายเชาวนวิศ สุกลาภา			✓	
๖๐	ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๖๑	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์		✓		
๖๒	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรหมมา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคณัญฤทธิ์ วัชรภรณ์	✓			
๖๙	นายकुสิต รังคสิริ	✓			
๗๐	นายकुสิต โสภิตชา	✓			
๗๑	นายเกษ บุญ-หลง	✓			
๗๒	นาวาโท เกชา สุซารมณ	✓			
๗๓	พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงคอกกรัก คุ้มชนะ	✓			
๗๔	นายแก่น ไต่ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมนิติพันธุ์	✓			
๗๗	นางเตือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘	นายถวิล จันทรประสงค์	✓			
๓๙	นายถวิล ไพรสงค์	✓			
๔๐	นายถวิล ฤกษ์ห่อ	✓			
๔๑	นายถวิล ตรีรัตน์รงค์	✓			
๔๒					
๔๓					
๔๔	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๔๕	นายทรงธรรม ปัญญาทิ	✓			
๔๖	นายทรงพล ไกวิหศิริกุล	✓			
๔๗	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๔๘	นายทวี กลิ่นประทุม	✓			
๔๙	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๕๐	นายทวี สุระบาล	✓			
๕๑	นายทศพล สังข์ทรัพย์	✓			
๕๒	นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์	✓			
๕๓	นายเทอดพงษ์ ไชยเนนทร์	✓			
๕๔	นายเทิดภูมิ ใจดี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๕	นายธงชัย ทิมพ์สกุล	✓			
๙๖	นายธนิศ ไทรวุฒิ		✓		
๙๗	นายธเบศร์ พรพิพัฒน์หงส์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธานีธร ใจสมุทร			✓	
๑๐๐	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาณฑ์	✓			
๑๐๓	นายเจียร มโนหรรทัด	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ ธาราภูมิ	✓			
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พร้อมพันธ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์	✓			
๑๐๘	นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๐๙	นางนิกา หรั่งสุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี บุญถนอม ภูมิกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง ไชยศิริพันธ์	✓			
๑๑๔	นายบรรณาร ศิลปอาษา	✓			
๑๑๕	นายบวร ภูจรีต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญชู วิสมหมาย	✓			
๑๑๘	นายบุญช่วย ภูจินาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ทวีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โจรนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์ทวี	✓			
๑๒๒	นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์	✓			
๑๒๓	นายบุญธง สงฆ์ประชา			✓	
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แสงวิเศษ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมใจ			✓	
๑๒๖	นายบุญเสริม ทวารกุล			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเกษตร	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยสาส์น	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประพาส ลิ้มปะพันธุ์	✓			
๑๓๖	นายประภัทร โทษสุตม	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวาส			✓	
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมาศ อภิเรณสาร	✓			
๑๓๙	นายประวัฒน์ อุตตะโมท	✓			
๑๔๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิช นิลวัชรสมบัติ	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			

๑๓๓

- ๑๐ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ		✓		
๑๔๔	นายประสพ บุษราคัม	✓			
๑๔๕	นายประสพ ทันประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสานต์ บุญมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประเสริฐ สุขวัฒน์	✓			
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบุรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญญา เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ <i>จรัดดำรงนิคม</i>	✓			
๑๕๘	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรพาณิชย์	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุดม ตรีศรี	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) พนิดา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เคชะไพลย์	✓			
๑๖๔	นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายพา อักษรเสื่อ	✓			
๑๖๗	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายหิณิจ จันทรสุรินทร์	✓			
๑๗๐	นายหิณิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายหิณิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร		✓		
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๕	นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๓๖	นางสาวพูนสุข โลหะโชติ			✓	
๑๓๗	นายพูนสวัสดิ์ โทตระไวศยะ	✓			
๑๓๘	นายไพจิตร ศรีวรรณ	✓			
๑๓๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๔๐	นายไพรัช หนูชิต	✓			
๑๔๑	นายไพโรจน์ ไส้สุนทร	✓			
๑๔๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๔๓	นายไพศาล จันทรภักดิ์			✓	
๑๔๔	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๑๔๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๔๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๔๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๔๘	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๑๔๙	นายมงคล ไกรวัตนุสรณ์	✓			
๑๕๐	นายมนตรี คำนโบลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี พงษ์พานิช	✓			
๑๙๒	นายมนัส เสงยศมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมัน พิธโนทัย	✓			
๑๙๕	นายมานะ คูสกุล			✓	
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	นายมาร์ค บุณนาค	✓			
๑๙๙	นายमुख สโลมาน	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายองยศ อรุณเวสสะเศรษฐ			✓	
๒๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังกนิมพันธ์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี หิรัญโชติ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๓	นายรักเกียรติ สุขธนะ			✓	
๒๐๔	นายรัชชัย ศรีลาภ				
๒๐๕	นายร่ำริ มามะ				
๒๐๖	นายเรวัต สิริบุญกุล				
๒๐๗	นายเรืองวิทย์ ลิกค์				
๒๐๘	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ				
๒๐๙	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์				
๒๑๐	นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ				
๒๑๑	นายลำยอง ทิลาสมบัติ				
๒๑๒	นายวรรณรัตน์ ชาญบุญกุล				
๒๑๓	นายวราเทพ รัตนากร				
๒๑๔	นายวัชรินทร์ เกตะวันดี				
๒๑๕	นายวัฒนา อัคราเหม				
๒๑๖	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา				
๒๑๗	นายวัลลภ ยิ่งตรง	✓			
๒๑๘	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิศ พัทธมบุตร	✓			
๒๒๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๒๒๕	นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ชาวขำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันด่อง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๓๑	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๒๓๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๒๓๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๒๓๘	นายวิรัช รมเย็น	✓			

๑๓๕

- ๑๖ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๒๔๐	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทรพิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒน์ไชย ฅ กุฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๔	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวิระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวิระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๕๐	นายศิลป์ชัย น้อยปรี	✓			
๒๕๑	นายส่งสุข ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๒๕๓	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๔	นายสมิทธ จันทรวงษ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๕	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๒๕๖	นายสมคิด นวลเปียน	✓			
๒๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๒๕๙	นายสมชาย สาคิษฐ์	✓			
๒๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๖๑	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๒๖๒	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๖๓	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๒๖๔	นายสมพงษ์ สุ่มอรอด	✓			
๒๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๒๖๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๒๖๗	นายสมพร อัครเวม	✓			
๒๖๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย	✓			
๒๖๙	นายสมมาศ เสงส์วัศคี	✓			
๒๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๓๒	นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล	✓			
๒๓๓	นายสมิคร สุนทรเวช	✓			
๒๓๔	นายสมาน ชมภูเทพ	✓			
๒๓๕	นายสมาน ภูมมะกาภูณะ	✓			
๒๓๖	นายสมุท มงคลกิติ	✓			
๒๓๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๒๓๘	นายสุฤต สันติเมทนีดล	✓			
๒๓๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ	✓			
๒๔๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๒๔๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๒๔๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๒๔๓	นายสันตัก จีนาภักดิ์	✓			
๒๔๔	นายสัมพันธ์ ทองสมิคร	✓			
๒๔๕	นายสัมพันธ์ เลิศบุญฉิม	✓			
๒๔๖	พศ.ตำรวจโท สาณิตย์ สุรังษี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๗	นายสาวิทย์ โพธิ์วินค	✓			
๒๘๘	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๒๘๙	นายสำเร็จ ภูนิคม		✓		
๒๙๐	พันตรี สี่หม่อม วิชิตวรสาร	✓			
๒๙๑	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๒๙๒	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๙๓	นายสุชาติ ไชยชัยวัฒนากร	✓			
๒๙๔	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
๒๙๕	นางสุภารัตน์ เกตุราพันธ์	✓			
๒๙๖	นายสุทิน ภูทุธานนท์	✓			
๒๙๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๙๘	นายสุทิน นพเกตุ	✓			
๒๙๙	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๓๐๐	นายสุเทพ อัครดากร	✓			
๓๐๑	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๓๐๒	นายสุนทร วิชาวัลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุพจน์ ตั้งตระกูลไท	✓			
๓๐๔	นายสุทัศน์ ธรรมเพชร	✓			
๓๐๕	นายสุเมธ พรหมพันธ์	✓			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาศศักดิ์	✓			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ แก้วอาชีพ	✓			
๓๐๘	นายสุรพร กนิษฐตระกูล	✓			
๓๐๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๓๑๐	นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๓๑๓	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
๓๑๔	นายสุวิโรช พะลัง	✓			
๓๑๕	นายสุวัจน์ ลิปะพัลลภ	✓			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณกิตติ	✓			
๓๑๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๓๑๘	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๙	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	✓			
๓๒๑	นายแสง ฤกษ์จรัล	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๓๒๓	นายไสว ทิพน	✓			
๓๒๔	นายอติศร เพียงเกษ	✓			
๓๒๕	นายอติศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ์ จุริมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนหงส์ศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิรสวัสดิ์ชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรที สุทธศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่วีระ	✓			
๓๓๔	นายอร่าม อามระคิษ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๓๓๖	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๓๓๗	นายอัมพล จันทระเจริญ			✓	
๓๓๘	นางวลิตา ฤกษ์วิเศษ	✓			
๓๓๙	นายอาคม เองอ้วน	✓			
๓๔๐	นายอาจอง ชุ่มสาย ฅ อยุธยา	✓			
๓๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๓๔๒	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๓๔๓	นายอารยะ ชุ่มกว้าง	✓			
๓๔๔	นายอาร์ใหญ่ อุตริษฐ์	✓			
๓๔๕	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๓๔๖	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๓๔๗	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ เพ่งจิตต์	✓			
๓๔๙	นายอิทธิ ศิริลักษณ์ยากร			✓	
๓๕๐	นายอิสสระ สมชัย	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๑	นายอุดมเกษ รัตนเสถียร	✓			
๓๔๒	นายอุดมศักดิ์ หังทอง			✓	
๓๔๓	นายอุดมศิลป์ ศรีแสงนาม				
๓๔๔	นายอุตร คันธิสุนทร			✓	
๓๔๕	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๓๔๖	นายเอกพร รักความสุข	✓			
๓๔๗	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๓๔๘	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
๓๔๙	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๓๕๐	นายโอวาท จุลโคตร	✓			
	รวม	๓๓๕	๗	๑๖	

๒๕๖๓
 (นางสาววรรณวิภา กุลสนอ
 หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ
 ๗ มิ.ย. ๒๕๖๓)